

การสกัดและนำกลับไปอ่อนแพลงทินมอกรจากน้ำทึ้งที่ได้จากการสกัดทองคำโดยใช้
เยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกลวง

นายปฐกร บุณยเกียรติ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาชีววิศวกรรมเคมี ภาควิชาชีววิศวกรรมเคมี
คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2554
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ดังเดิมปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบันทึกวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

EXTRACTION AND RECOVERY OF PLATINUM IONS FROM GOLD-REFINING
CO-PRODUCED WATER VIA HOLLOW FIBER SUPPORTED LIQUID MEMBRANE

MR. PATAKORN BUNYAKIAT

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Engineering Program in Chemical Engineering
Department of Chemical Engineering
Faculty of Engineering
Chulalongkorn University
Academic Year 2011
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การสกัดและนำกลับไปอ่อนแพลงทินมอกจากน้ำทึบที่ได้จากการบวนการสกัดทองคำโดยใช้เยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกลวง

โดย

นายปฐกร บุณยเกียรติ

สาขาวิชา

วิศวกรรมเคมี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.อุรา ปานเจริญ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

รองศาสตราจารย์ ดร.กอบบุญ หล่อทองคำ

คณะกรรมการคัดเลือกผู้เข้าประกวด
คณบดีคณนาวิศวกรรมศาสตร์
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....คณบดีคณนาวิศวกรรมศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญสม เลิศหรรษ์)

คณะกรรมการสอบบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธราธร มงคลศรี)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.อุรา ปานเจริญ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.กอบบุญ หล่อทองคำ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรเทพ เขียวหอม)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวัฒน์ ปัตทวงศ์)

ปัจจุบัน บุณยเกียรติ: การสกัดและนำกลับไออกอนแพลทินัมออกจากน้ำทึ้งที่ได้จากกระบวนการการสกัดทองคำโดยใช้อีโอดีเจนแอลว่าที่พูงด้วยเส้นใยกลวง. (EXTRACTION AND RECOVERY OF PLATINUM IONS FROM GOLD-REFINING CO-PRODUCED WATER VIA HOLLOW FIBER SUPPORTED LIQUID MEMBRANE) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ.ดร.อุรา ปานเจริญ, อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: รศ.ดร.กอบบุญ หล่อทองคำ, 97 หน้า.

งานวิจัยนี้ศึกษาการสกัดและการนำกลับไออกอนแพลทินัมในน้ำทึ้งที่ได้จากการสกัดทองคำด้วยอีโอดีเจนแอลว่าที่พูงด้วยเส้นใยกลวง โดยใช้ Methyl-trioctyl-ammonium chloride (Aliquat 336) เป็นสารสกัดละลายในเครื่องชีน ปัจจัยสำคัญที่ศึกษาได้แก่ ชนิดของสารสกัด ค่าความเป็นกรด-เบสในสารละลายป้อน ความเข้มข้นของสารสกัด ชนิดและความเข้มข้นของสารละลายนำกลับ อัตราการไหลของสารละลายป้อนและสารละลายนำกลับ ผลของอุณหภูมิในการดำเนินงานและชนิดตัวทำละลาย พบว่า NaClO_4 เป็นสารละลายนำกลับที่ให้ประสิทธิภาพการนำกลับได้ดีที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับสารละลายนำกลับชนิดอื่น ที่ความเข้มข้น 0.2 มอลต่อลิตร และที่ค่าความเป็นกรดในสารละลายป้อนมีค่า pH เท่ากับ 2 ร้อยละการสกัดของแพลทินัมเพิ่มขึ้น เมื่อความเข้มข้นของ Aliquat 336 เพิ่มขึ้นถึง 15 เพรอร์เซ็นต์โดยประมาณ หลังจากนั้นก็จะลดลง นอกจากนี้ยังพบว่าการเพิ่มอุณหภูมิมีส่วนในการช่วยการถ่ายโอนมวลของแพลทินัมอีกด้วย อีกทั้งได้มีการศึกษาหาค่าสมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลในสารละลายป้อน (k_f) และค่าสมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของเอื้อแอลว่า (k_m) พบว่ามีค่าเท่ากับ 5.872 และ 6.396×10^{-3} เชนติเมตรต่อวินาที ตามลำดับ ดังนั้นขั้นตอนควบคุมการถ่ายโอนมวลคือการแพร่ผ่านเยื่อแอลว่าของสารประกอบแพลทินัม

ภาควิชา..... วิศวกรรมเคมี..... ลายมือนิลิต.....
 สาขาวิชา..... วิศวกรรมเคมี..... ลายมือชื่อ อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
 ปีการศึกษา..... 2554..... ลายมือชื่อ อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม.....

5270373121 : MAJOR CHEMICAL ENGINEERING

KEYWORDS: PLATINUM / ALIQUAT 336 / HFSLM / GOLD-REFINING / MASS TRANSFER

PATAKORN BUNYAKIAT: EXTRACTION AND RECOVERY OF PLATINUM IONS FROM GOLD-REFINING CO-PRODUCED WATER VIA HOLLOW FIBER SUPPORTED LIQUID MEMBRANE. THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. URA PANCHAROEN, D. Eng., Sc. D., THESIS CO-ADVISOR: ASSOC. PROF. GOBBOON LOTHONGKUM, Ph. D., 97 pp.

In this study, extraction and recovery of platinum ions from gold-refining co-produced water via hollow fiber supported liquid membrane (HFSLM) containing Methyl-trioctyl-ammonium chloride (Aliquat 336) dissolved in kerosene as carrier were examined. The important factors were studied such as types of carriers, pH value of feed solution, the concentration of carrier, the types and concentration of stripping solutions, the flow rates of feed and stripping solutions, the operating temperature, and types of diluents. Among the stripping reagents tested, 0.2 M NaClO₄ was effectively found to strip platinum ions more than other reagents. At the pH value of feed solution of 2, the percentage of platinum extraction increases when concentration of Aliquat 336 increases up to 15% (v/v), subsequently decreases. In addition, it was found that the platinum transport is enhanced when temperature increases. The mass transfer coefficients of the aqueous phase (k_i) and membrane phase (k_m) were 5.872 and 6.396×10^{-3} cm/s, respectively. Therefore, the mass transfer limiting step is the diffusion of platinum complex through liquid membrane

Department : Chemical Engineering Student's Signature

Field of Study: Chemical Engineering Advisor's Signature

Academic Year : 2011 Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

นับแต่ที่ข้าพเจ้าได้กำว่าเข้ามาศึกษาปริญญาโท ภาควิชาชีวกรรมเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่ประสบความสำเร็จ เพราะมีทั้งปัญหาและอุปสรรคต่างๆ มากมาย ดังนั้นจึงเป็นต้องอาศัยความวิริยะ อุตสาหะ เป็นอย่างมาก เพื่อที่จะทำให้วิทยานิพนธ์นี้เสร็จสมบูรณ์ อีกทั้งความสำเร็จนี้มีความสำคัญมาก ได้ร่วมจาก ข้าพเจ้าเพียงคนเดียว แต่ยังได้รับความช่วยเหลือ ความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่านที่มีพระคุณอย่างยิ่ง ซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างมากจึงขอถวายความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่านที่มีพระคุณอย่างยิ่ง ที่มีพระคุณมา ณ ที่นี่ รองศาสตราจารย์ ดร. อุร้า ปานเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษา และรองศาสตราจารย์ ดร. กอบบุญ หล่อ ทองคำ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่เคยให้คำแนะนำต่างๆ ที่มีประโยชน์มากมาย อีกทั้งยังขอบรุณ สั่งสอน ตักเตือนข้าพเจ้าจนทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพต่อสังคม ได้ อีกทั้งยังขอขอบพระคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยแห่งชาติ (สกว.) สัญญาเลขที่ MRG-WI535E003 ที่สนับสนุนในเรื่องของทุนวิจัยและขอขอบพระคุณ ผศ. ดร. ประภา รามกุล และ ผศ. ดร. วีรวัฒน์ ปัตทวีวงศ์ ที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการวิจัย

นอกจากนี้ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณบุคคลที่มีความสำคัญมากต่อการสอบโครงร่าง และสอบจบวิทยานิพนธ์ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. ราชนร มงคลศรี ประธานการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรเดพ เขียวห้อม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีรวัฒน์ ปัตทวีวงศ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อีกทั้งยังขอขอบพระคุณ บริษัท โกลด์ฟิล์ด รีไฟเนอร์ จำกัด ที่ให้ความอนุเคราะห์ในเรื่องน้ำทึ้งที่ได้จากการสกัดทองคำ และขอขอบคุณ คุณ ธนาพงษ์ เถื่อนถ้าแก้ว หรือ พีกี ซึ่งกรุณาให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ อีกด้วย

นอกจากบุคคลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ข้าพเจ้าขอขอบคุณ เพื่อนๆ และพี่ๆ จากห้องวิจัย Mass Separation ที่เคยช่วยเหลือให้กำลังใจ และเป็นที่ปรึกษาในเรื่องต่างๆ ตลอดการทำวิทยานิพนธ์ และท่านอื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวไว้ ณ ที่นี่

สุดท้ายนี้คงจะไม่มีบุคคลใดที่สามารถเลี้ยงดูให้ข้าพเจ้าได้โดยข้าพเจ้าได้ขอบคุณมา มีการศึกษาที่ดีในวันนี้ได้ ซึ่งบุคคลทั้งสองท่านนี้คือ คุณพ่อและคุณแม่ ที่เคยอบรม สอน และสนับสนุนในเรื่องการศึกษา ซึ่งล้วนที่สามารถแสดงความกตัญญูที่มีต่อท่านทั้งสองได้ในตอนนี้คือความสำเร็จใน การศึกษาของฉุก ดังนั้นข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๒
สารบัญ.....	๓
สารบัญตราสาร.....	๔
สารบัญภาพ.....	๕
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ.....	๕
บทที่ 1 บทนำ.....	๑
1.1 ความเป็นมา.....	๑
1.2 งานวิจัยที่ผ่านมา.....	๔
1.3 เยื่อแผ่นเหลว.....	๑๐
1.4 ประเภทของเยื่อแผ่นเหลว.....	๑๑
1.4.1 เยื่อแผ่นเหลวที่ไม่พยุงด้วยตัวรองรับ.....	๑๑
1.4.1.1 เยื่อแผ่นเหลวแบบอิมัลชัน.....	๑๑
1.4.1.2 เยื่อแผ่นเหลวเทียมโดยอาศัยสนานไฟฟ้าสถิต.....	๑๓
1.4.2 เยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยตัวรองรับ.....	๑๔
1.4.2.1 เยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยตัวรองรับแบบแผ่นแบบ.....	๑๔
1.4.2.2 เยื่อแผ่นเหลวนิดที่พยุงด้วยแผ่นม้วน.....	๑๕
1.4.2.3 เยื่อแผ่นเหลวนิดที่พยุงด้วยเส้นไยกลาง.....	๑๖
1.5 กระบวนการแยกด้วยเยื่อแผ่นเหลว.....	๑๗
1.6 สารสกัด.....	๑๘
1.6.1 สารสกัดชนิดกรด.....	๑๘
1.6.2 สารสกัดชนิดเบส.....	๑๙
1.6.3 สารสกัดชนิดกลาง.....	๒๐
1.7 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	๒๑
1.8 ขอบเขตของงานวิจัย.....	๒๑

1.9 ระเบียบวิธีวิจัยโดยย่อ.....	21
1.10 ประযุชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	22
บทที่ 2 ทฤษฎี.....	23
2.1 ทฤษฎีการคำนวนแบบจำลองการถ่ายโอนมวล.....	23
2.1.1 การหาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย.....	23
2.1.2 การหาค่าคงที่สมดุล.....	23
2.1.3 การหาค่าสัมประสิทธิ์การซึ่มผ่าน.....	24
2.1.4 แบบจำลองการถ่ายโอนมวลและการหาค่าสัมประสิทธิ์- การถ่ายโอนมวล.....	25
2.2 การหาค่าการเปลี่ยนแปลงของเอนทัลปี.....	27
2.3 กลไกการถ่ายเทมวล.....	28
2.3.1 กลไกการถ่ายเทมวลแบบการพร่อง.....	28
2.3.2 กลไกการถ่ายเทมวลแบบอาศัยตัวพา.....	28
2.3.2.1 การถ่ายเทมวลแบบง่าย.....	29
2.3.2.2 การถ่ายเทมวลแบบควบคู่.....	30
2.3.2.2.1 การถ่ายเทมวลแบบไปทางเดียวกัน.....	30
2.3.2.2.1 การถ่ายเทมวลแบบสวนทางเดียวกัน.....	31
2.4 การคำนวนของแบบจำลองฟลักซ์การถ่ายเทมวลในการคำนวนหา ความเข้มข้นของไอออนแพลทินัม.....	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
3.1 สารเคมีที่ใช้ในการทดลอง.....	38
3.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง.....	40
3.1.1 การทดลองด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกลวง.....	40
3.1.2 วิธีการวิเคราะห์.....	41
3.3 วิธีการทดลอง.....	42
3.3.1 ศึกษาชนิดสารสกัดที่เหมาะสมต่อการสกัดไอออนแพลทินัม.....	42
3.3.2 ศึกษาผลของความเป็นกรด-เบส ในสารละลายป้อน.....	43
3.3.3 ศึกษาผลของความเข้มข้นของสารสกัดในสารละลายอินทรีย์.....	44
3.3.4 ศึกษาชนิดของสารละลายน้ำกลับ.....	44
3.3.5 ศึกษาความเข้มข้นของสารสารละลายน้ำกลับ.....	45

3.3.6 ศึกษาอัตราการไหลของสารละลายน้ำกลับและสารละลายป้อน....	46
3.3.7 ศึกษาผลของอุณหภูมิในการดำเนินงาน.....	47
3.3.8 ศึกษาผลของชนิดตัวทำละลาย.....	47
3.4 ขั้นตอนการทำความสะอาดดีส์นี่ไกหลวง.....	48
บทที่ 4 ผลการทดลองและวิจารณ์ผลการทดลอง.....	49
4.1 ผลของชนิดของสารสกัด.....	50
4.2 ผลของความเป็นกรด-เบส ในสารละลายป้อน.....	51
4.3 ผลของความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 ในสารละลายอินทรีย์.....	52
4.4 ผลของชนิดและความเข้มข้นของสารละลายน้ำกลับ.....	54
4.5 ผลของอัตราการไหลของสารละลายป้อนและสารละลายน้ำกลับ.....	56
4.6 ผลของอุณหภูมิในการดำเนินงาน.....	57
4.7 ผลของชนิดของตัวทำละลาย.....	58
4.8 การเบรียบค่าความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมในสารละลายป้อนจากการทดลองกับการคำนวนจากแบบจำลองฟลักซ์การถ่ายเทมวล.....	60
บทที่ 5 สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ.....	64
5.1 สรุปผลการทดลอง.....	64
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	65
รายการอ้างอิง.....	67
ภาคผนวก.....	72
ภาคผนวก ก (แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่ใช้ในการศึกษา).....	73
ภาคผนวก ข (ข้อมูลดิบและการคำนวน).....	76
ภาคผนวก ค (ตัวอย่างการคำนวน).....	86
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	97

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	ตัวอย่างวิธีการในการแยกสกัดไฮดรอฟอฟฟิโน่.....	4
3.1	สารเคมีที่ใช้ในการทดลอง.....	38
3.2	คุณสมบัติของตัวรองรับเส้นใยกลวงที่ใช้ในการทดลอง.....	41
4.1	ค่าความหนืดของสารละลายเยื่อแผ่นเหลว.....	60
4.2	ค่าร้อยละการเบี่ยงเบน (Percentage of deviation).....	63
ข-1	การศึกษาผลของชนิดสารสกัดต่อการสกัดและนำกลับไฮดรอฟอฟฟิโน่.....	76
ข-2	การศึกษาผลของความเป็นกรด-เบส ในสารละลายป้อนในสารละลายป้อนต่อการสกัดและนำกลับไฮดรอฟอฟฟิโน่.....	77
ข-3	การศึกษาผลของความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 ในสารละลายเยื่อแผ่นเหลวต่อการสกัดและนำกลับไฮดรอฟอฟฟิโน่.....	78
ข-4	การศึกษาผลของชนิดของสารละลายนำกลับต่อการสกัดและนำกลับไฮดรอฟอฟฟิโน่.....	79
ข-5	การศึกษาผลของความเข้มข้นของสารละลายนำกลับ NaClO ₄ ต่อการสกัดและนำกลับไฮดรอฟอฟฟิโน่.....	80
ข-6	การศึกษาผลของอัตราการไหลของสารละลายป้อนและสารละลายนำกลับที่ผ่านโมดูลของเส้นใยกลวงต่อการสกัดและนำกลับไฮดรอฟอฟฟิโน่.....	81
ข-7	การศึกษาผลของความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 ในสารละลายเยื่อแผ่นเหลวต่อการสกัดไฮดรอฟอฟฟิโน่เวลาใดๆ.....	82
ข-8	การศึกษาผลของอุณหภูมิในการดำเนินงานต่อการสกัดและนำกลับไฮดรอฟอฟฟิโน่ที่ผ่านโมดูลของเส้นใยกลวง.....	83
ข-9	การศึกษาผลของชนิดของตัวทำละลายที่มีผลต่อการสกัดไฮดรอฟอฟฟิโน่ที่ผ่านโมดูลของเส้นใยกลวง.....	84
ข-10	ข้อมูลความเข้มข้นของไฮดรอฟอฟฟิโน่ในสารละลายป้อนจากอุณหภูมิที่ได้จากการทดลอง เมื่อเปลี่ยนความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 และค่าที่คำนวณจากแบบจำลองฟลักซ์การถ่ายเทมวล.....	85

สารบัญภาพ

ภาคที่		หน้า
1.1	รูปแบบของเยื่อแผ่นเหลว.....	10
1.2	ระบบเยื่อแผ่นเหลวแบบอิมลชัน.....	11
1.3	กระบวนการแยกโดยใช้วิธีเยื่อแผ่นเหลวแบบอิมลชัน.....	12
1.4	กระบวนการเยื่อแผ่นเหลวเทียมโดยอาศัยสนานไฟฟ้าสถิต.....	13
1.5	ระบบเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยตัวรองรับแบบแผ่นแบน.....	15
1.6	ระบบเยื่อแผ่นเหลวชนิดที่พยุงด้วยแผ่นม้วน.....	16
1.7	มอดูลเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยก Ludwig.....	17
1.8	แสดงลักษณะการไหลแบบสวนทางกันของวัฏภากสารละลายป้อนและสารละลายนำกลับบนเส้นไยก Ludwig หนึ่งเส้นในชุดทดลองเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยก Ludwig.....	17
2.1	รูปแบบกลไกการถ่ายเทmvl แบบการเพร์ของสารละลาย.....	28
2.2	รูปแบบกลไกการถ่ายเทmvl แบบง่าย.....	29
2.3	รูปแบบกลไกการถ่ายเทmvl แบบไปทางเดียวกัน.....	31
2.4	รูปแบบกลไกการถ่ายเทmvl แบบสวนทางกัน.....	32
2.5	การถ่ายโอนมวลของไอโอดินแพลทินัมกับสารสกัด Aliquat 336.....	33
3.1	แสดงโครงสร้างทางเคมีของสารสกัดที่ใช้ในการทดลอง.....	39
3.2	อุปกรณ์ชุด Liquid-Cel® Laboratory.....	40
3.3	อุปกรณ์ชุด Liqui-Cel® Contactor.....	40
4.1	ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของสารสกัดกับร้อยละการสกัดและนำกลับไอกอนแพลทินัม.....	50
4.2	ความสัมพันธ์ระหว่างค่า pH ในสารละลายป้อนกับร้อยละการสกัดไอกอนโลหะ.....	51
4.3	ความสัมพันธ์ระหว่างค่า pH ในสารละลายป้อนกับร้อยละการนำกลับไอกอนโลหะ.....	52
4.4	ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 กับร้อยละการสกัดและนำกลับไอกอนแพลทินัม.....	53

ภาคที่		หน้า
4.5	ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของสารละลายนำกลับกับร้อยละการนำกลับไอกอนแพลทินัม.....	54
4.6	ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของ NaClO_4 กับร้อยละการนำกลับไอกอนแพลทินัม.....	55
4.7	ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการไหลของสารละลายป้อนและสารละลายนำกลับกับร้อยละการสกัดและการนำกลับไอกอนแพลทินัม.....	56
4.8	ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิในการดำเนินงานกับร้อยละการสกัดและการนำกลับไอกอนแพลทินัม.....	57
4.9	ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิในการดำเนินงานกับค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของไอกอนแพลทินัม.....	58
4.10	ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของตัวทำละลายกับค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของไอกอนแพลทินัม.....	59
4.11	การเปรียบเทียบความเข้มข้นของไอกอนแพลทินัมในสารละลายป้อนที่เวลา 0-14 นาที จากผลการทดลองกับการคำนวณจากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์..	63

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

สัญลักษณ์

A	พื้นที่การถ่ายโอนมวล
C_f	ความเข้มข้นของไอออกแพลทินัมในสารละลายปั่นที่เวลา t
$C_{f,0}$	ความเข้มข้นของไอออกแพลทินัมในสารละลายปั่นที่เวลาเริ่มต้น
D^*	ค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ (Diffusion Coefficient)
D_t	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Distribution Coefficient)
ΔH	ค่าการเปลี่ยนแปลงของเอนทัลปี
K_{ex}	ค่าคงที่สมดุลของปฏิกิริยาการสะกัด (Equilibrium Constant)
k	ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวล
k_B	ค่าคงที่ของ Boltzmann มีค่าเท่ากับ $1.3807 \times 10^{-23} \text{ J/K}$
k_f	ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลายปั่น
k_m	ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของเยื่อแผ่นเหลว
k_s	ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลายนำกลับ
L	ความยาวของเส้นไยกาว
I	ความหนาของชั้นฟิล์มระหว่างสารละลายปั่นและเยื่อแผ่นเหลว
M	ความเข้มข้นของไอออกโนิดหะ
M_f	ความเข้มข้นของไอออกโนิดหะด้านสารละลายปั่น
M_{if}	ความเข้มข้นของไอออกโนิดหะที่บริเวณผิวสัมผัสระหว่างสารละลายปั่น กับเยื่อแผ่นเหลว
M_{is}	ความเข้มข้นของไอออกโนิดหะที่บริเวณผิวสัมผัสระหว่างเยื่อแผ่นเหลวกับสารละลายนำกลับ
M_s	ความเข้มข้นของไอออกโนิดหะด้านสารละลายนำกลับ
N	จำนวนเส้นไยกาวในโมดูล

P	ค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่าน (Permeability Coefficient)
P_m	ค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่านของเยื่อแผ่นเหลว
Q	อัตราการไหลเชิงปริมาตร
r_i	รัศมีภายนอกของเส้นไยกลวง
r_o	รัศมีภายนอกของเส้นไยกลวง
r_{lm}	รัศมี Log-mean ของเส้นไยกลวง
$[R'R_3N^+Cl^-]$	ความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336
S	สารสกัดชนิดชอลเวท
T	อุณหภูมิสัมบูรณ์ของสารละลายเยื่อแผ่นเหลว
t	เวลา
V	ปริมาตรของชุดทดลองเส้นไยกลวง
V_f	ปริมาตรของสารละลายป้อน
$[Pt]$	ความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัม
$[(R'R_3N^+)_2PtCl_6]$	สารประกอบเชิงชั้นของไอโอดินแพลทินัมกับสารสกัด Aliquat 336 (มิลลิกรัมต่อลิตร)
J	ค่าพลัง磁์การถ่ายเทมวล
R_i	ค่าความต้านการถ่ายเทมวลของละลายป้อน
R_m	ค่าความต้านการถ่ายเทมวลของสารละลายเยื่อแผ่นเหลว

อักษรกรีก

ε	ความพุ่นของเส้นไยกลวง
π	ค่าคงที่ในสมการของ Stokes และ Einstein มีค่า 3.1416
η	ค่าความหนืดของสารละลายเยื่อแผ่นเหลว

ตัวห้อขย

f สารละลายน้ำปื่อน

s สารละลายน้ำกลับ

m สารละลายน้ำเยื่อแผ่นเหลว

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา

แพลทินัมจัดว่าเป็นหนึ่งในโลหะมีค่าและหายากในธรรมชาติซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง โดยชื่อของ Platinum มีที่มาจากการคำว่า Platina ซึ่งเป็นภาษาสเปนแปลว่า Silver (เงิน) ส่วนภาษาไทยรู้จักกันดีในชื่อที่เรียกว่า ทองคำขาว การที่มนุษย์รู้จักโลหะชนิดนี้ได้นั้นเกิดจากการค้นพบของ Antonio de Ulloa ในปี ค.ศ. 1735 ซึ่งพบว่าสมัยโบราณชาวพื้นเมืองในอเมริกาใต้ได้มีการนำโลหะแพลทินัมมาทำเป็นของใช้ โลหะชนิดนี้เป็นโลหะชนิดหนึ่งที่หายากมากและเกิดขึ้นเพียง 0.003 ส่วนในพันล้านส่วนบนเปลือกโลกและพบยากกว่าทอง 30 เท่า [1] บางครั้งถูกเข้าใจผิดว่าเป็นเงินเนื่องจากมีลักษณะภายนอกที่คล้ายกันแต่ว่าแพลทินัมมีสีที่ขาวกว่า โดยในธรรมชาติแพลทินัมจะถูกพบพร้อมกับกลุ่มโลหะแพลทินัม (Platinum Group Metals, PGMs) ซึ่งประกอบด้วย แพลทินัม (Platinum) แพลลาเดียม (Palladium) โรเดียม (Rhodium) รูเทนียม (Ruthenium) อิริดิียม (Iridium) และօโซเมียม (Osmium) เป็นต้น และแพลทินัมพบในชั้นบางของโลหะแร่ชั้นไฟร์ ซึ่งแร่ชั้นไฟร์เหล่านี้จะพบในหินอัคนีชนิดเมฟิกและอัลตราเมฟิกหรืออาจเกิดร่วมกับสายแร่นิกเกิล-ทองแดง [2] โดยแหล่งแร่ดีบปริมาณ 8 ตันสามารถให้ผลิตภัณฑ์แพลทินัมบริสุทธิ์ได้ 1 อนซ์ ในปัจจุบันแหล่งผลิตแพลทินัมแหล่งใหญ่ที่สำคัญของโลกมาจาก Bushveld Complex ในประเทศแอฟริกาใต้ รัสเซีย แคนาดา (เมืองซัสเบอร์) สหรัฐอเมริกา (รัฐอลาสกา) ซึ่งบันได เป็นต้น [3] ในประเทศไทยพบแหล่งแพลทินัมเกิดแบบทุติยภูมิเป็นแหล่งล่างและสมด้วยกันในตะกอนกรวดทรายตามล้ำน้ำ พบร่องเดียวที่บ้านคำด้วยคำว่าบ้านน้ำ จังหวัดอุดรธานี กรมทรัพยากรธรรมชาติได้ดำเนินการเจาะสำรวจด้วยเครื่องเจาะปั้งก้าแล้วพบว่ามีความสมบูรณ์ต่ำและไม่สม่ำเสมอ โดยหลุมที่มีค่าความสมบูรณ์สูงสุดมีแพลทินัม 0.02643 กรัมต่อลูกบาศก์เมตร จึงไม่สามารถทำเหมืองได้ [4]

สมบัติและประโยชน์

แพลทินัมมีสัญลักษณ์ทางเคมี คือ Pt มีมวลอะตอมเท่ากับ 195.078 g/mol เป็นโลหะทรายซึ่งเป็นสีขาวเงิน (Silver White) มั่นคงตลอดเวลา เป็นธาตุหนึ่ง 1 คาบ 6 เลข อะตอม 78 จุดหลอมเหลว 2041.4 เคลวิน และมีจุดเดือด 4098 เคลวิน ไม่ทำปฏิกิริยากับออกซิเจนที่อุณหภูมิต่างๆ ไม่สามารถละลายในกรดไฮド록อวิการและกรดในตัวกเดียวฯ แต่

สามารถละลายได้ในสารเคมีที่มีสมรรถนะกว้างกรดทั้งสองในอัตราส่วน 4:3 ตามลำดับ หรือที่เรียกว่า Aqua Regia ซึ่งอยู่ในรูปของกรดคลอร์แพลทินิก (H_2PtCl_6)

แพลทินัมมีคุณสมบัติพิเศษในการต่อต้านการเป็นสนิม (Oxidation) ทนการกัดกร่อน (Corrosion) ของสารเคมี มีความเสถียรทางไฟฟ้า มีความแข็งแรงทนทาน และมีจุดหลอมเหลวสูง เป็นต้น ด้วยคุณสมบัติดังกล่าวทำให้ปัจจุบันแพลทินัมถูกนำมาใช้ประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน เช่น ใช้ทำเครื่องประดับ ใช้ทำตัวเร่งปฏิกิริยา ใช้ผสมโลหภารทำครอบพื้นในด้านทันตกรรม ใช้ทำเครื่องมือหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า อุตสาหกรรมประจำ เป็นต้น [5-6]

ตัวอย่างประโยชน์ของแพลทินัมในการใช้ทำตัวเร่งปฏิกิริยา

แพลทินัมส่วนใหญ่นำมาใช้ทำเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาทางเคมี ซึ่งเริ่มใช้ในต้น ค.ศ. 1800 โดยที่ผู้ผลิตแพลทินัมถูกใช้เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาของกระบวนการเผาไหม้ไฮโดรเจน หน้าที่สำคัญของแพลทินัมในการทำงานภายใต้เครื่องยนต์ คือเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาการเผาไหม้ให้สมบูรณ์ เพื่อลดปริมาณของไฮโดรเจนที่ไม่ได้ถูกเผาไหม้ จากการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และไอน้ำ นอกจากนี้ยังนำแพลทินัมไปใช้ในอุตสาหกรรมปิโตรเลียมในกระบวนการแยก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเร่งปฏิกิริยาการเปลี่ยนรูปของเนپทาพันธุ์สายตรวจให้เป็นน้ำมันเบนซินที่มีค่าอกเทนสูงขึ้น ซึ่งจะกลายเป็นสารประกอบอะโรมาติกที่มีค่ามาก ตัวอย่างของตัวเร่งปฏิกิริยาที่ใช้แพลทินัม เป็นส่วนประกอบคือ แพลทินัมออกไซด์ (PtO_2) หรือที่รู้จักกันในชื่อ ตัวเร่งปฏิกิริยาอดัม (Adam's Catalyst) ซึ่งนิยมนิยมนำมาใช้ในกระบวนการไฮโดรเจนีเซน (Hydrogenation) [7] ของการผลิตน้ำมันพืช นอกจากนั้นยังใช้เร่งปฏิกิริยาการสลายตัวของไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ (Hydrogen Peroxide) ให้เป็นน้ำและก๊าซออกซิเจน [8]

ตัวอย่างประโยชน์ของแพลทินัมในการใช้ทำเครื่องประดับ

จากคุณสมบัติของแพลทินัมและปริมาณที่มีอยู่น้อย เมื่อนำมาใช้ในวงการเครื่องประดับ เช่น นาฬิกา แหวน สร้อย ตุ้มหู เป็นต้น ทำให้แพลทินัมมีราคาสูง อีกทั้งราคาของแพลทินัมยังมีค่าสูงกว่าทองคำประมาณ 1 เท่าตัว ดังนั้นเครื่องประดับที่ทำด้วยแพลทินัมจึงเป็นที่นิยมในหมู่ของผู้บริโภคเพียงบางกลุ่มเท่านั้นที่ชื่นชอบความคงทนของลวดลาย ความแข็งแรงของตัวเรือนที่เก้าอี้ญี่ปุ่นได้ยานานกว่าทอง [9]

จากการสำรวจของแพลทินัมทำให้ประเทศไทยมีการนำเข้าโลหะตัวนี้มาใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ โดยส่วนมากนำมาใช้ในภาคอุตสาหกรรม เครื่องประดับ ทันตกรรม เป็นต้น ในอุตสาหกรรมการสกัดทองคำนักจากจะได้ทองคำบริสุทธิ์แล้วยังพบว่ามีโลหะมีค่าต่างๆ ได้แก่ แพลเตเดียม แพลทินัม ทองคำ ทองแดงละลายเจือปนอยู่ในน้ำทึบซึ่งทางโรงงานมีการนำบดและ

นำกลับโลหะมีค่าเหล่านี้ แต่ยังไม่สามารถนำกลับได้หมดพบว่ามีปริมาณแพลทินัมเหลืออยู่ 1-5 ppm ซึ่งเกินขีดความสามารถที่จะนำกลับได้ โดยปริมาณน้ำหนักที่ปัลอยลงสูญรวมชาติมีปริมาณเฉลี่ย 300 คิว หรือ 300,000 ลิตรต่อเดือน หากไม่มีการนำกลับโลหะมีค่าเหล่านี้ก็จะทำให้ทรัพยากรทางธรรมชาติสูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ โดยที่ผ่านมา มีการศึกษาการสกัดไอโอนแพลทินัมด้วยวิธีต่างๆ เช่น Ion Exchange [10] Solvent Extraction [11-12] Liquid-Liquid Extraction [13] Supported Liquid Membrane[14-15] เป็นต้น ซึ่งแต่ละเทคนิค มีข้อจำกัดและความยุ่งยากในการใช้งาน [16] จึงมีความจำเป็นที่จะทำการศึกษาเทคนิคใหม่ๆ ในการแยกแพลทินัม โดยวิธีการแยกที่ได้รับความสนใจคือเทคนิคการแยกด้วยเยื่อแผ่นเหลวเนื่องจากมีข้อดีหลายประการ เช่น เป็นกระบวนการที่มีประสิทธิภาพสูงในการเลือกสกัดไอโอนโลหะ [17] ใช้ปริมาณสารสกัดและสารละลายอินทรีย์น้อย [18] อีกทั้งยังสามารถสกัดและนำกลับได้ในขั้นตอนเดียว กัน โดยการสกัดด้วยเยื่อแผ่นเหลวได้รับการพัฒนาจากการสกัดแยกด้วยตัวทำละลาย [19]

ในงานวิจัยนี้ได้เลือกใช้กระบวนการเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกวง (Hollow Fiber Supported Liquid Membrane) เนื่องมาจากมีข้อดีหลายประการ เช่น มีพื้นที่การถ่ายเทมวลต่อปริมาตรสูง [20] ง่ายต่อการขยายขนาดของระบบ [21] ตันทุนในการติดตั้งและดำเนินการต่ำ ใช้พลังงานน้อย อีกทั้งยังประหยัดสารสกัดเมื่อเทียบกับระบบการสกัดด้วยตัวทำละลาย [22] และที่สำคัญสามารถใช้ได้กับสารละลายที่มีปริมาณไอโอนในระดับหนึ่งส่วนพันล้านส่วน (ppt) [23] จากเหตุผลข้างต้นจะเห็นได้ว่าปัจจุบันระบบการแยกที่ใช้เยื่อแผ่นเหลวนั้นได้รับการศึกษาและวิจัยกันอย่างกว้างขวาง ดังนั้นการศึกษาการสกัดแยกและนำกลับไอโอนแพลทินัมออกจากน้ำทึบด้วยระบบเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกวงนั้น สามารถที่จะนำไปพัฒนาและประยุกต์ใช้ในระดับอุตสาหกรรมต่อไป ซึ่งจะเป็นการช่วยประหยัดเงินตรา ลดการขาดดุลทางการค้าในการซื้อและนำเข้าโลหะมีค่าจากต่างประเทศ

1.2 งานวิจัยที่ผ่านมา

ตารางที่ 1.1 ตัวอย่างวิธีการในการแยกสกัดไฮดรอฟลูทินัม

ผู้แต่ง	วิธีการ	ชนิดสารละลายป้อน	สารละลายป้อน	ชนิดสารสกัด	ตัวทำละลาย
[10]	IE	น้ำสังเคราะห์	Pt(II), Pt(IV)	-	-
[13]	LLE	น้ำสังเคราะห์	Pt(IV), Fe(III), etc.	Cyanex 302	เคโรชีน
[24]	ELM	น้ำสังเคราะห์	Pt(IV)	Cyanex 923	Xylene
[25]	SE	น้ำสังเคราะห์	Pt(IV), Pd(II)	LIX-841	เคโรชีน
[26]	SE	น้ำสังเคราะห์	Pt(IV)	Nonylthiourea	คลอโรฟอร์ม
[27]	SE	น้ำสังเคราะห์	Pt(IV)	Aliquat 336	Dodecane
[28]	SE	น้ำสังเคราะห์	Pt(IV)	Aliquat 336	Dodecane
[29]	SLM	น้ำสังเคราะห์	Pt(IV)	LIX 26	เคโรชีน
[30]	SLM	น้ำสังเคราะห์	Pt(IV), Pd(II)	LIX 26	เคโรชีน
[15]	SLM	น้ำสังเคราะห์	Pt(IV), Pd(II)	Aliquat 336	NPOE
[31]	HFSLM	น้ำทึบจากการบวนการจะล้าง Catalytic converter	Pt(IV), Rh(III), Pd(II)	Cyanex 471, Aliquat 336	Dodecane
งานวิจัยนี้	HFSLM	น้ำทึบที่ได้จากการบวนการ การสกัดทองคำ	Pt(IV), Au(III), Pd(II), Cu(II)	Aliquat 336, LIX-841, Cyanex 923, D2EHPA	เคโรชีน, น้ำมันมะพร้าว, น้ำมันปาล์ม

หมายเหตุ IE = การแลกเปลี่ยนไฮดرون (Ion Exchange), LLE = การสกัดของเหลวด้วยของเหลว (Liquid Liquid Extraction), ELM = เยื่อแผ่นเหลวอิมัลชัน (Emulsion Liquid Membrane), SE = การสกัดด้วยตัวทำละลาย (Solvent Extraction), SLM = เยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยตัวรองรับ (Supported Liquid Membrane), HFSLM = เยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไอกลาง (Hollow Fiber Supported Liquid Membrane)

1.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสกัดไอโอดินแพลทินัม

Fu และคณะ [29] ศึกษาพฤติกรรมการถ่ายโอนมวลของ Platinum(IV) ผ่านระบบ Supported Liquid Membrane ที่มีสารสกัด LIX-26 ละลายในตัวทำละลายเครอซีน พบร่วมความเข้มข้นของสารสกัด LIX-26 ที่เหมาะสมคือ 15 เบอร์เซ็นต์โดยปริมาตร โดยที่ผลของการสกัดไอโอดินเมื่อเทียบกับความเข้มข้นกรดไฮดรอกซิโอลิฟิกในสารละลายป่อน ให้ค่าการสกัดที่ดีในช่วงความเข้มข้น 1-2 มิลลิตรต่อลิตร อีกทั้งยังพบอีกว่าถ้าใช้สภาวะของกรดไฮดรอกซิโอลิฟิกมากกว่า 1 มิลลิตร อาจทำให้เกิดปัญหาในตัวทำละลายเครอซีนที่ผสมอยู่กับสารสกัดซึ่งจะเกิดเป็น 3 เฟส ดังนั้นวิธีการปรับปรุงคือเติม 1-octanol 10 เบอร์เซ็นต์โดยปริมาตร ต่อมากว่า [30] ยังได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการถ่ายโอนมวลของ Platinum(IV) และ Palladium(II) ผ่านระบบ Supported Liquid Membrane ที่มีสารสกัด LIX-26 ละลายในตัวทำละลายเครอซีน พบร่วม Platinum(IV) สามารถถ่ายโอนมวลและนำกลับผ่าน LIX-26 ได้แก่ Palladium(II) ยังคงค้างเหลืออยู่ใน Organic phase และเมื่อเปรียบเทียบการสกัดของแพลทินัมกับกรดชนิดต่างๆ พบร่วมร้อยละการสกัดที่ดีที่สุดโดยเรียงจากมากไปหาน้อย $H_2SO_4 > HCl > HNO_3$ โดยในการนำกลับ Platinum(IV) สามารถนำกลับได้ดีที่สุดที่สภาวะ LIX-26 มีความเข้มข้น 15 เบอร์เซ็นต์โดยปริมาตร ความเข้มข้นกรด H_2SO_4 ในสารละลายป่อนเป็น 1 มิลลิตรต่อลิตร

Fontas และคณะ [28] ทำการศึกษาการสกัด Platinum(IV) ด้วยวิธี Solvent Extraction โดยใช้สารสกัด Aliquat 336 ในตัวทำละลาย Dodecane โดยสารละลายป่อนอยู่ในรูปสารละลายกรด พบร่วมความเข้มข้นของ Aliquat 336 สามารถเพิ่มร้อยละการสกัดของ Platinum(IV) และผลของสารสติวปที่ใช้ในการนำกลับ พบร่วมความเข้มข้นเท่ากันที่ 0.5 มิลลิตรต่อลิตร ค่าความสามารถในการนำกลับลดลงตามลำดับ $NaClO_4 > NaSCN > Thiourea > NaHSO_3$ ต่อมากว่า [31] ได้ทำการศึกษาการสกัดแยกแพลทินัมและแพลตเตเดียมออกจากสารละลายกรดที่เหลือทิ้งจากการกระบวนการเรชลัง Catalytic converter ด้วยวิธีเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกูละโดยระบบที่ใช้มี 2 แบบคือแบบ Batch และแบบ Recycling โดยใช้สารสกัด Cyanex 471 ใน module I และ Aliquat 336 ใน module II ซึ่งในการทดลองจะเตรียมสารละลาย Thiocyanated ในสารละลายป่อนที่มีองค์ประกอบของ Pd(II), Pt(IV) และ Rh(III) จากการทดลองพบว่าในแบบ Recycling mode สามารถสกัดและนำกลับ Pd(II) ใน module I ในขณะที่ Pt(IV) สามารถสกัดและนำกลับ Pd(II) ใน module II โดยที่ Rh(III) ยังคงเหลืออยู่ในสารละลายป่อน และเมื่อนำสภาวะที่ดีสุดในการทดลองในสารสังเคราะห์มาใช้กับน้ำเสียจริงพบว่าสามารถนำกลับ

แพลเลเดียมและแพลทินัม 43% และ 57% ตามลำดับ อีกทั้งในงานวิจัยอื่น [15] ยังมีการศึกษาการแยกสกัดโดยอนแพลทินัมด้วยวิธี Polymeric Plasticized Membrane (PPM) และ Supported Liquid Membrane (SLM) โดยใช้ Aliquat 336 เป็นสารสกัดชีงละลายอยู่ในตัวทำละลาย 2-nitrophenyl octyl ether (NPOE) และใช้ NaClO_4 เป็นสารละลายสตวิป พบร่วมกับความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 มีผลต่อการสกัดแยกใน SLM แต่ไม่มีผลใน PPM ที่ความเข้มข้นเดียวกันและการเลือกสกัดโดยอนแพลทินัมเมื่อเทียบกับโดยอนแพลเดียมสามารถให้ค่าการสกัดและนำกลับที่มากกว่าเนื่องมาจากลิแกนด์และสารประกอบเชิงช้อนในรูป Hydrophobic ของแพลทินัมมีมากกว่าแพลเลเดียม

Bhandare และ Argekar [14] ศึกษาการแยกสกัดและนำกลับแพลทินัมและโรเดียมด้วยวิธีเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยตัวรองรับ โดยใช้สารสกัด Bis(2-ethylhexyl)phosphoric acid (HDEHP) ละลายในตัวทำละลายเคโรชีน และใช้ HCl เป็นสารละลายสตวิป โดยปัจจัยที่ศึกษา 0.003-2 มอลต่อลิตร HDEHP, 0.5–1.5 มอลต่อลิตร HCl และเวลาที่ใช้ในการกรานผสม 1-10 ชั่วโมง พบร่วมกับแพลทินัมสามารถสกัดแยกได้ดีที่สุด 99% ที่ความเข้มข้น HDEHP เท่ากับ 2 มอลต่อลิตร โดยใช้เวลาที่ใช้ในการกรานผสม 9 ชั่วโมง

Rane และ Venugopal [25] ศึกษาการสกัดแยก Pd(II) และ Pt(IV) ด้วยวิธี Solvent extraction โดยใช้ LIX-841 (2-hydroxy-5-nonylacetophenone oxime) ในตัวทำละลาย Dodecane และใช้ SnCl_2 ในกรดไฮดรอกซอลิกเป็นสารละลายนำกลับ ชีงในการทดลองจะเตรียมแพลทินัมในสารละลายแอมโมเนียพบร่วมกับสารตัวกลาง Pt(IV) ก็อกเป็น $(\text{NH}_4)_2(\text{PtCl}_6)$ ในผึ้งสารละลายป้องกันและสามารถนำกลับ Pt(IV) และ Pd(II) ออกจากสารละลายผสมระหว่าง Fe(III), Al(III), Zn(II), Cu(II) และ Ni(II) ได้ 97% และ 86% ตามลำดับ

Kumar และคณะ [13] ศึกษาการสกัดโดยอนแพลทินัมออกจากสารละลายกรดด้วยวิธี Liquid-Liquid Extraction โดยใช้ Bis(2,4,4-trimethylpentyl) monothiophosphinic acid (Cyanex 302) ละลายในเคโรชีน เป็นส่วนผสมในสารละลายเยื่อแผ่นเหลว โดยทำการทดลองเปรียบเทียบความแตกต่างของสารละลายกรดที่ใช้เป็นสารละลายป้องกัน เช่น HCl, H_2SO_4 และ HNO_3 พบร่วมในรูปแบบสารละลายกรดชัลเฟตสามารถสกัดโดยอนแพลทินัมได้ดีที่สุดและใน การศึกษาการใช้สารสกัดผสมระหว่าง Cyanex 302 ที่ความเข้มข้นคงที่ที่ 0.5 มอลต่อลิตร กับ PC

88A, D2EHPA และ TBP ในช่วงความเข้มข้น 0.0005-0.01 มิลลิต่อลิตร พบร่วมกับสารตัวกลาง Synergistic Effect เฉพาะกับสารละลายกรดในตัวกลาง

Malik และ Paiva [11] ศึกษาการสกัดและนำกลับ Platinum(IV) ด้วยวิธีการสกัดด้วยตัวทำละลาย โดยใช้ N,N-dimethyl-N,N9-diphenyltetradecylmalonamide (DMDPHTDMA) เป็นสารสกัด พบร่วมแพลทินัมสามารถเกิดประสิทธิภาพในการสกัดได้ดีกับสารสกัด DMDPHTDMA ในรูป Pt-Sn (Complex) และสามารถนำกลับได้ดีเมื่อกรดไฮดรอคลอริกเข้มข้น 4 มิลลิต่อลิตรผสมกับโซเดียมคลอเรท (NaClO_3) เข้มข้น 0.05 มิลลิต่อลิตร

1.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสกัดไอออนโลหะอื่นนอกเหนือจากแพลทินัม

Weerawat และคณะ [32] ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสกัดและนำกลับไอออนแพลเลเดียมจากการตัดทดลองที่ใช้แล้ว ด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกาวง ได้แก่ ผลของความเข้มข้นของสารสกัดไฮโดรเจนและสารสกัดกรดไฮโลอิก ผลของความเป็นกรด-เบสในสารละลายป้อน ผลของความเข้มข้นสารละลายสติริปโซเดียมในไตรเตอร์ ผลของอัตราการไหลที่เท่ากันของสารละลายป้อนและสารสติริป และผลของจำนวนรอบในการผ่านมอคูล พบร่วมลำดับในการนำกลับไอออนโลหะมีค่าคือ $\text{Pd(II)} > \text{Pt(IV)} > \text{Cu(II)} > \text{Au(III)}$ โดยเป็นการสกัดแบบเสริมฤทธิ์ (Synergistic Extraction) นอกจากรายงานนี้พบว่าเมื่อผ่านมอคูล 3 รอบสามารถนำกลับแพลเลเดียมได้สูงถึง 65.63% ซึ่งปฏิกริยาการสกัดมีดังนี้

Pancharoen และคณะ [33] ศึกษาการแยกไอออน La(III) และ Nd(III) ออกจากสารละลายด้วยวิธีเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกาวง โดยใช้สารสกัดคือ thenoyl trifluoroacetone (HTTA) ในตัวทำละลายเบนเซน อีกทั้งยังได้ศึกษาการสกัดไอออน La(III) และ Nd(III) แบบเสริมฤทธิ์ โดยเติม tri-octylamine (TOA) ในสารสกัด HTTA พบร่วมเมื่อค่าความเป็นกรด-เบส ในสารละลายป้อนมีค่าเป็น 2.5 จะได้ร้อยละการสกัดสูงสุด เมื่อเติม TOA ในสารสกัด HTTA ร้อยละการสกัดและการนำกลับจะสูงขึ้นในแบบเสริมฤทธิ์ ทั้งนี้ร้อยละการสกัดและร้อยละการนำกลับของ La(III) จะสูงกว่า Nd(III) เมื่อเพิ่มความเข้มข้นของ HTTA ร้อยละการสกัดและร้อยละการนำกลับจะสูงขึ้นด้วยเห็นกัน และเมื่อใช้มอคูลเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกาวง เป็นแบบ Multi-Column จะได้ร้อยละการสกัดและการนำกลับสูงกว่าการใช้มอคูลเยื่อแผ่นเหลวแบบ Single-Column เนื่องจากการศึกษาเกี่ยวกับการสกัดและนำกลับไอออนอาร์เซนิกจากน้ำทึบที่ได้จากหลุมดูดเจาะกี๊ชธรรมชาติโดยใช้เยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกาวงดังนั้น งานวิจัย

ต่อมากของ Pancharoen และคณะ [34] จึงได้ทำการศึกษาการสกัดและการนำกลับไอกอน อาร์เซนิกออกจากน้ำทึบที่ได้จากหลุมขุดเจาะก้าชธรรมชาติโดยใช้เยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไย กловง สารสกัดที่ใช้ได้แก่ Cyanex 923, tributylphosphate (TBP), Cyanex 301, TOA และ Aliquat 336 ละลายนในเคโรชีน และใช้สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์เป็นสารละลายนำกลับ โดย ศึกษาสภาพต่างๆ ที่มีผลต่อการสกัดและการนำกลับไอกอนอาร์เซนิก ได้แก่ ความเข้มข้นของสาร สกัด ความเข้มข้นของสารละลายนำกลับโซเดียมไฮดรอกไซด์ อัตราการให้ลงของสารละลายน้ำ ปัจจุบัน และสารละลายนำกลับ จำนวนรอบในการผ่านมอคูลเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไย กловง และ จำนวนครั้งของการนำสารละลายนำกลับที่ใช้แล้วนำกลับมาใช้ใหม่ พบร่วมกับสารสกัด Aliquat 336 เข้มข้น 35 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร สามารถสกัดไอกอนอาร์เซนิกออกจากน้ำทึบจากหลุมขุดเจาะ ก้าชธรรมชาติได้ดีที่สุด เมื่อจากสามารถสกัดสารประกอบกรดอาร์เซนิกที่ไม่แตกตัว (H_3AsO_3) และสารประกอบเชิงซ้อนของกรดอาร์เซนิกที่แตกตัว ($H_2AsO_4^-$ และ $HAsO_4^{2-}$) ได้ เมื่อสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์มีความเข้มข้นมากขึ้นสามารถนำกลับไอกอนอาร์เซนิกได้มากขึ้นและคงที่ ความเข้มข้นของสารละลายนโซเดียมไฮดรอกไซด์เป็น 0.5 มอลต่อลิตร อีกทั้งในการศึกษาจำนวน รอบของการสกัดพบว่าในรอบที่ 3 ระบบเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงเส้นไย กловงสามารถสกัดและนำกลับไอกอนอาร์เซนิกได้ถึงร้อยละ 91 และ 72 ตามลำดับ และยังพบว่าความเข้มข้นของไอกอน อาร์เซนิกเหลือเพียง 0.1201 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งงานวิจัยนี้สามารถลดความเข้มข้นของไอกอน อาร์เซนิกได้ตามเกณฑ์มาตรฐานน้ำทึบของกระทรวงอุตสาหกรรม สำหรับการนำสารละลายนำกลับมาใช้ใหม่สามารถทำให้ไอกอนอาร์เซนิกในสารละลายนำกลับเพิ่มขึ้น จนกระทั่งยังพบอีกว่า ในน้ำทึบที่ได้จากหลุมขุดเจาะก้าชธรรมชาติยังมีไอกอนปรอทเจือปนอยู่ซึ่งไอกอนปรอทนี้มีพิษต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ทำให้ Pancharoen และคณะ [35] ได้ศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพของ การนำกลับไอกอนปรอทจากน้ำทึบที่ได้จากหลุมเจาะก้าชธรรมชาติโดยใช้เยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไย กловง โดยในการเตรียมสารละลายนเยื่อแผ่นเหลวใช้สารละลายนสมของสารสกัด TOA ละลายนในเทลูรีน และใช้สารละลายนำกลับเป็นโซเดียมไฮดรอกไซด์ซึ่งปัจจัยที่ทำการศึกษา ได้แก่ ชนิดของสารสกัด ค่าการคัดเลือกของสารสกัดแต่ละชนิด ความเป็นกรด-เบสในสารละลายน้ำ ความเข้มข้นของสารละลายนำกลับโซเดียมไฮดรอกไซด์ ความเข้มข้นของสารสกัด TOA ในสารละลายนเยื่อแผ่นเหลว อัตราการให้ลงของสารละลายน้ำ ปัจจุบันและสารละลายนำกลับไอกอนปรอท ได้สูงสุดร้อยละ 94 และ 57 ตามลำดับ ที่ส่วนรวมความเป็นกรด-เบสในสารละลายน้ำ ปัจจุบันเท่ากับ 2.5 สารสกัด TOA เข้มข้น 2 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร สารละลายนโซเดียมไฮดรอกไซด์เข้มข้น 0.5 มอลต่อลิตร อัตราการให้ลงของสารละลายน้ำ ปัจจุบันและสารละลายนำกลับเท่ากับ 100 มิลลิลิตรต่อน้ำที่

และเมื่อทำการทดลองหาอายุการใช้งานของเยื่อแผ่นเหลวที่ให้ประสิทธิภาพของการสกัดแยกไอกอนปรวมที่ดีที่สุด พบร่วงระยะเวลาที่เหมาะสมคือไม่เกิน 120 นาที และเมื่อทำการเพิ่มจำนวนหอสกัดพบว่าประสิทธิภาพของการสกัดและการนำกลับเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย นอกจากในการคำนวนหาค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลายป้อม (K_t) และค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของเยื่อแผ่นเหลว (K_m) มีค่าเท่ากับ 0.42 และ 1.67 เซนติเมตรต่อวินาที ตามลำดับ ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของเยื่อแผ่นเหลวมีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลายป้อม ดังนั้นกล่าวได้ว่าขั้นตอนจำกัดอัตราการเกิดปฏิกิริยา คือ การถ่ายโอนมวลของขั้นพิล์มระหว่างสารละลายป้อมและเยื่อแผ่นเหลว

Muthuraman และ Palanivelu [36] ศึกษาการกำจัดและนำกลับสียอมผ้าออกจากสารละลายป้อมผ่านระบบเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยตัวรองรับแบบแผ่นแบบโดยใช้น้ำมันที่ได้จากผลผลิตตามธรรมชาติ เช่น น้ำมันมะพร้าว น้ำมันปาล์ม และน้ำมัน kokothan ตะวัน เป็นสารละลายเยื่อแผ่นเหลว อีกทั้งยังศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำกลับสียอมผ้า ได้แก่ ความเป็นกรด-เบส ในสารละลายป้อม ความเข้มข้นของกรดซัลฟูริกในสารละลายนำกลับ อัตราความเร็วของการปั่นกวน ความเข้มข้นเริ่มต้นของสียอม และชนิดของน้ำมันที่ใช้เป็นสารละลายเยื่อแผ่นเหลว พบร่วงค่าการซึมผ่านของสีมีค่าเพิ่มสูงขึ้นเมื่อใช้อัตราการปั่นกวน 350 รอบต่อนาที

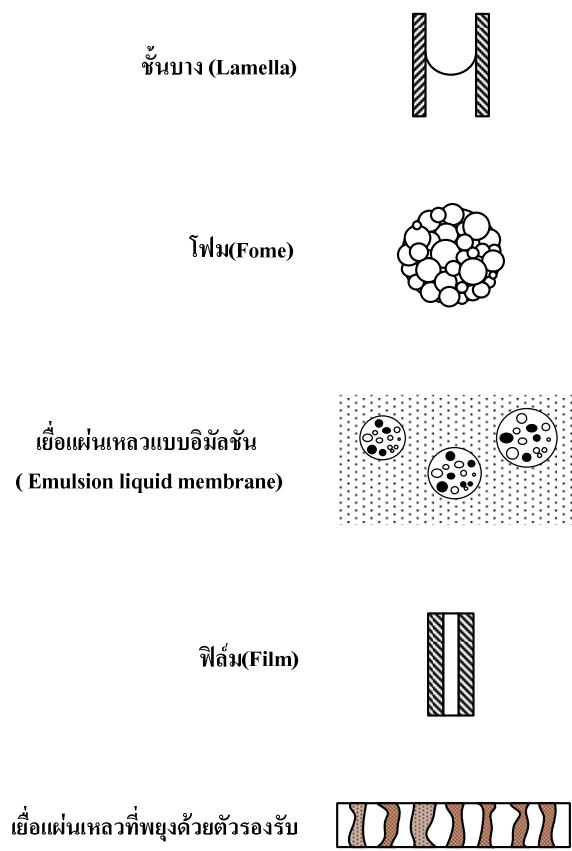
Venkateswaran และคณะ [37] ศึกษาการถ่ายโอนมวลของไอกอนทองแดงออกจากสารละลายตั้งเคราะห์ผ่านระบบเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยตัวรองรับที่ประกอบไปด้วย Di(2-ethylhexyl)phosphoric acid (D2EHPA) เป็นสารสกัดละลายอยู่ในตัวทำละลายคือน้ำมันมะพร้าว โดยปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการถ่ายโอนมวลของไอกอนทองแดง ได้แก่ ความเป็นกรด-เบส ในสารละลายป้อม ความเข้มข้นของกรดซัลฟูริกในสารละลายนำกลับ ค่าความเข้มข้นของสารสกัด ความเสถียรของสารละลายเยื่อแผ่นเหลวของสารสกัดที่ผสมอยู่กับน้ำมันมะพร้าว

Chakrabarty และคณะ [38] ศึกษาความเป็นไปได้ในการถ่ายโอนมวลของproto-porphyrin เยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยตัวรองรับแบบแผ่นแบบซึ่งประกอบไปด้วย TOA ทำหน้าที่เป็นสารสกัดและใช้น้ำมันมะพร้าวเป็นตัวทำละลาย ในกระบวนการนี้จะใช้สารละลายนำกลับโซเดียมไฮดรอกไซด์ ปัจจัยที่ศึกษา ได้แก่ ค่าความเป็นกรด-เบส ในสารละลายป้อม ค่าความเข้มข้นของสารละลายนำกลับโซเดียมไฮดรอกไซด์ ค่าความเข้มข้นของสารสกัด TOA ในสารละลายเยื่อแผ่นเหลว เป็นต้น จากการวิจัยพบว่าสามารถสกัดproto-porphyrin เมื่อเพิ่มความเข้มข้นของสารละลายนำกลับ

ไซเดียมไอก្រอกไซด์และมีค่าที่เหมาะสมสมอยู่ที่ 0.3 ไมลต่อลิตร ค่าร้อยละการสกัดของprotothoyที่ 95 นอกจากนี้การสกัดprotothoyโดยใช้น้ำมันมะพร้าวยังให้ประสิทธิภาพที่ดีกว่าการใช้డีคลอโรเอ็นและเอปเทนเป็นตัวทำละลายที่เป็นสารละลายอินทรีย์

1.3 เยื่อแผ่นเหลว

เยื่อแผ่นเหลวทำหน้าที่เป็นตัวกั้น (Barrier) ซึ่งอาจเป็นฟิล์มบาง กั้นระหว่างสารละลายสองเฟสออกจากกันและจำกัดการถ่ายเทสารเคมี ให้มีความจำเพาะมากโดยการเลือกผ่านสารที่เป็นผลมาจากการสร้างทางเคมีหรือทางกายภาพของเยื่อแผ่น [39] โดยเทคนิคการใช้เยื่อแผ่นเหลวจะเป็นกระบวนการแบบ Non-equilibrium membrane process สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการแยกองค์ประกอบที่มีความเข้มข้นต่างๆ ในสารละลาย เช่น การกำจัดไฮอนโคละที่เจือปนในน้ำทึ้งจากอุตสาหกรรม ซึ่งในรูปที่ 1.1 แสดงรูปแบบของฟิล์มเยื่อแผ่นเหลวที่น่าจะเกิดขึ้นได้โดยเยื่อแผ่นเหลวแบบอิมลชันและเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยตัวรองรับมีความเหมาะสมสำหรับการนำไปประยุกต์ใช้งานด้านงานวิจัยและอุตสาหกรรม [40]

รูปที่ 1.1 รูปแบบของเยื่อแผ่นเหลว [40]

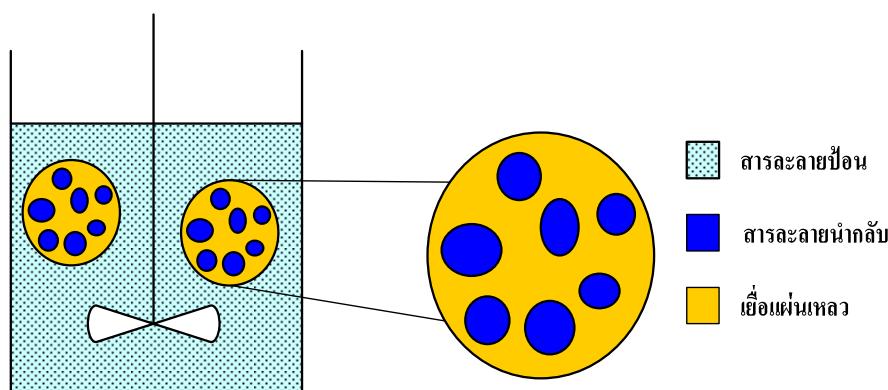
1.4 ประเภทของเยื่อแผ่นเหลว

แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือเยื่อแผ่นเหลวที่ไม่พยุงด้วยตัวรองรับและเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยตัวรองรับ

1.4.1 เยื่อแผ่นเหลวที่ไม่พยุงด้วยตัวรองรับหรือเรียกอีกชื่อว่าเยื่อแผ่นเหลวเคลื่อนที่ได้

1.4.1.1 เยื่อแผ่นเหลวแบบอิมัลชัน (Emulsion Liquid Membrane Process)

กระบวนการเยื่อแผ่นเหลวแบบอิมัลชัน [41] คือ การนำสารละลายป้อนจะทำหน้าที่เป็นวัสดุภาคต่อเนื่อง (Continuous Phase) และมีสารละลายเยื่อแผ่นเหลวที่เป็นสารละลายน้ำมันอยู่ภายในซึ่ง เป็นลักษณะวัสดุภาคไม่ต่อเนื่อง (Dispersion Phase) ดังรูปที่ 1.2 และจะเกิดกระบวนการถ่ายเทองค์ประกอบที่เกิดปฏิกิริยานั้นจะพร่ำเข้าสู่สารละลายน้ำมัน และไปอยู่ที่สารละลายน้ำกลับ สารละลายน้ำกลับนั้นจะอยู่ภายในสารละลายน้ำมันเยื่อแผ่นเหลวอีกที่

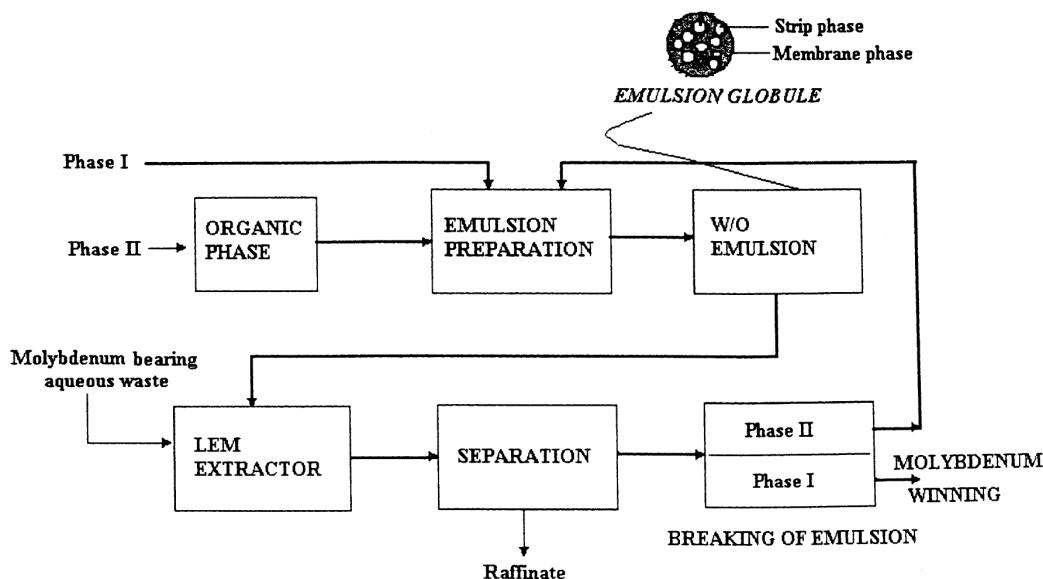
รูปที่ 1.2 ระบบเยื่อแผ่นเหลวแบบอิมัลชัน

วิธีการเตรียมสารละลายเยื่อแผ่นเหลวแบบอิมัลชัน สามารถเตรียมได้โดยนำสารละลายน้ำกลับมาผสมกับสารละลายเยื่อแผ่นเหลวซึ่งทั้งสองส่วนนี้จะต้องไม่ละลายเป็นเนื้อเดียวกัน แล้วนำมาปั่นกวนเพื่อให้วัสดุสารละลายน้ำกลับมีขนาดเป็นเม็ดเล็กๆอยู่ในวัสดุภาคเยื่อแผ่นเหลว โดยทั่วไปเยื่อแผ่นเหลวแบบอิมัลชันที่ได้จะมีความเสถียรต่ำ จึงมีการเติมสารลดแรงตึงผิว (Surfactant) ลงไป เพื่อเพิ่มความเสถียร เมื่อเตรียมเยื่อแผ่นเหลวแบบอิมัลชันเสร็จแล้วจะต้อง

นำไปใส่ลงในสารละลายป้อนซึ่งเป็นวัตถุภาคต่อเนื่อง ทำให้เกิดการการเรียงวัตถุภาคใหม่เป็น 3 ชั้น เรียงลำดับจากด้านในไปด้านนอก คือ สารละลายนำกลับ สารละลายเยื่อแผ่นเหลวและสารละลายป้อนตามลำดับ เรียกว่า อิมลชันเชิงช้อน (Double Emulsion) ซึ่งเมื่อเกิดการแยกโดยสมบูรณ์แล้ว องค์ประกอบที่ต้องการแยกจะเข้าไปอยู่ในสารละลายนำกลับ จากนั้นจึงนำสารละลายป้อน (ที่ถูกสกัดองค์ประกอบที่ต้องการออกไปแล้ว) ไปแยกออกจากเยื่อแผ่นเหลว อิมลชัน Sudท้ายจึงนำสารละลายเยื่อแผ่นเหลวอิมลชันที่ผ่านการสกัดแล้วไปแยกวัตถุภายนอกในออกได้เป็นสารละลายผลิตภัณฑ์ ส่วนสารละลายเยื่อแผ่นเหลวนี้สามารถนำกลับไปใช้ได้อีก ชนิดของเยื่อแผ่นเหลวแบบอิมลชันแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

- เยื่อแผ่นเหลวแบบอิมลชันของน้ำในน้ำมัน (Water in Oil (W/O) Emulsion) คือ เยื่อแผ่นเหลวที่มีวัตถุภายนอกในเป็นน้ำ
- เยื่อแผ่นเหลวแบบอิมลชันของน้ำมันในน้ำ (Oil in Water (O/W) Emulsion) คือ เยื่อแผ่นเหลวที่มีวัตถุภายนอกในเป็นน้ำมัน

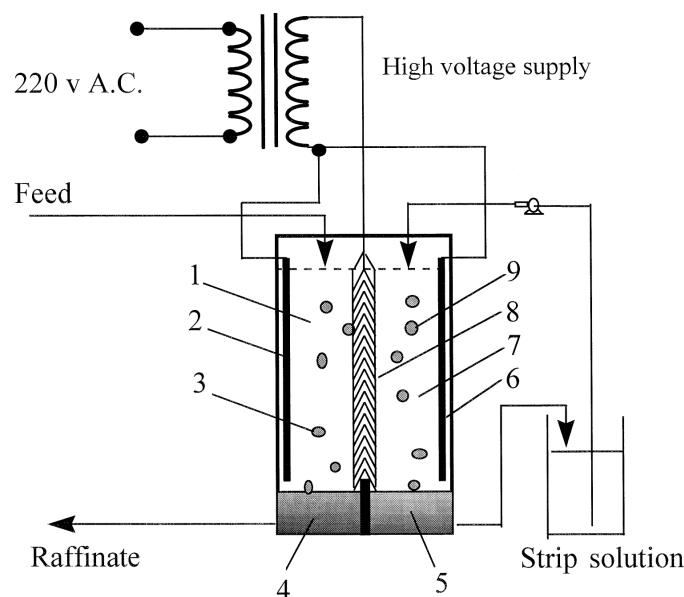
ในกรณีที่สารละลายนำกลับเป็นสารละลายของน้ำ เมื่อนำอิมลชันของน้ำในน้ำมันมา กระจายในวัตถุภายนอกสารละลายป้อนที่เป็นสารละลายของน้ำ ระบบจะเรียงจากวัตถุภาคด้านในไปยังวัตถุภาคด้านนอกคือ น้ำ - น้ำมัน - น้ำ (W/O/W) แต่ถ้าสารละลายนำกลับเป็นสารละลายน้ำมันก็จะ กลับกันคือจะเรียงจาก น้ำมัน - น้ำ - น้ำมัน (O/W/O) ดังนั้นจึงมีสารลดแรงตึงผิวสองประเภทได้แก่ สารลดแรงตึงผิวนิดที่ไม่ชอบน้ำ (Hydrophobic Surfactant) สำหรับอิมลชันน้ำในน้ำมัน และ สารลดแรงตึงผิวนิดที่ชอบน้ำ (Hydrophilic Surfactant) สำหรับอิมลชันน้ำมันในน้ำ

รูปที่ 1.3 กระบวนการแยกโดยใช้วิธีเยื่อแผ่นเหลวแบบอิมลชัน [42]

1.4.1.2 เยื่อแผ่นเหลวเที่ยมโดยอาศัยสนามไฟฟ้าสถิตย์

เยื่อแผ่นเหลวที่ยมโดยอาศัยไฟฟ้าสถิตย์เป็นกระบวนการโดยที่อาศัยหลักการพื้นฐานทางไฟฟ้า โดยภายในได้สานมไฟฟ้าแรงสูง หยดน้ำในวัสดุภาชนะมันจะแตกกระจายออกเป็นหยดเล็กๆ จำนวนมาก ซึ่งเทคนิคนี้ได้มีการพัฒนามากจากเทคนิคการสกัดด้วยตัวทำละลายแบบคงลัมมน์ (ชนิดหอสกัดแบบหยด), หลักไฟฟ้าสถิตย์ และการสกัดด้วยเยื่อแผ่นเหลว รวมเข้าด้วยกัน เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงการใช้สารลดแรงตึงผิว (Surfactant) และลดการสูญเสียสภาพของเยื่อแผ่นเหลว จากรูปที่ 1.4 แสดงระบบเยื่อแผ่นเหลวเที่ยมชนิดไฟฟ้าสถิตย์

รูปที่ 1.4 กระบวนการเยื่อแผ่นเหลวเที่ยมโดยอาศัยสนามไฟฟ้าสถิต [43]

(1) วัสดุภาชนะสกัด	(6) แท่งข้อไฟฟ้าในส่วนสารละลายนำกลับ
(2) แท่งข้อไฟฟ้าในส่วนสารละลายป้อน	(7) วัสดุภาชนะนำกลับ
(3) หยดสารละลายป้อน	(8) แผ่นกั้นพลาสติกและอิเล็กโทรดจ่ายไฟ
(4) ถังพักสารละลายป้อน	ความต่างศักย์สูง
(5) ถังพักสารละลายนำกลับ	(9) หยดสารละลายนำกลับ

ในรูปที่ 1.4 สารละลายป้อนและสารละลายนำกลับจะถูกพ่นเข้าสู่แต่ละฝั่งของถังปฏิกิริย์ ซึ่งแบ่งเป็นสองฝั่งโดยมีแผ่นกั้นพลาสติก (Baffle plate) มีลักษณะเป็นรูปตัววีกว่า (A-shape) ซึ่งทำมาจาก Hydrophobic polypropylene เรียงเชื่อมกันด้วยเส้นลวดและยังใช้เป็น

ข้าไฟฟ้า โดยแผ่นกันน้ำจะทำหน้าที่ป้องกันการไหลข้ามผ่านของสารละลายทั้งสอง และส่วนล่างของถังปฏิกรณ์ เป็นบริเวณที่ถูกออกแบบมาเพื่อรองรับภาระตัวของหยดสารละลายในฝั่งสักดีและนำกลับ วัสดุภาคเยื่อแผ่นเหลวในระบบนี้จะมีอิสระในการเคลื่อนที่ไปมาระหว่างห่วงสองฝั่งผ่านทางแผ่นกัน อีกทั้งภายในถังปฏิกรณ์จะต่อเข้ากับแหล่งจ่ายไฟที่มีความต่างศักย์สูงต่อครัวมาระหว่างฝั่งสักดีและนำกลับ เพื่อป้อนกระแสไฟฟ้า ทำให้สารละลายทั้งสองฝั่งแตกกระจายเป็นเม็ดเล็กๆ จำนวนมากในวัสดุภาคเยื่อแผ่นเหลว โดยปฏิกริยาการสักดีจะเกิดขึ้นรอบๆ หยดสารละลายป้อนจากนั้นเกิดการถ่ายเทผ่านเยื่อแผ่นเหลวไปยังหยดสารละลายนำกลับ จากนั้นปฏิกริยาขึ้นกลับของการสักดีจะทำให้回到อนโอละเข้าไปสู่สารละลายนำกลับ [43]

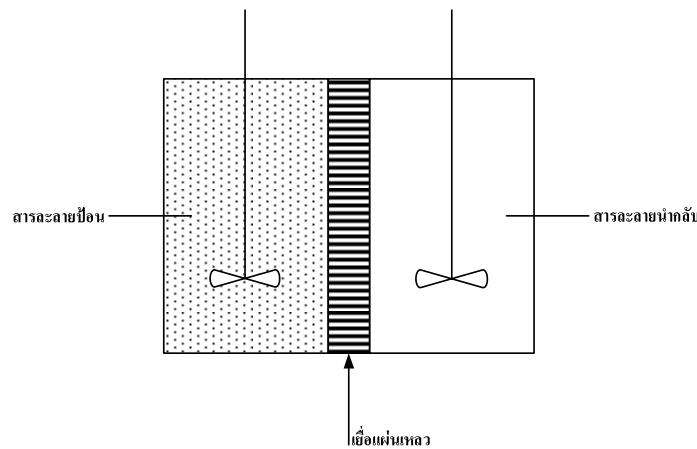
1.4.2 เยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยตัวรองรับ (Supported Liquid Membrane)

กระบวนการเยื่อแผ่นเหลวประเททนี้จะใช้พอลิเมอร์ที่มีรูพรุน โดยรูพรุนจุลภาคที่ให้เป็นตัวรองรับนี้สามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ รูพรุนจุลภาคชนิดชอนน้ำ (Hydrophilic Microporous) ซึ่งจะยอมให้วัสดุภาคที่มีน้ำเป็นตัวทำละลายเคลื่อนผ่านหรือถูกยึดตัวอยู่ในรูพรุนได้เท่านั้นและอีกชนิดคือรูพรุนจุลภาคชนิดไม่ชอนน้ำ (Hydrophobic Microporous) จะยอมให้วัสดุภาคที่มีสารอินทรีย์เป็นตัวทำละลายเคลื่อนที่ผ่านหรือถูกยึดตัวอย่างได้ ซึ่งตัวรองรับเยื่อแผ่นเหลวสามารถแบ่งชนิดตัวรองรับได้หลายแบบ ได้แก่ แบบแผ่นแบน (Flat sheet) แบบแผ่นม้วน (Spiral Wound) และแบบเส้นไอกลาง (Hollow Fiber) โดยเยื่อแผ่นเหลวจะถูกตรึงไว้ในรูพรุนด้วยแรงคาปิลลารี่ (Capillary Force) เพื่อให้เยื่อแผ่นเหลวไม่มีการเคลื่อนที่และมีความเสถียร จึงสามารถเรียกเยื่อแผ่นเหลวชนิดนี้ได้ก็เช่นกันว่า Immobilize Liquid Membrane [40] และสามารถหลีกเลี่ยงการใช้ตัวประสานและสารลอกแรงตึงผิวซึ่งเป็นปัญหาต่อสารสักดี ซึ่งข้อได้เปรียบของเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยตัวรองรับ คือ กระบวนการเตรียมไม่ยุ่งยากและใช้สารสักดีปริมาณน้อย แต่มีข้อด้อยอยู่บ้างคือ อัตราการถ่ายเทมวลสูงและมีอัตราการเสื่อมสภาพเยื่อแผ่นเหลวต่ำ [44]

1.4.2.1 เยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยตัวรองรับแบบแผ่นแบน (Flatsheet Supported Liquid Membrane, FFSLM)

ตัวรองรับชนิดนี้มีลักษณะเป็นแผ่นแบนที่มีความพูน (Porosity) ส่วนใหญ่ทำมาจากวัสดุประเททพอลิเมอร์ เช่น Polytetrafluoroethylene (PTFE), Polypropylene (PP), Polyethylene (PE) เป็นต้น เยื่อแผ่นเหลวนี้จะมีความสามารถรับการศึกษาคลื่นทางวัฒนธรรม เนื่องจากมีรูปแบบของตัวรองรับที่เหมาะสม แต่อย่างไรก็ตามเยื่อแผ่นเหลวแบบนี้มีข้อจำกัดคือ

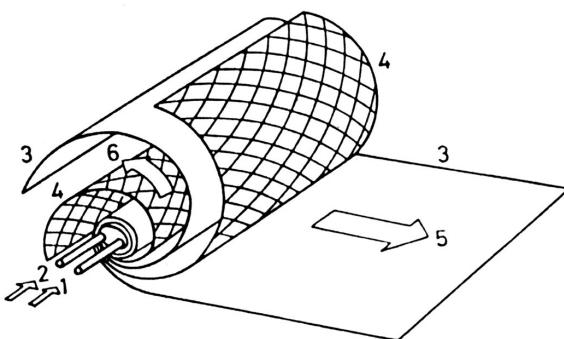
อัตราการถ่ายเทมวลต่ำ เพราะว่ามีพื้นที่ในการถ่ายเทมวลน้อย จากรูปที่ 1.5 แสดงระบบโดยทั่วไปของการสกัดแยกไฮดรอโลหะด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยตัวรองรับแบบแผ่นแบน

รูปที่ 1.5 ระบบเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยตัวรองรับแบบแผ่นแบน [45]

1.4.2.2 เยื่อแผ่นเหลวชนิดที่พยุงด้วยแผ่นม้วน (Spiral-Type Supported Liquid Membrane)

เยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยแผ่นม้วนแสดงดังรูปที่ 1.5 ได้ผ่านการพัฒนาโดย Teramoto [46] โดยตัวรองรับแบบแผ่นม้วนผลิตขึ้นโดยใช้ฟิล์มโพลิเมอร์ที่มีรูพรุนชนิดไม่ซ้อนน้ำ และแผ่นตาข่าย (Mesh Spacer) ชนิดโพลิเอสเทอร์ม้วนรอบ ท่อน้ำสารละลายน้ำป้อนและสารละลายน้ำดูด ผิวด้านนอกและปลายทั้งสองด้านของมอดูลจะถูกผนึกไว้ด้วยตัวประสานอี้พอกซี (Epoxy) ส่วนสารละลายน้ำป้อนที่ผ่านการสกัดแล้ว (Raffinate) และสารละลายน้ำกลับที่ได้ (Strip) จะไหลออกทางห่อที่สอดไว้ด้านนอกสุดของมอดูล จุดเด่นของกระบวนการนี้คือ มอดูลที่ใช้จะมีพื้นที่การถ่ายเทมวลต่ำปริมาณรูป มีความเสถียรสูงและรูปแบบการไหลของสารละลายน้ำป้อน และสารละลายน้ำกลับไม่ซับซ้อน

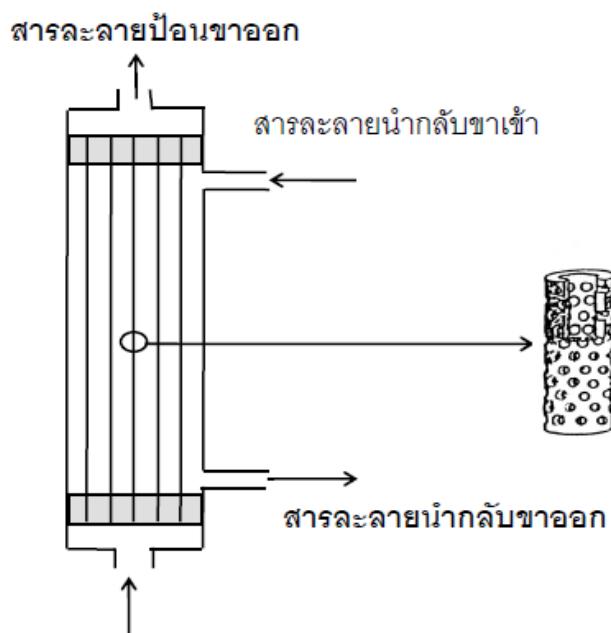

รูปที่ 1.6 ระบบเยื่อแผ่นเหลวชนิดที่พยุงด้วยแผ่นม้วน [46]

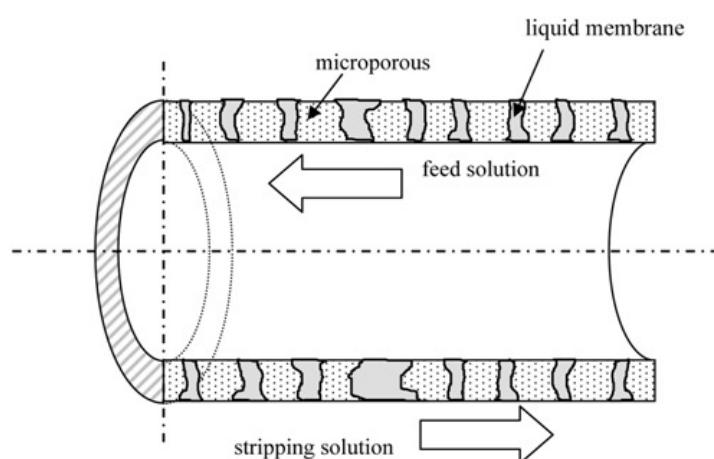
1) ท่อทางเข้าของสารละลายน้ำ	4) แผ่นกัน
2) ท่อทางออกสารละลายน้ำกลับ	5) เส้นทางการไหลของสารละลายน้ำ
3) เยื่อแผ่นเหลว	6) เส้นทางการไหลของสารละลายน้ำกลับ

1.4.2.3 เยื่อแผ่นเหลวชนิดที่พยุงด้วยเส้นไอกลวง (Hollow Fiber Supported Liquid Membrane, HFSLM)

HFSLM มีลักษณะภายนอกเป็นมอดูล ประกอบด้วยกันสองส่วนคือ Shell และ Tube ซึ่งภายใน Shell จะมีการนำเส้นไอกลวงจำนวนมากมาเรียงในแนวขวางกันแล้ว บรรจุลงใน มอดูล (Module) รูปทรงกระบอกที่ทำจากพอลิเมอร์ชนิดพอลิไพริเพลิน จากนั้นจึงปิดปลายทั้งสอง ด้านของมอดูลด้วยเรซิน (Resin) ดังรูปที่ 1.7 โดยปกติเส้นไอกลวงมักทำมาจากพอลิไพริเพลิน หรือพอลิเอทิลีน ซึ่งเป็นตัวรองรับชนิดไม่ชอบน้ำ ดังนั้นเส้นไอกลวงจะถูกอุดชื้นไว้ด้วย สารละลายน้ำ จากนั้นในการทดลอง จะมีการป้อนสารละลายน้ำในภายนอกเส้นไอกลวง (Tube side or Lumen) และสารละลายน้ำกลับจะไหลอยู่ที่ผิวภายนอกของเส้นไอกลวง (Shell side) ทั้งนี้ทิศทางการไหลของสารละลายน้ำทั้งสองอย่างจะเป็นแบบทิศทางเดียวกัน (Co-current) หรือสวนทางกัน (Counter-current) แสดงได้ดังรูปที่ 1.8 ข้อดีของเยื่อแผ่นเหลวชนิดนี้คือ มีพื้นที่ ผิวสัมผัสจำนวนมาก สามารถทำการสกัดและนำกลับได้ในการทดลองเดียวกัน สามารถขยายขนาดได้่าย และสามารถซ้อมแซมเมื่อเกิดการปนเปื้อนหรือการรั่วซึมได้

รูปที่ 1.7 มอดูลเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกลวง [47]

รูปที่ 1.8 แสดงลักษณะการให้ผลแบบสวนทางกันของวัสดุสารละลายน้ำกลับและสารละลายน้ำกลับน้ำเส้นไยกลวงหนึ่งเส้นในชุดทดลองเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกลวง [48]

1.5 กระบวนการแยกด้วยเยื่อแผ่นเหลว

กระบวนการแยกด้วยเยื่อแผ่นเหลว เป็นกระบวนการแยกที่ไม่ตัดต่อและให้ประสิทธิภาพสูง แม้จะใช้เครื่องมือที่มีขนาดเล็กและง่ายต่อการทดลอง จึงเหมาะสมที่จะประยุกต์ใช้ในการแยกเชิงลึกมากหรือในชุดทดลองที่เป็นมลพิษออกจากสารละลายน้ำที่มีปริมาณโลหะความเข้มข้นต่ำ (Liquid Membrane Separation Process) ประกอบด้วยวัสดุที่สำคัญ คือ

1) **วัฏจักรสารละลายป้อน (Feed Phase)** ซึ่งเป็นส่วนที่มีองค์ประกอบของไออุนโลหะ ละลายอยู่ในสารละลายป้อน

2) **วัฏจักรเยื่อแผ่นเหลว (Liquid Membrane Phase)** ประกอบด้วยสารสกัด (Extractant) ละลายอยู่ในตัวทำละลายที่เป็นสารละลายอินทรีย์ (Organic Solvent)

3) **วัฏจักรสารละลายนำกลับ (Striping Phase)** มีหน้าที่รับองค์ประกอบของไออุนโลหะที่ต้องการสกัดและส่งผ่านมาจากการวัฏจักรเยื่อแผ่นเหลว

ขั้นตอนการถ่ายเทมวลผ่านเยื่อแผ่นเหลวสามารถแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้ [33]

1. การแพร่ของไออุนโลหะจากสารละลายป้อนไปยังผิวของเยื่อแผ่นเหลว
2. การเกิดปฏิกิริยาของไออุนโลหะกับสารสกัดเป็นสารประกอบเชิงช้อนที่ผิวสัมผัส ของสารละลายป้อนกับเยื่อแผ่นเหลว
3. การแพร่ของสารประกอบเชิงช้อนจากผิวสัมผัสของสารละลายป้อนกับเยื่อแผ่น เหลวไปยังผิวสัมผัสของเยื่อแผ่นเหลวและสารละลายนำกลับ
4. การเกิดปฏิกิริยาขั้นกลับของสารประกอบเชิงช้อนกลายเป็นไออุนโลหะและสาร สกัดที่ผิวสัมผัสของเยื่อแผ่นเหลวและสารละลายนำกลับ
5. การแพร่ของไออุนโลหะจากผิวของเยื่อแผ่นเหลวไปยังสารละลายนำกลับ ส่วน สารสกัดจะแพร่กลับไปยังด้านสารละลายป้อนเพื่อไปทำปฏิกิริยากับไออุนของ โลหะอีก

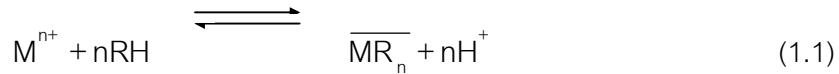
1.6 สารสกัด

สารสกัดเป็นตัวช่วยในการถ่ายเทมวลของไออุนโลหะ สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ สารสกัดชนิดกรด สารสกัดชนิดเบส สารสกัดชนิดกลาง โดยแบ่งตามลักษณะของหมุนฟังก์ชันที่เป็น องค์ประกอบของสารสกัด ได้ดังนี้

1.6.1 สารสกัดชนิดกรด

สารสกัดกลุ่มนี้แบ่งย่อยได้เป็น 2 ประเภทคือสารสกัดชนิดกรด (Acidic Acid) และสาร สกัดชนิดคีเลท (Chelate Extractant) สารสกัดชนิดกรดจะประกอบด้วยหมุนฟังก์ชันของส่วนที่เข้า ทำปฏิกิริยา เช่น $-COOH$, $=P(O)OH$, $-SO_3H$ ส่วนสารสกัดชนิดคีเลทสารสกัดจะทำปฏิกิริยา คีเลชัน (Chelation) กับไออุนโลหะชนิดที่มีประจุบวก ไออุนโลหะที่มีประจุบวกสามารถทำ

ปฏิกิริยา กับสารสกัดชนิดกรดทั้งสองประเภทได้เกิดเป็นสารประกอบเชิงช้อนที่มีประจุเป็นกลาง สามารถละลายได้ในวัฏภากคของสารละลายอินทรีย์ดังสมการที่ (1.1)

เครื่องหมายขี้ดด้านบนหมายถึง สารนั้นอยู่ในวัฏภากสารละลายอินทรีย์ สมการที่ (1.1) แสดงถึง การแลกเปลี่ยนประจุบวก โดยเกิดการแลกเปลี่ยนไอโอนขึ้นระหว่างไอโอนไฮดروเจน (H^+) กับ ไอโอนโลหะ โดยความสามารถของสารสกัดขึ้นกับความเป็นกรด-เบส ของสารละลาย

1.6.2 สารสกัดชนิดเบส

เป็นสารสกัดอินทรีย์ซึ่งง่ายต่อการเกิดเป็นรูปของเกลือในขณะที่สัมผัสกับสารละลายที่มี สภาพเป็นกรด สารสกัดชนิดเบสที่ใช้ เชิงพาณิชย์จะเป็นพากเอมีนและเอมโมเนียมไฮดรอเจนิคตุ ภูมิ (Quaternary ammonium halides) ทั้งนี้ มีการพัฒนากระบวนการใช้เอมีนของเกลือ และเอมโมเนียม (Ammonium salt) ชนิดปฐมภูมิ (Primary, RNH_2) ชนิดทุติยภูมิ (Secondary, R_2NR) ชนิดตติยภูมิ (Tertiary, R_3N) และชนิดจตุภูมิ (Quaternary, R_4N^+) ประสิทธิภาพของการ สกัด ไอโอนโลหะด้วยสารสกัดเอมีนขึ้นกับความสามารถในการรวมตัวของสารประกอบไฮโอน โลหะที่อยู่ในรูปประจุลบ (Anionic Species) ซึ่งอยู่ในวัฏภากสารละลายของน้ำ ปฏิกิริยาการสกัด ไฮโอนโลหะด้วยสารสกัดชนิดเบสแสดงดังสมการที่ (1.2)

เพื่อให้การแลกเปลี่ยนประจุบวกกับไฮโอนโลหะเกิดขึ้นเอมีนต้องเปลี่ยนไปอยู่ในรูปของ เกลือเอมีนที่เหมาะสม ดังสมการที่ (1.3)

จากสมการที่ (1.3) เอมีนจะรวมตัวกับกรดเป็นเกลือของเอมีนซึ่งมีชื่อ $(\text{R}_3\text{N}^+\text{HA}^-)$ ในวัฏภากของสารละลายอินทรีย์ เมื่อตัวทำละลายอินทรีย์นี้สัมผัสกับสารละลายของน้ำที่ประกอบด้วย ไฮโอนโลหะ (MY^{n-}) จะเกิดการแลกเปลี่ยนประจุดังสมการที่ (1.2)

ปัจจัยสำคัญปัจจุบันนี้ที่มีอิทธิพลต่อการสกัดไฮโอนโลหะโดยการใช้สารสกัดเอมีนคือ การรวมตัวของเอมีนที่อยู่ในวัฏภากสารละลายอินทรีย์ ซึ่งการรวมตัวนี้ขึ้นกับสมบัติของตัวทำ

ละลายที่ทำให้เกิดการฟอร์มให้เกิดประจุบวกและลบและรวมชาติของแอมโมเนียที่มีประจุบวก และประจุลบ (Ammonium cation และ Ammonium anion) การรวมตัวของเกลือเอมีนทำให้เกิดวัฏภาคที่สามขึ้นดังสมการที่ (1.4)

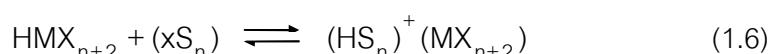
การเกิดวัฏภาคที่สามจะทำให้วัฏภาคสารละลายอินทรีร์แยกตัวออกเป็นสองส่วนซึ่งเป็นปัจจุหาสำคัญของการนำสารสกัดชนิดนี้มาใช้ แต่สามารถแก้ไขได้โดยการเติมสารปรับปรุงสภาพ (Modifier) เช่น long-chain aliphatic alcohol

1.6.3 สารสกัดชนิดกลาง (solvating extractant)

สารสกัดที่ออกฤทธิ์เป็นกลางหรือสารสกัดชนิดซอลเวทเป็นสารสกัดที่มีเฉพาะตอนเนื้อรกรูปปัจจุบันไม่สามารถแตกริปตอโนได้ ไอโอนของโลหะในวัฏภาคของสารละลายของน้ำจะถูกสกัดและเกิดเป็นสารประกอบเชิงช้อนที่มีประจุเป็นกลาง ความสามารถในการเข้าทำปฏิกิริยาของสารสกัดประเภทซอลเวทจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการเปลี่ยนรูปเป็นสารประกอบเชิงช้อนของไอโอนโลหะในวัฏภาคสารละลายของน้ำ เช่นเดียวกับกรณีของสารสกัดเบส การสกัดเป็นการรวมกันของอะตอมที่อยู่ต่ำกลางของสารประกอบเชิงช้อนหรือรวมกับโปรดตอ ความสามารถในการละลายของสารประกอบนินทรีในในวัฏภาคของสารละลายอินทรีเพิ่มขึ้นได้โดยการทำปฏิกิริยารวมกันกับสารสกัดซอลเวท ดังสมการที่ (1.5) หรือ สมการที่ (1.6)

หรือ

เมื่อ S เป็นสารสกัดชนิดซอลเวท

ตัวอย่างสารสกัดชนิดซอลเวทในปัจจุบัน เช่น สารสกัด Trisobutylphosphine sulphide ใช้ชื่อทางการค้าว่า Cyanex 471 และสารสกัด Trioctylphosphine oxide ใช้ชื่อทางการค้าว่า Cyanex 923 หรือ TOPO เป็นต้น

1.7 ວັດຖປະສົງຄໍຂອງງານວິຈີ້ຍ

- 1.7.1 ເພື່ອສຶກໜາກາຮສກັດແລະນຳກັບແພລທີນັມດ້ວຍເຢືອແຜ່ນເໜລວທີ່ພູ່ງດ້ວຍເສັ້ນໄຍກລວງ
- 1.7.2 ເພື່ອສຶກໜາປັຈຈີຍຕ່າງໆ ທີ່ມີອີທີພລຕ່ອກາຮສກັດແຍກແພລທີນັມດ້ວຍເຢືອແຜ່ນເໜລວທີ່ພູ່ງດ້ວຍເສັ້ນໄຍກລວງ
- 1.7.3 ເພື່ອຫາກວະທີ່ເໝາະສົມຕ່ອກາຮສກັດແຍກແພລທີນັມດ້ວຍເຢືອແຜ່ນເໜລວທີ່ພູ່ງດ້ວຍເສັ້ນໄຍກລວງ

1.8 ຂອບເຂດຂອງງານວິຈີ້ຍ

- 1.8.1 ສຶກໜາກາຮສກັດແຍກແພລທີນັມໃນນໍ້າສັງເຄຣະໜີແລະນໍ້າທີ່ທີ່ໄດ້ຈາກກະບວນກາຮສກັດທອງຄໍາດ້ວຍເຢືອແຜ່ນເໜລວທີ່ພູ່ງດ້ວຍເສັ້ນໄຍກລວງທີ່ຜລິຕຈາກພອລິໂພຣໄພລິນ ຊົນດີມື້ງພຽງ Celgard® X-40 ໂດຍໄດ້ຮັບກາຮສນັບສຸນນໍ້າທີ່ຈາກບຣີໜ້າໂກລຕີຟິລຕີຟິໄຟເນອຣີ ຈຳກັດ
- 1.8.2 ລັກຊະນະກາຮໄໝລຂອງສາຮລະລາຍປ້ອນກັບສາຮລະລາຍນຳກັບແພລທີນັມ ໂດຍປັຈຈີຍທີ່ສຶກໜາໄດ້ແກ່
- 1.8.3 ສຶກໜາປັຈຈີຍຕ່າງໆ ທີ່ມີຜລຕ່ອກາຮສກັດແຍກໄອອນຂອງແພລທີນັມ ໂດຍປັຈຈີຍທີ່ສຶກໜາໄດ້ແກ່
 - ຊົນດີສາຮສກັດ: Aliquat 336, Cyanex 923, LIX-84I ແລະ D2EHPA
 - ຄ່າຄວາມເປັນກວດ-ເບສໃນສາຮລະລາຍປ້ອນ
 - ຄວາມເຂັ້ມງັນຂອງສາຮສກັດ
 - ຊົນດີຂອງສາຮລະລາຍນຳກັບທີ່ສຶກໜາ: NaOH, Na₂S₂O₃, NaClO₄ ແລະ Thiourea
 - ຄວາມເຂັ້ມງັນຂອງສາຮລະລາຍນຳກັບ
 - ອັດຈາກກາຮໄໝລທາງສາຮລະລາຍປ້ອນແລະສາຮລະລາຍນຳກັບ
 - ພລຂອງຄຸນໜ່ວມໃນກາຮດຳເນີນງານ: 30, 35, 40 ແລະ 50 °C
 - ຊົນດີຕ້ວທຳລະລາຍ: ເຄຣື່ນ, ນໍ້າມັນມະພ້ວງ ແລະ ນໍ້າມັນປາລົມ

1.9 ຮະເບີບວິຊີ້ຍໂດຍຍ່ອ

- 1.9.1 ສຶກໜາກາຮສກັດແຍກແພລທີນັມໃນນໍ້າສັງເຄຣະໜີແລະນໍ້າທີ່ທີ່ໄດ້ຈາກກະບວນກາຮສກັດທອງຄໍາດ້ວຍເຢືອແຜ່ນເໜລວທີ່ພູ່ງດ້ວຍເສັ້ນໄຍກລວງທີ່ຜລິຕຈາກພອລິໂພຣໄພລິນ ຊົນດີມື້ງພຽງ Celgard® X-40 ໂດຍໄດ້ຮັບກາຮສນັບສຸນນໍ້າທີ່ຈາກບຣີໜ້າໂກລຕີຟິລຕີຟິໄຟເນອຣີ ຈຳກັດ

- 1.9.2 ศึกษาและรับรวมข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสกัดแยกแพลทินัมออกจากร่องน้ำทึ้งด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยก Ludwig และการสกัดแยกด้วยวิธีการอื่นๆ ศึกษาข้อมูลสถิติปริมาณแพลทินัมและโลหะมีค่าอื่นๆ ในน้ำทึ้งได้จากการบวนการสกัดทองคำ
- 1.9.3 ศึกษาข้อมูลปริมาณแพลทินัมและโลหะมีค่าอื่นๆ ในน้ำทึ้งที่ได้จากการบวนการสกัดทองคำ
- 1.9.4 ศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการสกัดแยกแพลทินัมด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยก Ludwig มีดังต่อไปนี้
- ชนิดของสารสกัดและสารละลายนำกลับ
 - ค่าความเป็นกรด-เบสทางด้านสารละลายป่อน
 - ความเข้มข้นของสารสกัดและสารละลายนำกลับ
 - อัตราการไหลทางสารละลายป่อนและสารละลายนำกลับ
 - ผลของอุณหภูมิในการดำเนินงาน
 - ชนิดตัวทำละลาย: เครโตรีน, น้ำมันมะพร้าว และน้ำมันปาล์ม
- 1.9.5 วิเคราะห์และสรุปผลการทดลองรวมไปถึงเขียนบทความทางวิชาการ

1.10 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

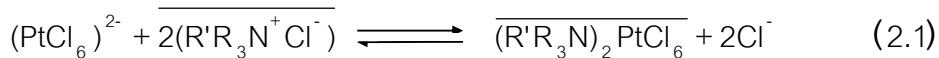
- 1.10.1 เกิดองค์ความรู้ในวิธีการสกัดแยกไฮอนแพลทินัมออกจากร่องน้ำทึ้งและสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางในการสกัดไฮอนโลหะมีค่าอื่นๆ โดยใช้กระบวนการเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยก Ludwig
- 1.10.2 สามารถนำเทคนิคนี้ไปประยุกต์ใช้ในภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องได้ ซึ่งจะทำให้ได้โลหะมีค่ากลับมาจากร่องน้ำทึ้งเป็นการลดต้นทุนการนำเข้าโลหะมีค่าและยังช่วยในเรื่องอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- 1.10.3 ก่อให้เกิดผลงานทางวิชาการและสามารถเผยแพร่ต่อสาธารณะชนในรูปแบบการตีพิมพ์หรือการเสนอผลงานในการประชุมวิชาการทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติได้อย่างน้อย 1 ผลงาน

บทที่ 2

ทฤษฎี

2.1 ทฤษฎีการคำนวณแบบจำลองการถ่ายโอนมวล

การศึกษาการสกัดไฮดรอฟอฟฟิโนนผ่านเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเด็นไอกลวงโดยใช้ Aliquat 336 เป็นสารสกัด สามารถแสดงปฏิกิริยาได้ดังสมการ (2.1)

จากสมการที่ 2.1 สามารถนำไปคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Distribution Coefficient, D_t) และ ค่าคงที่สมดุล (Equilibrium Constant, K_{ex}) ซึ่งแสดงได้ดังนี้

2.1.1 การหาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Distribution Coefficient, D_t)

ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Distribution Coefficient) หรืออัตราส่วนการกระจาย (Distribution Ratio) คือ อัตราส่วนของความเข้มข้นของไฮดรอฟอฟฟิโนนในเยื่อแผ่นเหลว กับ ความเข้มข้นของไฮดรอฟอฟฟิโนนในสารละลายป้อน [49] ตั้งนั้นค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของ การสกัดไฮดรอฟอฟฟิโนนแสดงได้ดังสมการที่ 2.2

$$D_t = \frac{[(R'R_3N)_2PtCl_6]}{[(PtCl_6)^{2-}]} \quad (2.2)$$

2.1.2 การหาค่าคงที่สมดุล (Equilibrium Constant, K_{ex})

การหาค่าคงที่สมดุลของปฏิกิริยาการสกัดไฮดรอฟอฟฟิโนน สามารถแสดงได้ดังสมการ ต่อไปนี้

$$K_{ex} = \frac{[(R'R_3N)_2PtCl_6][Cl^-]^2}{[(PtCl_6)^{2-}][(R'R_3N^+Cl^-)]^2} \quad (2.3)$$

จากสมการที่ 2.3 สามารถแสดงค่าคงที่สมดุลที่มีความสัมพันธ์กับค่าสัมประสิทธิ์การ กระจายได้ดังสมการที่ 2.4

$$K_{ex} = D_t \frac{[Cl^-]^2}{[(R'R_3N^+Cl^-)]^2} \quad (2.4)$$

2.1.3 การหาค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่าน (Permeability Coefficient, P)

การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่านใช้สมมติฐานที่ว่าค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (D_t) ของการสกัดไออกอนแพลทินัมทางด้านสารละลายป้อนไปยังเยื่อแผ่นเหลวมีค่าสูงกว่าทางด้านเยื่อแผ่นเหลวไปยังสารละลายนำกลับเป็นอย่างมาก [50] โดยใช้สมการ

$$V_f \ln \frac{C_f}{C_{f,0}} = AP \frac{\Phi}{\Phi + 1} t \quad (2.5)$$

โดยที่

$$\Phi = \frac{Q_f}{PL\epsilon\pi N r_i} \quad (2.6)$$

เมื่อ

P	= ค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่าน	(เซนติเมตรต่อวินาที)
$C_{f,0}$	= ความเข้มข้นเริ่มต้นของไออกอนแพลทินัม	(ไมลต์อลิตร)
C_f	= ความเข้มข้นของไออกอนแพลทินัมที่เวลา t ไดๆ	(ไมลต์อลิตร)
A	= พื้นที่การถ่ายโอนมวล	(ตารางเซนติเมตร)
V_f	= ปริมาตรของสารละลายป้อน	(ลูกบาศก์เซนติเมตร)
Q_f	= อัตราการไหลของสารละลายป้อน	(ลูกบาศก์เซนติเมตรต่อวินาที)
L	= ความยาวของเส้นไยกลวง	(เซนติเมตร)
N	= จำนวนเส้นไยกลวงในโมดูล	(เส้น)
r_i	= รัศมีภายในของเส้นไยกลวง	(เซนติเมตร)
ϵ	= ความพุ่นของเส้นไยกลวง	
π	= 3.1416	

การหาค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่านทำโดยสร้างกราฟระหว่าง $-V_f \ln \frac{C_f}{C_{f,0}}$ กับเวลา t จะได้

ความชันของกราฟ คือ $AP = \frac{\Phi}{\Phi + 1}$ ซึ่งทำให้หาค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่านได้

2.1.4 แบบจำลองการถ่ายโอนมวลและการหาค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวล (Mass Transfer Coefficient)

แบบจำลองการถ่ายโอนมวลของไอคอนแพลทินัมผ่านเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกลวงจะใช้ค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่านของไอคอนแพลทินัม (P) ในการหาค่าอื่นๆ ต่อไป ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่านขึ้นอยู่กับความต้านทานการถ่ายโอนมวลโดยที่ขึ้นตอนของกลไกการถ่ายโอนมวลมี 3 ขั้นตอน [51] ได้แก่

1. ไอคอนโลหะถ่ายโอนจากชั้นพิล์มมาอย่างผิวสัมผัสระหว่างชั้นพิล์มกับผิวน้ำของเยื่อแผ่นเหลวด้านสารละลายป้อน
2. การถ่ายโอนมวลเนื่องจากไอคอนสารประกอบเชิงชั้นที่เกิดจากไอคอนโลหะทำปฏิกิริยากับสารสกัดและถ่ายโอนจากด้านผิวสัมผัสด้านสารละลายป้อนของเยื่อแผ่นเหลวไปยังผิวสัมผัสด้านสารละลายนำกลับ ซึ่งกระบวนการนี้จะเกิดขึ้นในส่วนของเยื่อแผ่นเหลว
3. ไอคอนโลหะที่นำกลับชี้ถ่ายโอนจากผิวสัมผัสระหว่างชั้นพิล์มกับเยื่อแผ่นเหลวด้านสารละลายนำกลับไปยังชั้นพิล์มของสารละลายนำกลับ

ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างความต้านทานของการถ่ายโอนมวลกับค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลสามารถอธิบายได้ด้วยสมการที่ (2.7) [49]

$$\frac{1}{P} = \frac{1}{k_i} + \frac{r_i}{r_{lm}} \frac{1}{P_m} + \frac{r_i}{r_o} \frac{1}{k_s} \quad (2.7)$$

โดยที่

$$r_{lm} = \frac{r_o - r_i}{\ln \frac{r_o}{r_i}} \quad (2.8)$$

เมื่อ

r_{lm}	= รัศมี Log-mean ของเส้นไยกลวง	(เซนติเมตร)
r_o	= รัศมีภายนอกของเส้นไยกลวง	(เซนติเมตร)
k_i	= ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลายป้อน	(เซนติเมตรต่อวินาที)
k_s	= ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลายนำกลับ (เซนติเมตรต่อวินาที)	

$P_m = \text{ค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่านของเยื่อแผ่นเหลว}$ (เซนติเมตรต่อวินาที)
 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่านของเยื่อแผ่นเหลว (P_m) สามารถแสดงความสัมพันธ์กับค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Distribution Coefficient, D_t) [49] ดังสมการที่ (2.9)

$$P_m = D_t k_m \quad (2.9)$$

โดยที่ $k_m = \text{ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของเยื่อแผ่นเหลว}$ (เซนติเมตรต่อวินาที)

ค่าความต้านทานการถ่ายโอนมวลในสารละลายน้ำกลับสามารถตัดทิ้งได้เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลายน้ำกลับ (k_s) มีค่ามากกว่าค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลายน้ำ [52]

ความหนาของชั้นฟิล์มระหว่างสารละลายน้ำกลับและเยื่อแผ่นเหลวมีค่ามากกว่าความหนาของชั้นฟิล์มระหว่างเยื่อแผ่นเหลวและสารละลายน้ำกลับมากเนื่องจากที่ผิวสัมผัสด้านสารละลายน้ำจะมีการรวมตัวกันของไอออนโลหะและกรดที่ละลายอยู่ในสารละลายน้ำ ขณะที่ด้านการนำกลับนั้นมีเพียงสารละลายน้ำกลับเพียงชนิดเดียวจึงไม่เกิดการรวมตัวกันของตัวทำละลายที่จะทำให้เพิ่มความหนาของชั้นฟิล์ม ตามสมการที่ (2.10) และ (2.11)

$$k_f = \frac{D^*}{I_{if}} \quad (2.10)$$

และ

$$k_s = \frac{D^*}{I_{is}} \quad (2.11)$$

เมื่อ $D^* = \text{ค่าสัมประสิทธิ์การแพร่}$ (Diffusion Coefficient) (เซนติเมตร²ต่อวินาที)

$I_{if} = \text{ความหนาของชั้นฟิล์มระหว่างสารละลายน้ำกลับเยื่อแผ่นเหลว}$ (เซนติเมตร)

$I_{is} = \text{ความหนาของชั้นฟิล์มระหว่างเยื่อแผ่นเหลวสารละลายน้ำกลับ}$ (เซนติเมตร)

จึงทำให้ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลายน้ำกลับ (k_f) มีค่าน้อยกว่าค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลายน้ำกลับ (k_s) อย่างมาก ดังนั้นเราสามารถตัดเทอม

สุดท้ายของสมการที่ (2.7) ทิ้งได้และเมื่อแทนค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่านของเยื่อแผ่นเหลว (P_m) จากสมการที่ (2.9) ในสมการที่ (2.7) จะได้

$$\frac{1}{P} = \frac{1}{k_i} + \frac{r_i}{r_{lm}} \frac{1}{k_m D_t} \quad (2.12)$$

ดังนั้นเมื่อสร้างกราฟระหว่าง $\frac{1}{P}$ กับ $\frac{1}{D_t}$ จะได้กราฟเป็นเส้นตรงที่มีความชันเท่ากับ $\frac{r_i}{r_{lm} k_m}$ ซึ่งสามารถนำไปคำนวณค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของเยื่อแผ่นเหลว (k_m) ได้

ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลายปั๊บ (k_f) สามารถคำนวณได้จากจุดตัดแกน $\frac{1}{k_i}$

2.2 การหาค่าการเปลี่ยนแปลงของเอนทัลปี

การหาค่าการเปลี่ยนแปลงเอนทัลปี (ΔH) สามารถคำนวณได้จากสมการที่ (2.13) [53]

$$\Delta \log D_t = \frac{\Delta H}{2.303R} \left(\Delta \frac{1}{T} \right) \quad (2.13)$$

เมื่อ

D_t = ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย

T = อุณหภูมิ (K)

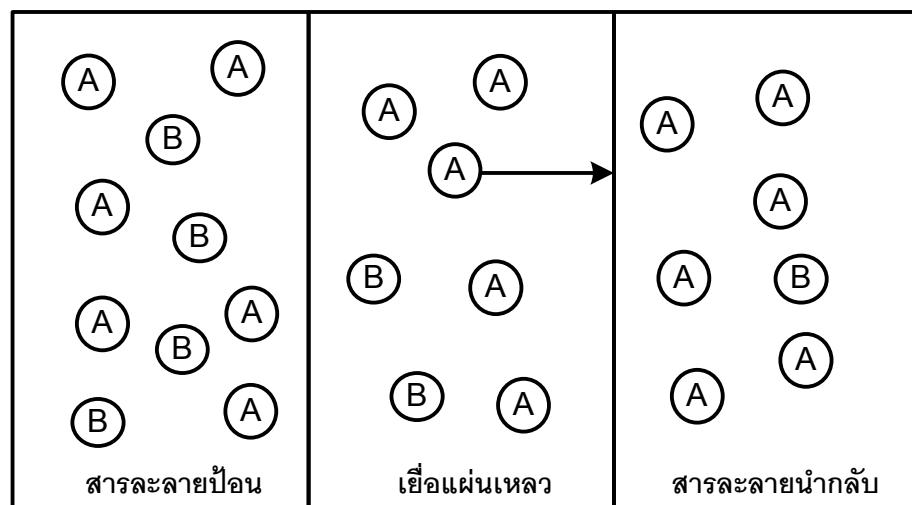
R = ค่าคงที่มีค่าเท่ากับ 8.314 (J/(K·mol))

2.3 กลไกการถ่ายเทมวล

กลไกการถ่ายเมมมวลผ่านเยื่อแผ่นเหลว (Mass transport mechanism) สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ การถ่ายเทมวลแบบการแพร่ (Solution – diffusion) และการถ่ายเทมวลแบบอาศัยตัวพา (Facilitated transport)

2.3.1 กลไกการถ่ายเทมวลแบบการแพร่ (Solution-Diffusion Mechanism)

การถ่ายเทมวลแบบอาศัยการแพร่ผ่านเยื่อแผ่นเหลวซึ่งไม่มีปฏิกิริยาทางเคมีเข้ามาเกี่ยวข้องและสามารถแสดงได้ดังรูปที่ 2.1 โดยที่โลหะ A ซึ่งถูกละลายในเยื่อแผ่นเหลวที่อินเตอร์เฟสและต่อมาจึงแพร่ผ่านไปยังฝั่งสารละลายนำกลับ อีกทั้งการแยกโดยวิธีนี้จะอาศัยความแตกต่างของการละลายระหว่างสารละลายในฝั่งสารละลายป้อนกับสารอินทรีย์เยื่อแผ่นเหลวและมีผลต่างของความเข้มข้นของสารละลายทั้งสองฝั่งเป็นแรงขับดัน (driving force)

รูปที่ 2.1 รูปแบบกลไกการถ่ายเทมวลแบบการแพร่ของสารละลาย

2.3.2 กลไกการถ่ายเทมวลแบบอาศัยตัวพา (Facilitated Transport or Carrier-Mediated Transport Mechanisms)

การถ่ายเทมวลแบบอาศัยตัวพาเกิดขึ้นเมื่อสารที่เราสนใจทำปฏิกิริยากับสารนำพาหรือในงานวิจัยนี้เรียกว่า “สารสกัด” ซึ่งละลายอยู่ในเยื่อแผ่นเหลวเกิดเป็นสารประกอบเชิงช้อนที่เป็นกลวง จากนั้นสารประกอบเชิงช้อนจะแพร่ผ่านเยื่อแผ่นเหลวไปยังผิวสัมผัสด้านสารละลายนำกลับและเกิดปฏิกิริยาขึ้นกับสารที่ต้องการถ่ายเท ทำให้ไอออน

โลหะหลุดไปละลายอยู่ในสารละลายนำกลับในขณะที่สารประกอบเชิงชั้อน จะกลายเป็นสารสกัด ดังเดิมแล้วแพร์กลับผ่านเยื่อแผ่นเหลวมาอยู่ที่ด้านเดิม (ด้านสารละลายป้อน) เพื่อมารับไอออน โลหะอีกครั้ง ดังนั้นสารสกัดจะทำหน้าที่คล้ายกับตัวขยย้ำไอออนผ่านเยื่อแผ่นเหลว ซึ่งสามารถ แบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ การถ่ายเทmvlแบบง่าย (Simple Facilitated Transport) การถ่ายเท mvlแบบควบคู่ (Coupled Facilitated Transport) [54]

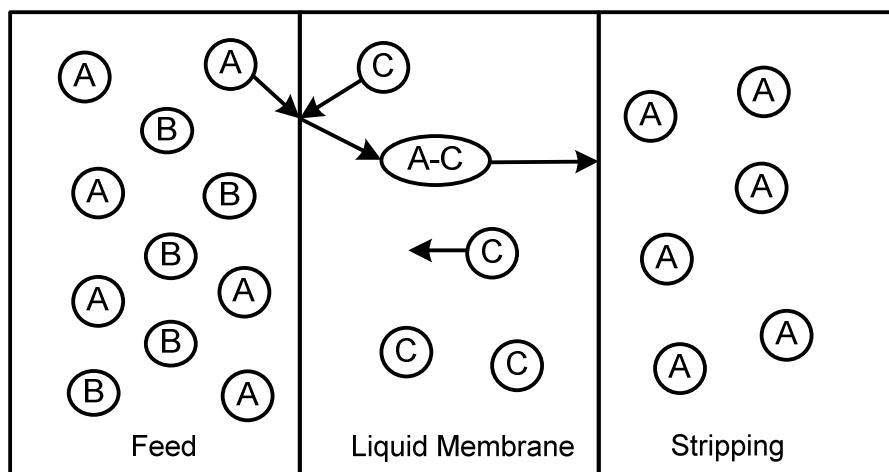
2.3.2.1 การถ่ายเทmvlแบบง่าย (Simple Facilitated Transport)

การถ่ายเทmvlแบบง่าย คือการถ่ายเทของไอออนโลหะเพียงชนิดเดียว ไม่มีไอออนไอกลาง เนี่ยม (Co – ion) เกิดการเคลื่อนที่ร่วมด้วย การเกิดปฏิกิริยาของไอออนโลหะ A ที่อยู่ในสารละลาย ป้อน ทำปฏิกิริยากับสารสกัด C ที่อยู่ในสารละลายเยื่อแผ่นเหลว เกิดเป็นสารประกอบเชิงชั้อน A-C ดังสมการ (2.14) ซึ่งสารประกอบเชิงชั้อนอยู่ในสารละลายเยื่อแผ่นเหลว

สารประกอบเชิงชั้อน (A-C) ที่เกิดขึ้น จะแพร่ผ่านเยื่อแผ่นเหลวจากด้านผิวสัมผัสระหว่าง เยื่อแผ่นเหลวกับสารละลายป้อนไปยังผิวสัมผัสระหว่างเยื่อแผ่นเหลวกับสารละลายนำกลับโดย อาศัยผลต่างความเข้มข้นของสารประกอบเชิงชั้อน A-C เป็นแรงขับดัน ที่ผิวสัมผัสนี้ A-C จะ เกิดปฏิกิริยาขึ้นกลับ ทำให้ไอออนโลหะออกจากสารละลายทางด้านสารละลายนำกลับดังสมการ (2.15) ไอออนโลหะ A จะทำปฏิกิริยากับองค์ประกอบ O ซึ่งละลายอยู่ในสารละลายนำกลับเกิด เป็นสารประกอบเชิงชั้อน AO ซึ่งไม่ละลายในวัฏภาคนี้อีกแล้ว สำหรับสารสกัด C ซึ่งอยู่ในวัฏ ภาคนี้อีกแล้วจะแพร์กลับไปยังด้านสารละลายป้อนอีกครั้งเพื่อทำปฏิกิริยากับไอออนโลหะที่ อยู่ในสารละลายป้อน ดังรูปที่ 2.2

รูปที่ 2.2 รูปแบบบล็อกการถ่ายเทมวลแบบง่าย

2.3.2.2 การถ่ายเทมวลแบบควบคู่ (Coupled Facilitated Transport)

การถ่ายเทมวลแบบควบคู่ คือ กระบวนการถ่ายเทมวลของไออ่อนสองชนิดจะเกิดขึ้นพร้อมกันผ่านเยื่อแผ่นเหลว ซึ่งจะถ่ายเทไอก้อนโลหะที่ต้องการแยกให้เดินทางจากด้านสารละลายปั๊นไปยังด้านสารละลายนำกลับ แต่แรงขับของการถ่ายเทมวลคือผลต่างของความเข้มข้นของไอก้อนอีกชนิดหนึ่ง ไม่ใช่ไอก้อนของโลหะที่ต้องการจะแยก ดังนั้นจึงสามารถแยกองค์ประกอบที่ต้องการได้ ถึงแม้ว่าความเข้มข้นของไอก้อนโลหะทางด้านสารละลายนำกลับจะสูงกว่าด้านสารละลายปั๊นตาม เยื่อแผ่นเหลวที่คั่นอยู่ระหว่างสารละลายปั๊นและสารละลายนำกลับนั้นจะผสมสารสกัดซึ่งจะทำปฏิกิริยากับไอก้อนของโลหะ ไอก้อนที่ต้องการสกัดจะเกิดสารประกอบเชิงช้อนกับสารสกัดที่ผิวสัมผัสด้านหนึ่งของเยื่อแผ่นเหลวเกิดเป็นไอก้อนของสารประกอบเชิงช้อนที่เป็นกลาง สารประกอบเชิงช้อนจะพร率ข้ามเยื่อแผ่นเหลวไปยังผิวสัมผัสด้านตรงข้ามซึ่งมีสารละลายนำกลับ และจะเกิดปฏิกิริยาขันกลับที่ผิวสัมผัสระหว่างสารละลายนำกลับกับเยื่อแผ่นเหลว ไอก้อนของโลหะจะหลุดไปอยู่ที่ด้านสารละลายนำกลับในขณะที่สารประกอบเชิงช้อน จะกล้ายเป็นสารสกัดดังเดิมแล้วแพร่กลับผ่านเยื่อแผ่นเหลวมาอยู่ที่ด้านเดิม(ด้านสารละลายปั๊น) เพื่อมาทำปฏิกิริยากับไอก้อนโลหะอีกครั้ง ดังนั้นสารสกัดจะทำหน้าที่คล้ายกับตัวขันยำไอก้อนผ่านเยื่อแผ่นเหลว

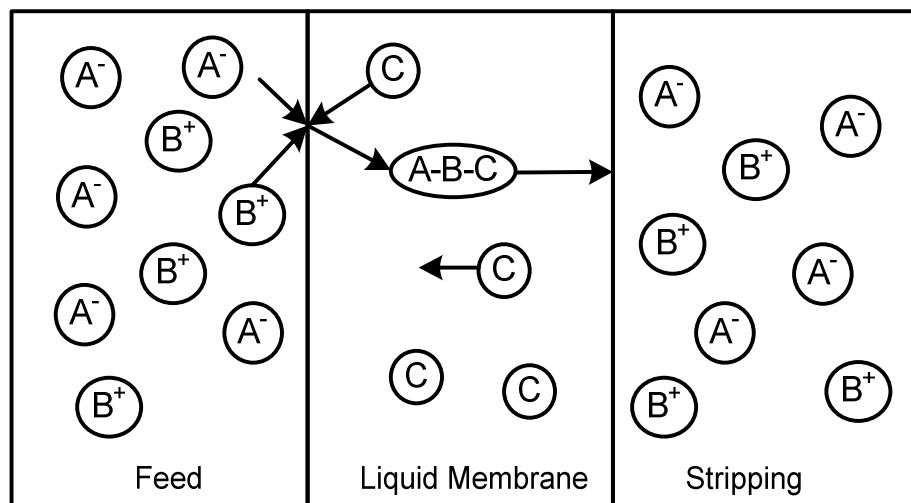
การถ่ายเทมวลแบบควบคู่สามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือการถ่ายเทแบบไปทางเดียวกัน (Coupled facilitated co - transport) และ การถ่ายเทแบบสวนทางกัน (Coupled facilitated counter - transport) [55]

2.3.2.2.1 การถ่ายเทมวลแบบไปทางเดียวกัน (Coupled Facilitated Co-Transport)

การถ่ายเทมวลชนิดไปทางเดียวกันนี้จะเกิดขึ้นเมื่อ ไอโอดินของโลหะ (A^-) และโคไอโอดิน (B^+) จะเคลื่อนที่ไปในทางเดียวกันผ่านเยื่อแผ่นเหลว ในการเกิดปฏิกิริยานั้น ทั้งไอโอดินโลหะและโคไอโอดินที่อยู่ในสารละลายป้อนจะทำปฏิกิริยา กับสารสกัด (C) ที่อยู่ในเยื่อแผ่นเหลวเกิดเป็นสารประกอบเชิงช้อน ($A-B-C$) ดังสมการ (2.16) โดยที่สารประกอบเชิงช้อน ($A-B-C$) นั้นจะอยู่ในเยื่อแผ่นเหลว

สารประกอบเชิงช้อน ($A-B-C$) ที่เกิดขึ้นจะแพร่ผ่านเยื่อแผ่นเหลวนี้องจากผลต่างความเข้มข้นของสารประกอบเชิงช้อนเป็นแรงขับไปยังอีกด้านหนึ่งคือด้านผิวสัมผัสระหว่างเยื่อแผ่นเหลว กับสารละลายนำกลับที่ผิวสัมผัสนี้ สารประกอบเชิงช้อน ($A-B-C$) จะทำปฏิกิริยาแบบย้อนกลับเกิดเป็นไอโอดินโลหะออกมายู่ในสารละลายนำกลับดังสมการ (2.17) และได้สารสกัด C กลับมาอีกครั้งซึ่งอยู่ในเยื่อแผ่นเหลวและแพร่กลับไปยังด้านสารละลายป้อนอีกเพื่อที่จะไปทำปฏิกิริยา กับไอโอดินของโลหะที่อยู่ในสารละลายป้อน ต่อเนื่องไปจนสิ้นสุดการสกัด ดังรูปที่ 2.3

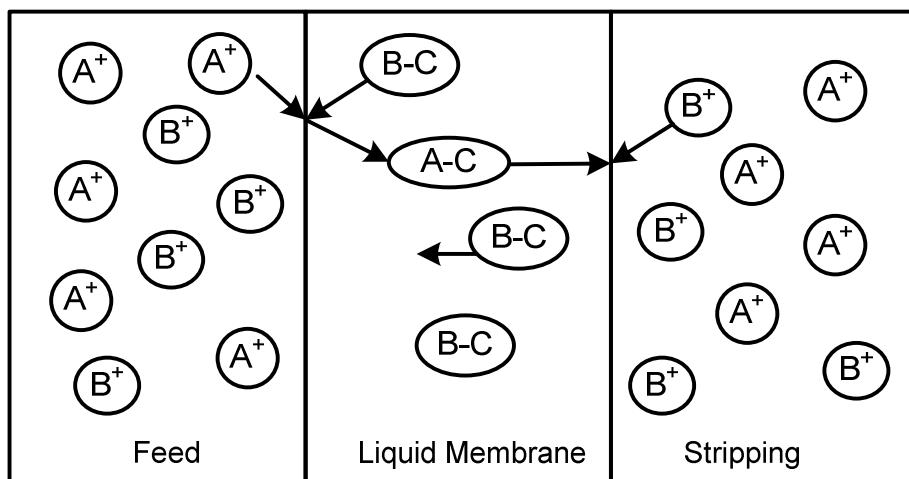
รูปที่ 2.3 รูปแบบกลไกการถ่ายเทมวลแบบไปทางเดียวกัน

2.3.2.2.2 การถ่ายเทมวลแบบสวนทางกัน (Coupled Facilitated Counter-Transport)

การถ่ายเทมวลชนิดสวนทางกันนี้จะเกิดขึ้นเมื่อ ไอโอนของโลหะ (A^+) และเคาร์เตอร์ไอโอน (B^+) จะเคลื่อนที่ไปในทิศทางตรงกันข้าม ในการเกิดปฏิกิริยานั้น ไอโอนโลหะจะทำปฏิกิริยากับสารสกัด ($B-C$) เกิดเป็นสารประกอบเชิงช้อน ($A-C$) โดยเคาร์เตอร์ไอโอนจะถูกปล่อยสู่สารละลายปั๊บ ดังสมการ (2.18) โดยที่สารประกอบเชิงช้อน ($A-C$) นั้นจะอยู่ในเยื่อแผ่นเหลว

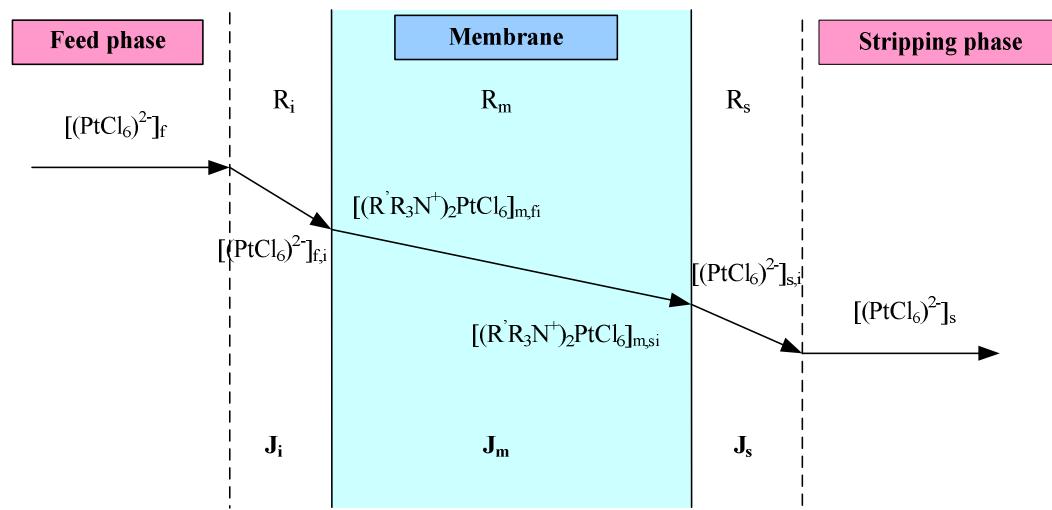
สารประกอบเชิงช้อน ($A-C$) ที่เกิดขึ้นจะแพร่ผ่านเยื่อแผ่นเหลวเนื่องจากผลต่างความเข้มข้นของสารประกอบเชิงช้อนเป็นแรงขับไปยังอีกด้านหนึ่งคือด้านผิวสัมผัสระหว่างเยื่อแผ่นเหลวกับสารละลายนำกลับที่ผิวสัมผัสสิ้น สารประกอบเชิงช้อน ($A-C$) จะทำปฏิกิริยาแบบย้อนกลับเกิดเป็นไอโอนโลหะออกมายูในสารละลายนำกลับดังสมการ (2.19) และได้สารสกัด ($B-C$) กลับมาอีกครั้งซึ่งอยู่ในเยื่อแผ่นเหลวและแพร่กลับไปยังด้านสารละลายปั๊บอีกเพื่อที่จะไปทำปฏิกิริยากับไอโอนของโลหะที่อยู่ในสารละลายปั๊บ ต่อเนื่องไปจนสิ้นสุดการสกัด ดังรูปที่ 2.4

รูปที่ 2.4 รูปแบบกลไกการถ่ายเทมวลแบบสวนทางกัน

2.4 การคำนวณแบบจำลองฟลักซ์การถ่ายเทmvlในการคำนวณหาความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัม

การถ่ายเทmvlของไอโอดินแพลทินัมผ่านเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกลวงสามารถแสดงได้ดังรูปที่ 2

รูปที่ 2.5 การถ่ายโอนมวลของไอโอดินแพลทินัมกับสารสกัด Aliquat 336

เมื่อ

$$[(\text{PtCl}_6)^{2-}]_f = \text{ความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมในสารละลายปั๊อน} \\ (\text{โมลต่อลิตร})$$

$$[(\text{PtCl}_6)^{2-}]_{f,i} = \text{ความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมที่ผิวสัมผัสระหว่าง} \\ \text{สารละลายปั๊อนกับเยื่อแผ่นเหลว} (\text{โมลต่อลิตร})$$

$$[(\text{PtCl}_6)^{2-}]_{s,i} = \text{ความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมที่ผิวสัมผัสระหว่าง} \\ \text{เยื่อแผ่นเหลวกับสารละลายนำกลับ} (\text{โมลต่อลิตร})$$

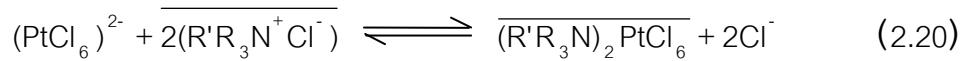
$$[(\text{PtCl}_6)^{2-}]_s = \text{ความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมในสารละลายนำกลับ} \\ (\text{โมลต่อลิตร})$$

$$J_i = \text{ฟลักซ์การถ่ายเทmvlในสารละลายปั๊อน} \\ (\text{โมลต่อตารางเมตรต่อวินาที})$$

$$J_m = \text{ฟลักซ์การถ่ายเทmvlในสารละลายเยื่อแผ่นเหลว} \\ (\text{โมลต่อตารางเมตรต่อวินาที})$$

- J_s = พลักด้วยการถ่ายเทมวลในสารละลายนำกลับ
 (ไม่ลดต่อตารางเมตรต่อวินาที)
 J_f = ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทมวลของสารละลายป้อน
 (เซนติเมตรต่อวินาที)
 J_s = ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทมวลของสารละลายเยื่อแผ่นเหลว
 (เซนติเมตรต่อวินาที)
 J_s = ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทมวลของสารละลายนำกลับ
 (เซนติเมตรต่อวินาที)

โดยในการคำนวณการทำนายความเข้มข้นของไอออนแพลทินัมในสารละลายป้อนที่เวลาใดๆ สามารถทำได้โดยอาศัยสมการดังต่อไปนี้ โดยเริ่มจากปฏิกิริยาการสกัดของไอออนแพลทินัม

จากปฏิกิริยาการสกัด (2.20) สามารถเขียนสมการค่าคงที่สมดุลของการเกิดปฏิกิริยาได้ดังนี้

$$K_{ex} = \frac{[(R'R_3N)_2PtCl_6][Cl^-]^2}{[(PtCl_6)^{2-}][(R'R_3N^+Cl^-)]^2} \quad (2.21)$$

สมมติให้อัตราการเกิดปฏิกิริยาของสมการ (2.20) เกิดขึ้นเร็วมากเมื่อเทียบกับอัตราการแพร่ผ่านเยื่อแผ่นเหลวและเกิดสมดุลที่บริเวณผิวสัมผัสระหว่างสารละลายเยื่อแผ่นเหลวกับสารละลายป้อนดังนั้นสามารถหาค่าความเข้มข้นของไอออนแพลทินัมบริเวณผิวสัมผัสรจากความล้มเหลวของค่าคงที่สมดุลของการเกิดปฏิกิริยา (K_{ex}) ได้ดังนี้

$$\text{กำหนดให้ } [Pt]_{m,f} = [(R'R_3N)_2PtCl_6]_m \quad (2.22)$$

$$[Pt]_{m,f} = [(R'R_3N)_2PtCl_6] = \frac{K_{ex}[(PtCl_6)^{2-}]_{f,i}[R'R_3N^+Cl^-]}{[Cl^-]^2} \quad (2.23)$$

เมื่อคำนวณพลักด้วยการถ่ายเทมวลของไอออนแพลทินัมเนื่องจากการแพร่ผ่านสารละลายเยื่อแผ่นเหลวและพลักด้วยเทมนวลผ่านชั้นฟิล์มทางด้านผิวสัมผัสระหว่างสารละลายป้อนกับ

สารละลายเยื่อแผ่นเหลวโดยอาศัยกฎข้อที่หนึ่งของฟิก (Fick's first law) สามารถแสดงสมการต่อไปนี้

$$J_m R_m = [Pt]_{m,f} - [Pt]_{m,s} \quad (2.24)$$

$$J_i R_i = [Pt]_f - [Pt]_{f,i} \quad (2.25)$$

จากสมมติฐานของ [51] ค่าความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมในสารละลายน้ำกลับเริ่มจากศูนย์ในตอนเริ่มต้นดังนั้นจึงกล่าวว่าความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมทางด้านสารละลายนำกลับยังไม่มากพอกและสามารถตัดทิ้งได้ ดังนั้นสามารถเขียนสมการ (2.24) ได้ใหม่ จะได้

$$J_m R_m = [Pt]_{m,f} \quad (2.26)$$

แทน (2.23) ลงใน (2.26) จะได้ค่าของ $[Pt]_{f,i}$ ดังนี้

$$[Pt]_{f,i} = \frac{J_m R_m [Cl^-]^2}{K_{ex} [R'R_3N^+Cl^-]^2} \quad (2.27)$$

นำค่า $[Pt]_{f,i}$ จากสมการ (2.27) แทนใน (2.25) และสมมุติให้ระบบเข้าสู่ภาวะคงตัว (steady state) $J_m = J_i = J$ จะได้สมการฟลักซ์การถ่ายเทน้ำลดังนี้

$$J = \frac{K_{ex} [R'R_3N^+Cl^-]^2}{R_m [Cl^-]^2 + R_i K_{ex} [R'R_3N^+Cl^-]^2} \cdot [Pt]_f \quad (2.28)$$

จากการพิจารณาสมดุลโมลของสารสกัด $[R'R_3N^+Cl^-]_0$ จะได้ว่า (mole balance)

$$[R'R_3N^+Cl^-]_0 = [R'R_3N^+Cl^-]_{free} + 2[Pt]_{m,f} \quad (2.29)$$

เมื่อ $[R'R_3N^+Cl^-]_0$ มีความเข้มข้นต่ำมากจึงสมมติได้ว่าสารสกัดทุกโมเลกุลทำปฏิกิริยา กับไอโอดินแพลทินัมหมด ดังนั้น จากสมการ (2.29) จะได้

$$[\text{R}'\text{R}_3\text{N}^+\text{Cl}^-] \approx 2[\text{Pt}]_{m,f} \quad (2.30)$$

ແທນສມກາຈ (2.30) ລົງໃນ (2.23) ຈະໄດ້

$$[\text{R}'\text{R}_3\text{N}^+\text{Cl}^-]^2 = \frac{[\text{R}'\text{R}_3\text{N}^+\text{Cl}^-]_0 [\text{Cl}^-]^2}{2K_{ex} [\text{Pt}]_{f,i}} \quad (2.31)$$

ແທນ (2.31) ລົງໃນ (2.28) ຈະໄດ້

$$J = \frac{[\text{R}'\text{R}_3\text{N}^+\text{Cl}^-]_0}{2R_m [\text{Pt}]_{f,i} + R_i [\text{R}'\text{R}_3\text{N}^+\text{Cl}^-]_0} \cdot [\text{Pt}]_f \quad (2.32)$$

ຈັດໄໝ້ອໍາຍື່ໃນຮູບຂອງສມກາກຳລັງສອງສອນບູຮຣົນ

$$2R_m R_i J^2 - (2R_m [\text{Pt}]_f + R_i [\text{R}'\text{R}_3\text{N}^+\text{Cl}^-]_0) J + [\text{R}'\text{R}_3\text{N}^+\text{Cl}^-]_0 [\text{Pt}]_f = 0 \quad (2.33)$$

$$J = \frac{2R_m [\text{Pt}]_f + R_i [\text{R}'\text{R}_3\text{N}^+\text{Cl}^-]_0 + \sqrt{(2R_m [\text{Pt}]_f + R_i [\text{R}'\text{R}_3\text{N}^+\text{Cl}^-]_0)^2 - 8R_m R_i [\text{R}'\text{R}_3\text{N}^+\text{Cl}^-]_0 [\text{Pt}]_f}}{4R_m R_i} \quad (2.34)$$

ເນື່ອງຈາກ

$$\sqrt{(2R_m [\text{Pt}]_f + R_i [\text{R}'\text{R}_3\text{N}^+\text{Cl}^-]_0)^2 - 8R_m R_i [\text{R}'\text{R}_3\text{N}^+\text{Cl}^-]_0 [\text{Pt}]_f} << 2R_m [\text{Pt}]_f + R_i [\text{R}'\text{R}_3\text{N}^+\text{Cl}^-]_0$$

$$\text{ທຳໄໝ້ສາມາຮັດຕັດພຈນ} \sqrt{(2R_m [\text{Pt}]_f + R_i [\text{R}'\text{R}_3\text{N}^+\text{Cl}^-]_0)^2 - 8R_m R_i [\text{R}'\text{R}_3\text{N}^+\text{Cl}^-]_0 [\text{Pt}]_f}$$

ໄດ້ແລະຈາກສມກາຈ (2.34) ຈະໄດ້ສມກາກຳລັງກຳກາງຕ່າຍເທມວລດັ່ງນີ້

$$J = \frac{[Pt]_f}{2R_i} + \frac{[R'R_3N^+Cl^-]_0}{4R_m} \quad (2.35)$$

สมการการหาค่าไฟลักษ์การถ่ายเทmvดทางด้านสารละลายป้อนในรูปทั่วไปสามารถหาได้จาก

$$J = \frac{d[Pt]_f}{dt} + \frac{V_f}{A} \quad (2.36)$$

จากความสัมพันธ์ของสมการ (2.35) และ (2.36) จะได้

$$\frac{d[Pt]_f}{dt} + \frac{V_f}{A} = \frac{[Pt]_f}{2R_i} + \frac{[R'R_3N^+Cl^-]_0}{4R_m} \quad (2.37)$$

นำสมการที่ (2.37) มาทำการอินทิเกรตที่เวลา $t = 0$ และ $[Pt]_f = [Pt]_{f,0}$, ซึ่งจะได้สมการสุดท้ายเพื่อคำนวณเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมในสารละลายป้อนที่เวลาใดๆ ดังนี้

$$[(PtCl_6)^{2-}]_f = -\frac{R_i[R'R_3N^+Cl^-]_0}{2R_m} + \left\langle [(PtCl_6)^{2-}]_{f,0} + \frac{R_i[R'R_3N^+Cl^-]_0}{2R_m} \right\rangle \exp \left\langle -\frac{A}{2VR_i}t \right\rangle \quad (2.38)$$

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

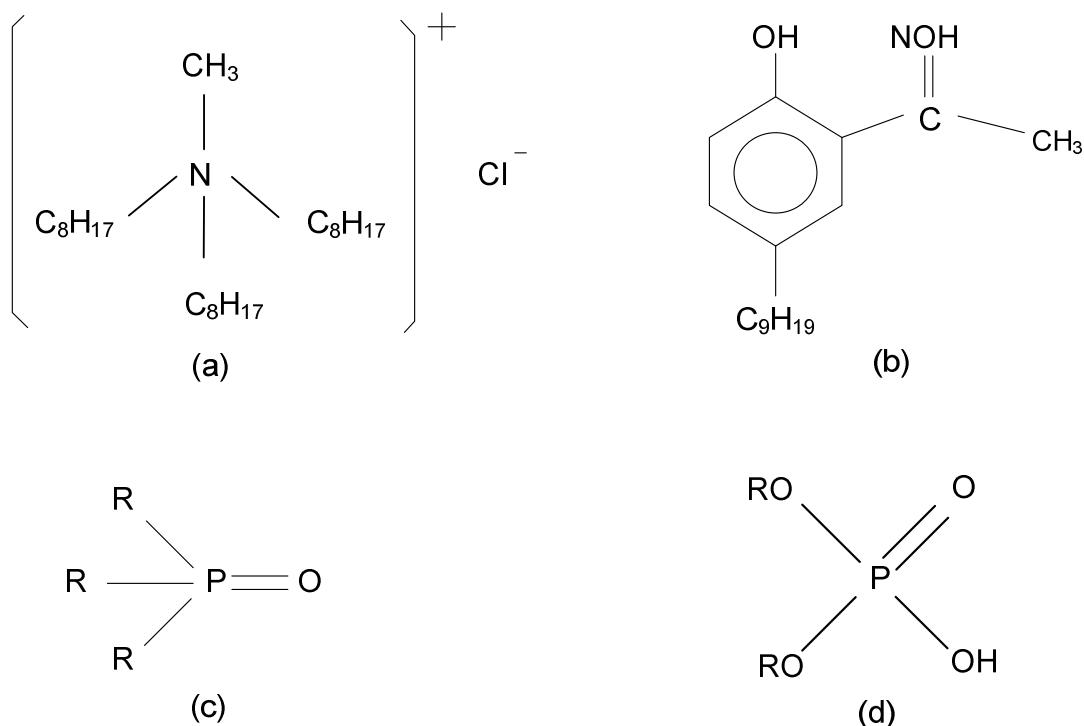
เนื้อหาในบทนี้จะกล่าวถึงสารเคมี อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง รายละเอียดของอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง วิธีการทดลองในแต่ละตัวแปรที่ทำการศึกษาการสกัดไฮอนแพลทินัมออกจากน้ำทึ้งที่ได้จากการบวนการสกัดทองคำโดยใช้เยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกวาง

3.1 สารเคมีที่ใช้ในการทดลอง

ตารางที่ 3.1 สารเคมีที่ใช้ในการทดลอง

ชนิด	ชื่อสาร	สูตรโมเลกุล	บริษัท
ไฮอนโลหะ	แพลทินัม	Pt(IV)	-
สารละลายปั๊บอน	น้ำทึ้งจากการบวนการกรอง สกัดทองคำ	-	GOLD FIELD REFINERY CO.,LTD
สารสกัด ชนิดเบส ชนิดกลา	Aliquat 336 Cyanex 923 D2EHPA LIX-841	$\text{CH}_3\text{N}[(\text{CH}_2)_7\text{CH}_3]_3\text{Cl}$ PR_3O $(\text{C}_8\text{H}_{17})_2\text{PO}_4\text{H}$ $\text{C}_{17}\text{H}_{27}\text{NO}_2$	Cognis Ltd. Cytec Candada Inc. Cytec Candada Inc. Cognis Ltd.
ตัวทำละลาย	เครโตรีชีน น้ำมันปาล์ม น้ำมันมะพร้าว	- - -	Shell Chemicals - วิสาหกิจชุมชนเรือน สมุทราย
สารละลายน้ำกลับ	โซเดียมไฮดรอกไซด์ โซเดียมไทโซซัลเฟต โซเดียมเปอร์คลอเจท Thiourea	NaOH $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ NaClO_4 NH_2CSNH_2	RFCL Limited Qrec ACROS ORGANICS RFCL Limited

โดยสูตรโครงสร้างสารสกัด Aliquat 336, D2EHPA, Cyanex 923 และ LIX-841 แสดงได้ดังรูปที่

a) Aliquat 336 [34]

(b) LIX-841 [56]

(c) Cyanex 923 เมื่อ R เป็น C_6H_{13} ผสมกับ C_8H_{17} [34]

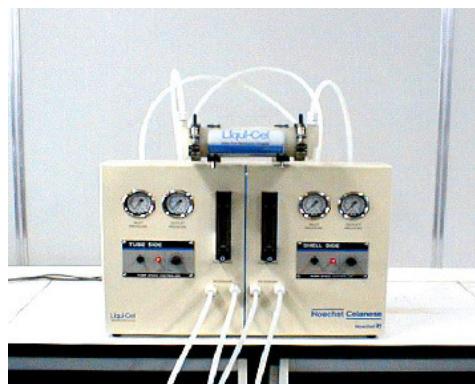
(d) D2EHPA เมื่อ $\text{R} = \text{C}_8\text{H}_{17}$ [21]

รูปที่ 3.1 แสดงโครงสร้างทางเคมีของสารสกัดที่ใช้ในการทดลอง

3.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

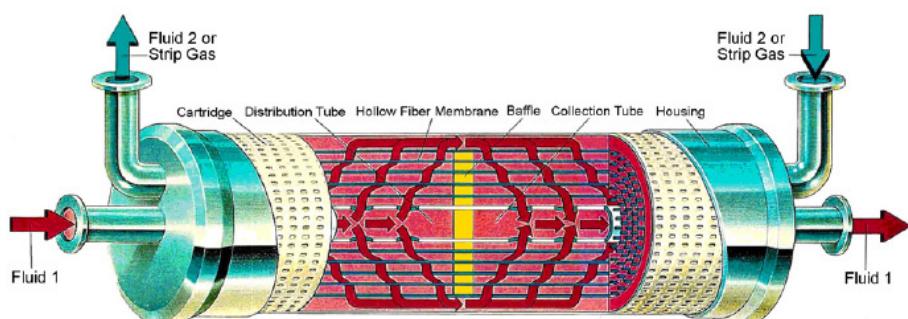
3.2.1 การทดลองด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไอกลาง

- ชุดทดลอง Liqui-Cel® Laboratory Liquid/Liquid Extraction System รุ่น Cat. #5PCM-106 ของบริษัท Hoechst Celanese Corporation ประกอบด้วยเครื่องสูบสองชุด ชุดควบคุมความเร็ว 2 ชุด มาตรวัดอัตราการไหล 2 ชุด และมาตรวัดความดัน 4 ตัว แสดงดัง รูปที่ 3.2

รูปที่ 3.2 อุปกรณ์ชุด Liqui-Cel® Laboratory

- อุปกรณ์ Liqui-Cel® contactor Celgard® X-40 240 Microporous Polypropylene Hollow Fiber แสดงในรูปที่ 3.3 ซึ่งใช้เป็นวัสดุในการทดลอง โดยไม่ดูลน์ใช้เส้นไอกลางพอลิโพรัสเพลิน (Polypropylene) ห่อหุ้มรอบๆ tube side ที่อยู่กลางไมดูลเป็นตัวคั้นระหว่าง shell and tube ที่ทำมาจากพอลิโพรัสเพลิน ในตารางที่ 3.2 แสดงคุณสมบัติต่างๆของตัวรองรับเส้นไอกลางพอลิโพรัสเพลินที่ใช้ในการทดลอง

รูปที่ 3.3 อุปกรณ์ชุด Liqui-Cel® Contactor [57]

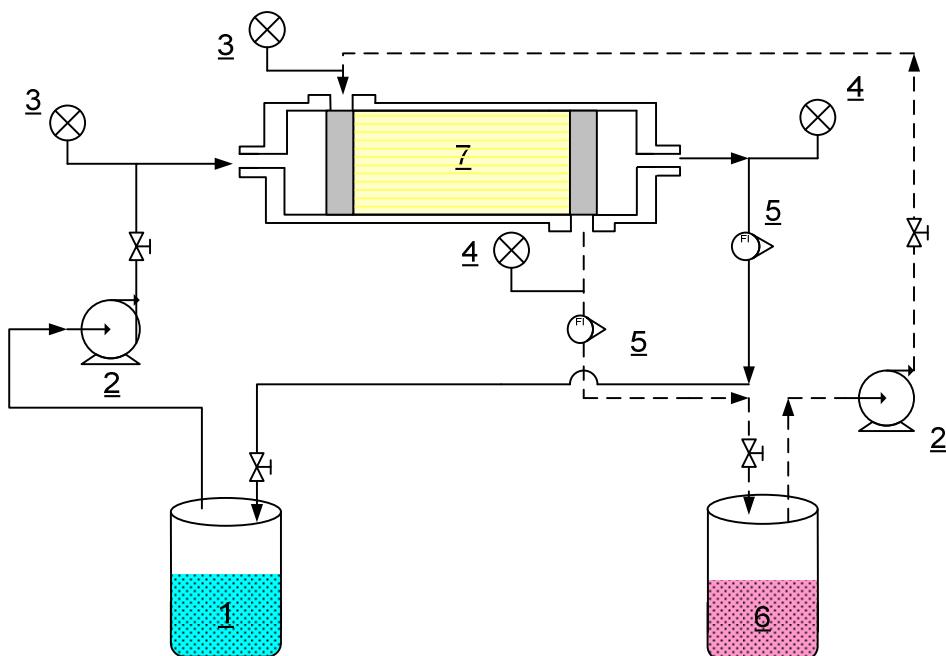
3.2.2 วิธีการวิเคราะห์

1. เครื่อง pH meter รุ่น Professional pH Meter PP-50 ใช้หาค่าความเป็นกรด-เบส
2. เครื่อง Inductively Coupled Plasma Optical Emission Spectrometer (ICP-OES) รุ่น JY 2000, JY JOBIN YVON (HORIBA) ใช้วิเคราะห์ความเข้มข้นของไอโอนโลหะ

ตารางที่ 3.2 คุณสมบัติของตัวรองรับเส้นใยกลวงที่ใช้ในการทดลอง

คุณสมบัติ	ชนิด / ขนาด
วัสดุเส้นใยกลวง	พอลิโพลีเอลีน
จำนวนเส้นใยกลวง	35,000
ความพูนของเส้นใยกลวง	25 เปอร์เซ็นต์
เส้นผ่านศูนย์กลางภายในของเส้นใยกลวง	240 ไมโครเมตร
เส้นผ่านศูนย์กลางภายนอกของเส้นใยกลวง	300 ไมโครเมตร
ขนาดรูรุนที่มีประสิทธิภาพ	0.05 ไมโครเมตร
พื้นที่ผิวที่มีประสิทธิภาพ	1.4 ตารางเมตร (15.2 ตารางฟุต)
อัตราส่วนของพื้นที่ต่อปริมาตรที่มีประสิทธิภาพ	29.3 ตารางเมตรต่อลูกบากระเมตร
มิติของชุดเส้นใยกลวง (D x L)	2.5 x 8 นิ้ว
ความดันแตกต่างสูงสุด	4.2 กิโลกรัมต่อตารางเมตร
ช่วงอุณหภูมิในการปฏิบัติการสูงสุด	1 ~ 60 องศาเซลเซียส

3.3 วิธีการทดลอง

รูปที่ 3.4 การปฏิบัติการให้หลุ่นในลักษณะให้หวาน ซึ่งของให้หลุ่นในกระบวนการมีพิษทางการให้หลุ่น ทางกันในชุดอุปกรณ์เส้นไยก Ludwig โดยที่ 1 คือ ถังบรรจุสารละลายป้อนเข้าเข้า, 2 คือ เกียร์ปั๊ม, 3 คือ เกจวัดความดันเข้า, 4 คือ เกจวัดความดันข้อออก, 5 คือ มาตรวัดอัตราการให้หลุ่น, 6 คือ ถังบรรจุสารละลายนำกลับ, 7 คือ ชุดอุปกรณ์เส้นไยก Ludwig

3.3.1 ศึกษาชนิดสารสกัดที่เหมาะสมต่อการสกัดไอกอนแพลทินัมด้วยวิธีการสกัดด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พุ่งด้วยเส้นไยก Ludwig

- เตรียมสารละลายป้อน ปริมาณ 5000 มิลลิลิตร และเก็บตัวอย่างเริ่มต้น 10 มิลลิลิตร เพื่อนำไปวิเคราะห์
- เตรียมสารละลายเยื่อแผ่นเหลวที่ใช้ในกระบวนการการสกัดด้วยตัวทำละลายจากสารละลายของสารสกัด Aliquat 336 ในเครื่องความเข้มข้น 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร ปริมาณ 400 มิลลิลิตร
- เตรียมสารละลายนำกลับซึ่งเป็นสารละลาย Thiourea ความเข้มข้น 0.1 มิลลิโอลิตร ปริมาตร 5000 มิลลิลิตร
- ป้อนสารละลายป้อนและสารละลายนำกลับเข้าชุดทดลองในดูลเส้นไยก Ludwig โดยมีอัตราการให้หลุ่นเท่ากันที่ 100 มิลลิลิตรต่อนาที ลักษณะการให้หลุ่นเป็นแบบสวนทางกัน

และให้ผลผ่านชุดการทดลองแบบวนกลับทั้งทางสารละลายป้อนและสารละลายนำกลับข้าออกทุกๆ 2 นาที เป็นเวลา 15 นาทีเพื่อนำไปวิเคราะห์

5. ทำการทดลองซ้ำข้อ (1) ถึง (4) โดยเปลี่ยนชนิดของสารสกัดเป็น Cyanex 923, D2EHPA และ LIX-841 ในตัวทำละลายเคริเรชันที่มีความเข้มข้นเท่ากัน
6. พิจารณาสารสกัดที่จะนำไปศึกษาปัจจัยต่างๆ ผ่านกระบวนการเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกลาง

3.3.2 ศึกษาผลของความเป็นกรด-เบส ในสารละลายป้อนต่อการสกัดไอกอนของแพลทินัมด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกลาง

1. เตรียมสารละลายป้อน ปริมาณ 5000 มิลลิลิตร ที่ความเป็นกรด-เบสเท่ากับ 3 และเก็บตัวอย่างเริ่มต้น 10 มิลลิลิตร เพื่อนำไปวิเคราะห์
2. เตรียมสารละลายเยื่อแผ่นเหลวซึ่งใช้ในโมดูลเส้นไยกลางโดยใช้สารสกัดที่ได้ที่สุดจากขั้นตอนที่ 1 ปริมาณ 400 มิลลิลิตร ยึดตั้งในรูพวณจุลภาคของเส้นไยกลางในชุดทดลอง
3. เตรียมสารละลายนำกลับซึ่งเป็นสารละลาย Thiourea ความเข้มข้น 0.1 มิลลิโอลิตร เป็นความเข้มข้นเริ่มต้น ปริมาณ 5000 มิลลิลิตรและเก็บตัวอย่างสารละลายนำกลับเริ่มต้นเพื่อนำไปวิเคราะห์
4. ป้อนสารละลายป้อนและสารละลายนำกลับเข้าชุดทดลองโมดูลเส้นไยกลาง โดยมีขั้นตอนการให้เหลวเท่ากันที่ 100 มิลลิลิตร ต่อนาที ลักษณะการให้เหลวเป็นแบบสวนทางกัน และให้ผลผ่านชุดการทดลองแบบวนกลับทั้งทางสารละลายป้อนและสารละลายนำกลับข้าออกทุกๆ 2 นาที เป็นเวลา 15 นาทีเพื่อนำไปวิเคราะห์
5. ทำการทดลองซ้ำข้อ (1) ถึง (4) โดยเปลี่ยนค่าความเป็นกรด-เบสในสารละลายป้อนด้วยกรดไฮดรอกซิลิกเป็น 1, 2, 4, 5 และ 6 ตามลำดับ
6. นำตัวอย่างที่เก็บได้จากการทดลองไปวิเคราะห์หาความเข้มข้นของไอกอนแพลทินัมด้วยเครื่อง ICP-OES

3.3.3 ศึกษาผลของความเข้มข้นของสารสกัดในสารละลายอินทรีย์ต่อการสกัดไอโอดินของแพลทินัมด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกลาง

1. เตรียมสารละลายป้อม ปริมาณ 5000 มิลลิลิตร แล้วปรับค่าความเป็นกรด-เบสให้เท่ากับค่าที่เหมาะสมจาก การทดลองขั้นตอนที่ 2 และเก็บตัวอย่างเริ่มต้น 10 มิลลิลิตร เพื่อนำไปวิเคราะห์
2. เตรียมสารละลายเยื่อแผ่นเหลว 400 มิลลิลิตร ซึ่งใช้ในโมดูลเส้นไยกลาง โดยเตรียมสารละลายสารสกัดที่มีค่าความเป็นกรด-เบสเหมาะสมจากการทดลองขั้นตอนที่ 1 ในตัวทำละลายเดโคโรชีน นั้นคือ 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตรของ Aliquat 336 ยึดตั้งในรูพรุนจุลภาคของเส้นไยกลางในชุดทดลอง
3. เตรียมสารละลายน้ำกลับซึ่งเป็นสารละลาย Thiourea ความเข้มข้น 0.1 มอลต่อลิตร เป็นความเข้มข้นเริ่มต้น ปริมาตร 5000 มิลลิลิตรและเก็บตัวอย่างสารละลายน้ำกลับเริ่มต้นเพื่อนำไปวิเคราะห์
4. ป้อนสารละลายป้อมและสารละลายน้ำกลับเข้าชุดทดลองในโมดูลเส้นไยกลาง โดยมีอัตราการไหลเท่ากันที่ 100 มิลลิลิตรต่อนาที ลักษณะการไหลเป็นแบบสวนทางกัน และในหลังผ่านชุดทดลองแบบวนกลับทั้งทางสารละลายป้อมและสารละลายน้ำกลับเข้าออกทุกๆ 2 นาที เป็นเวลา 15 นาทีเพื่อนำไปวิเคราะห์
5. ทำการทดลองขั้นข้อ (1) ถึง (4) โดยเปลี่ยนค่าความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 ในเดโคโรชีนเป็น 5, 10, 20, 25 และ 30 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร ตามลำดับ
6. นำตัวอย่างที่เก็บได้จากการทดลองไปวิเคราะห์หาความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมด้วยเครื่อง ICP-OES

3.3.4 ศึกษาชนิดของสารละลายน้ำกลับที่เหมาะสมต่อการสกัดไอโอดินของแพลทินัมด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกลาง

1. เตรียมสารละลายป้อม ปริมาณ 5000 มิลลิลิตร แล้วปรับค่าความเป็นกรด-เบสให้เท่ากับค่าที่เหมาะสมจาก การทดลองตอนที่ 2 และเก็บตัวอย่างเริ่มต้น 10 มิลลิลิตร เพื่อนำไปวิเคราะห์
2. เตรียมสารละลายเยื่อแผ่นเหลวซึ่งใช้ในโมดูลเส้นไยกลาง โดยใช้สารสกัดที่เหมาะสมจากขั้นตอนที่ 1 ด้วยความเข้มข้นที่เหมาะสมจากขั้นตอนที่ 3 ปริมาณ 400 มิลลิลิตร ยึดตั้งในรูพรุนจุลภาคของเส้นไยกลางในชุดทดลอง

3. เตรียมสารละลายน้ำกลับซึ่งเป็นสารละลาย Thiourea ความเข้มข้น 0.1 มิลลิโอลิตร เป็นความเข้มข้นเริ่มต้น ปริมาณ 5000 มิลลิลิตรและเก็บตัวอย่างสารละลายน้ำกลับ เริ่มต้นเพื่อนำไปวิเคราะห์
4. ป้อนสารละลายป้อนและสารละลายน้ำกลับเข้าชุดทดลองในดูลสีน้ำเงิน โดยมี อัตราการไหลเท่ากันที่ 100 มิลลิลิตรต่อนาที ลักษณะการไหลเป็นแบบสวนทางกัน และไหหล่อผ่านชุดการทดลองแบบวนกลับทั้งทางสารละลายป้อนและสารละลายน้ำกลับ เก็บตัวอย่างสารละลายป้อนขากอกและสารละลายน้ำกลับขากอกทุกๆ 2 นาที เป็นเวลา 15 นาทีเพื่อนำไปวิเคราะห์
5. ทำการทดลองขั้นที่ 1 ถึง (4) โดยเปลี่ยนสารละลายน้ำกลับเป็น NaClO_4 , $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ และ NaOH ตามลำดับ
6. นำตัวอย่างที่เก็บได้จากการทดลองไปวิเคราะห์หาความเข้มข้นของไอออน เพลทินัมด้วยเครื่อง ICP-OES

3.3.5 ศึกษาความเข้มข้นของสารสารละลายน้ำกลับที่เหมาะสมต่อการสกัด ไอออนของเพลทินัมด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยสีน้ำเงิน

1. เตรียมสารละลายป้อน ปริมาณ 5000 มิลลิลิตร แล้วปรับค่าความเป็นกรด-เบสให้ เท่ากับค่าที่เหมาะสมจากการทดลองตอนที่ 2 และเก็บตัวอย่างเริ่มต้น 10 มิลลิลิตร เพื่อนำไปวิเคราะห์
2. เตรียมสารละลายเยื่อแผ่นเหลวซึ่งใช้ในโมดูลสีน้ำเงิน โดยใช้สารสกัดที่เหมาะสม จากขั้นตอนที่ 1 ด้วยความเข้มข้นที่เหมาะสมจากขั้นตอนที่ 3 ปริมาณ 400 มิลลิลิตร ยึดตั้งในรูพูนจุลภาคของสีน้ำเงินโดยทดลองในชุดทดลอง
3. เตรียมสารละลายน้ำกลับซึ่งเป็นสารละลายที่เหมาะสมที่ได้จากขั้นตอนที่ 4 ด้วย ความเข้มข้น 0.1 มิลลิโอลิตรเป็นความเข้มข้นเริ่มต้น ปริมาณ 5000 มิลลิลิตรและเก็บ ตัวอย่างสารละลายน้ำกลับเริ่มต้นเพื่อนำไปวิเคราะห์
4. ป้อนสารละลายป้อนและสารละลายน้ำกลับเข้าชุดทดลองในดูลสีน้ำเงิน โดยมี อัตราการไหลเท่ากันที่ 100 มิลลิลิตรต่อนาที ลักษณะการไหลเป็นแบบสวนทางกัน และไหหล่อผ่านชุดการทดลองแบบครั้งเดียวเมื่อสิ้นสุดการทดลองเก็บตัวอย่างสารละลายป้อนขากอกและสารละลายน้ำกลับขากอกทุกๆ 2 นาที เป็นเวลา 15 นาที เพื่อนำไปวิเคราะห์

5. ทำการทดลองขั้นช้อ (1) ถึง (4) โดยเปลี่ยนความเข้มข้นของสารละลายน้ำกลับเป็น 0.05, 0.2, 0.3, 0.4, 0.6 และ 1.0 ตามลำดับ
6. นำตัวอย่างที่เก็บได้จากการทดลองไปวิเคราะห์หาความเข้มข้นของไอโอดิน แพลทินัมด้วยเครื่อง ICP-OES

3.3.6 ศึกษาอัตราการให้ผลของสารละลายน้ำกลับและสารละลายป้อนที่เหมาะสมต่อการสกัดไอโอดินของแพลทินัมด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พყงด้วยเส้นไยกลวง

1. เตรียมสารละลายป้อน ปริมาณ 5000 มิลลิลิตร แล้วปรับค่าความเป็นกรด-เบสให้เท่ากับค่าที่เหมาะสมจากการทดลองตอนที่ 3 และเก็บตัวอย่างเริ่มต้น 10 มิลลิลิตร เพื่อนำไปวิเคราะห์
2. เตรียมสารละลายเยื่อแผ่นเหลวซึ่งใช้ในโมดูลเส้นไยกลวง โดยใช้สารสกัดที่เหมาะสมจากขันตอนที่ 1 ด้วยความเข้มข้นที่เหมาะสมจากขันตอนที่ 2 ปริมาณ 400 มิลลิลิตร ยึดตรึงในรูพุนจุลภาคร่องเส้นไยกลวงในชุดทดลอง
3. เตรียมสารละลายน้ำกลับซึ่งเป็นสารละลายที่เหมาะสมที่ได้จากขันตอนที่ 4 ด้วยความเข้มข้นที่เหมาะสมที่ได้จากขันตอนที่ 5 เป็นความเข้มข้นเริ่มต้น ปริมาณ 5000 มิลลิลิตรและเก็บตัวอย่างสารละลายน้ำกลับเริ่มต้นเพื่อนำไปวิเคราะห์
4. ป้อนสารละลายป้อนและสารละลายน้ำกลับเข้าชุดทดลองโมดูลเส้นไยกลวง โดยมีอัตราการให้ผลเท่ากันที่ 100 มิลลิลิตรต่อนาที ลักษณะการให้ผลเป็นแบบสวนทางกัน และให้ผลผ่านชุดการทดลองแบบวนกลับทั้งทางสารละลายป้อนและสารละลายนำกลับเมื่อสิ้นสุดการทดลองเก็บตัวอย่างสารละลายป้อนขากอกและสารละลายนำกลับขากอกสุดท้ายเพื่อนำไปวิเคราะห์
5. ทำการทดลองขั้นช้อ (1) ถึง (4) โดยเปลี่ยนอัตราการให้ผลของสารละลายป้อนและสารละลายน้ำกลับเป็น 80, 150, 200, 250 และ 300 มิลลิลิตรต่อนาที ตามลำดับ
6. นำตัวอย่างที่เก็บได้จากการทดลองไปวิเคราะห์หาความเข้มข้นของไอโอดิน แพลทินัมด้วยเครื่อง ICP-OES

3.3.7 ศึกษาผลของอุณหภูมิในการดำเนินงานที่มีผลต่อการสกัดและนำกลับด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยก Ludwig

1. เตรียมสารละลายปั๊บ่อน ปริมาณ 5000 มิลลิลิตร แล้วปรับค่าความเป็นกรด-เบสให้เท่ากับค่าที่เหมาะสมจาก การทดลองขั้นตอนที่ 3 และเก็บตัวอย่างเริ่มต้น 10 มิลลิลิตร เพื่อนำไปวิเคราะห์
2. เตรียมสารละลายเยื่อแผ่นเหลวซึ่งใช้ในโมดูลเส้นไยก Ludwig โดยใช้สารสกัดที่เหมาะสมจากขั้นตอนที่ 1 ด้วยความเข้มข้นที่เหมาะสมจากขั้นตอนที่ 2 ปริมาณ 400 มิลลิลิตร ยึดตั้งในรูพูนจุลภาคของเส้นไยก Ludwig ในชุดทดลอง
3. เตรียมสารละลายนำกลับซึ่งเป็นสารละลายที่เหมาะสมที่ได้จากขั้นตอนที่ 4 ด้วยความเข้มข้นที่เหมาะสมที่ได้จากขั้นตอนที่ 5 เป็นความเข้มข้นเริ่มต้น ปริมาณ 5000 มิลลิลิตร และเก็บตัวอย่างสารละลายนำกลับเริ่มต้น 10 มิลลิลิตรเพื่อนำไปวิเคราะห์โดยใช้อุณหภูมิในระบบเท่ากับ 30°C
4. ทำการทดลองซ้ำซ้อน (1) ถึง (4) โดยเปลี่ยนอุณหภูมิเป็น 35 , 40 และ 50°C ตามลำดับ
5. นำตัวอย่างที่เก็บได้จากการทดลองไปวิเคราะห์หาความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมด้วยเครื่อง ICP-OES

3.3.8 ศึกษาผลของชนิดตัวทำละลายที่เหมาะสมต่อการสกัดไอโอดินของแพลทินัมด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยก Ludwig

1. เตรียมสารละลายปั๊บ่อน ปริมาณ 5000 มิลลิลิตร แล้วปรับค่าความเป็นกรด-เบสให้เท่ากับค่าที่เหมาะสมจาก การทดลองดอนที่ 3 และเก็บตัวอย่างเริ่มต้น 10 มิลลิลิตร เพื่อนำไปวิเคราะห์
2. เตรียมสารละลายเยื่อแผ่นเหลวซึ่งใช้ในโมดูลเส้นไยก Ludwig โดยใช้สารสกัดที่เหมาะสมจากขั้นตอนที่ 1 ด้วยความเข้มข้นที่เหมาะสมจากขั้นตอนที่ 2 ปริมาณ 400 มิลลิลิตร ยึดตั้งในรูพูนจุลภาคของเส้นไยก Ludwig โดยใช้น้ำมันมะพร้าวเป็นตัวทำละลายในชุดทดลอง
3. เตรียมสารละลายนำกลับซึ่งเป็นสารละลายที่เหมาะสมที่ได้จากขั้นตอนที่ 4 ด้วยความเข้มข้นที่เหมาะสมที่ได้จากขั้นตอนที่ 5 เป็นความเข้มข้นเริ่มต้น ปริมาณ 5000 มิลลิลิตร และเก็บตัวอย่างสารละลายนำกลับเริ่มต้นเพื่อนำไปวิเคราะห์

4. ป้อนสารละลายป้อนและสารละลายนำกลับเข้าชุดทดลองโมดูลเส้นไยก鹭 โดยมีขั้นตอนการให้หลเท่ากันที่ 100 มิลลิลิตรต่อนาที ลักษณะการให้หลเป็นแบบสวนทางกัน เมื่อสิ้นสุดการทดลองเก็บตัวอย่างสารละลายป้อนขาออกและสารละลายนำกลับขาออกสุดท้ายเพื่อนำไปวิเคราะห์
5. ทำการทดลองขั้นต่อ (1) ถึง (4) ตามลำดับ โดยเปลี่ยนตัวทำละลายเป็นน้ำมันปาล์ม
6. นำตัวอย่างที่เก็บได้จากการทดลองไปวิเคราะห์หาความเข้มข้นของไอโอดิน แพลทินัมด้วยเครื่อง ICP-OES

3.4 ขั้นตอนการทำความสะอาดเส้นไยก鹭

หลังจากทำการทดลองทุกครั้ง จำเป็นต้องมีการทำความสะอาดเครื่องมือและตัวรองรับเส้นไยก鹭 เนื่องจากสารเคมีหรือสิ่งสกปรกต่างๆ สามารถเข้าไปอุดตันภายในรูพุรุนเส้นไยก鹭 ได้ร้ายชีงจะไปขวางกั้นการให้หลของสารละลาย ทำให้ประสิทธิภาพในการสกัดลดลง ดังนั้น ขั้นตอนการทำความสะอาดเส้นไยก鹭จึงมีความสำคัญอย่างมากต่อการแยกสารด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยก鹭 โดยการทำความสะอาดมีขั้นตอนดังนี้

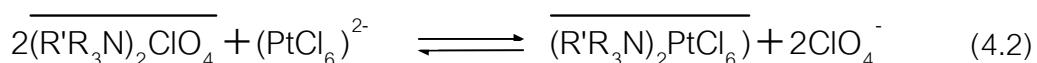
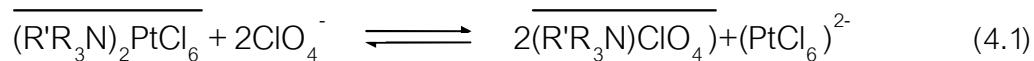
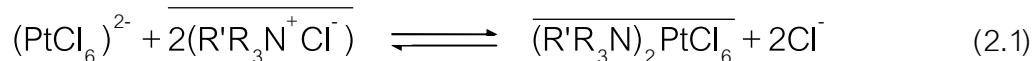
1. ให้น้ำสะอาดไหลผ่านโมดูลของเส้นไยก鹭ประมาณ 10-15 นาที
2. เลือกใช้น้ำยาล้างจานให้หลวนในโมดูลเส้นไยก鹭เป็นเวลา 15 นาที เพื่อกำจัดเยื่อแผ่นเหลวที่ค้างอยู่ในรูพุรุนของเส้นไยก鹭
3. ทำความสะอาดน้ำยาล้างจานที่ตกค้างอยู่ในโมดูลด้วยน้ำสะอาดโดยปล่อยให้น้ำไหลผ่านเป็นเวลา 5 นาที
4. เลือกใช้สารละลายที่สามารถละลายสารที่อุดตันในรูพุรุนของเส้นไยก鹭ได้ ซึ่งในที่นี้เลือกใช้กรดไฮดรอกซิลิกสมกับกรดไนตริกในสัดส่วนโดยปริมาตร 2:3 ให้หลวนในโมดูลเส้นไยก鹭เป็นเวลา 15-30 นาที
5. ให้น้ำกลับไหลผ่านในโมดูลเส้นไยก鹭 ประมาณ 10-15 นาที

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์ผลการทดลอง

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาการสกัดและการนำกลับไอกอนแพลทินัมที่ได้จากน้ำทึ้งในกระบวนการสกัดทองคำโดยใช้กระบวนการเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นใยกลวงโดยมีปัจจัยที่ศึกษาได้แก่ ชนิดของสารสกัด ความเข้มข้นของสารสกัด ความเป็นกรด-เบสในสารละลายปั๊บอนชินดและความเข้มข้นของสารละลายนำกลับ อัตราการไหลของสารละลายปั๊บอนและสารละลายนำกลับ ผลของอุณหภูมิในการดำเนินงาน และชนิดของตัวทำละลาย

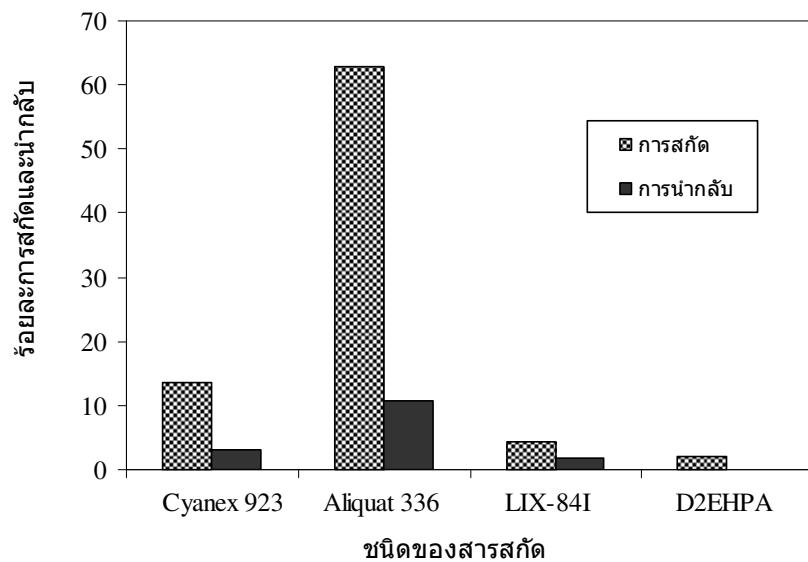
เมื่อพิจารณาในโมดูลของเส้นใยกลวงซึ่งบรรจุสารสกัด Aliquat 336 พบร่วมกับสารสกัด Aliquat 336 เป็นสารสกัดชนิดเบส และมีความเหมาะสมกับการเกิดปฏิกิริยา กับไอกอนโลหะที่มีประจุลบ ซึ่งไอกอนแพลทินัมจะแตกตัวให้ประจุลบ (PtCl_6)²⁻ ปฏิกิริยาการสกัดและการนำกลับไอกอนแพลทินัมแสดงดังสมการที่ (2.1), (4.1) และ (4.2) โดย ($\text{R}'\text{R}_3\text{N}^+\text{Cl}^-$) คือ สารสกัด Aliquat 33

อีกทั้งในงานวิจัยนี้ยังได้ทำการศึกษาพารามิเตอร์สำคัญต่างๆที่เกิดจากปฏิกิริยาการถ่ายโอนมวลของไอกอนแพลทินัมภายใต้เยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นใยกลวง ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Distribution Coefficient, D_t) ค่าคงที่สมดุล (Equilibrium Constant, K_{ex}) ค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่าน (Permeability Coefficient, P) และค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวล (Mass Transfer Coefficient)

4.1 ผลของชนิดของสารสกัดที่มีผลต่อการสกัดและนำกลับไฮดราซินด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกลวง

การทดลองเพื่อศึกษาผลของสารสกัดแต่ละชนิดกับร้อยละการสกัดและนำกลับ ทำโดยการเปลี่ยนสารสกัดเป็น Cyanex 923, Aliquat 336, LIX-84I และ D2EHPA ส่วนปัจจัยอื่นๆ มีค่าคงที่ ดังนี้คือ สารละลายป้อนที่มีไฮดราซินด้วยเบนโซฟอร์มิล ความเข้มข้นของสารสกัดแต่ละชนิดมีค่าคงที่เป็น 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร ละลายในตัวทำละลายเคโรชีน และใช้สารละลาย Thiourea ความเข้มข้น 0.1 มิลลิตรต่อลิตร เป็นสารละลายนำกลับ ผลการทดลองที่ได้แสดงดังรูปที่ 4.1

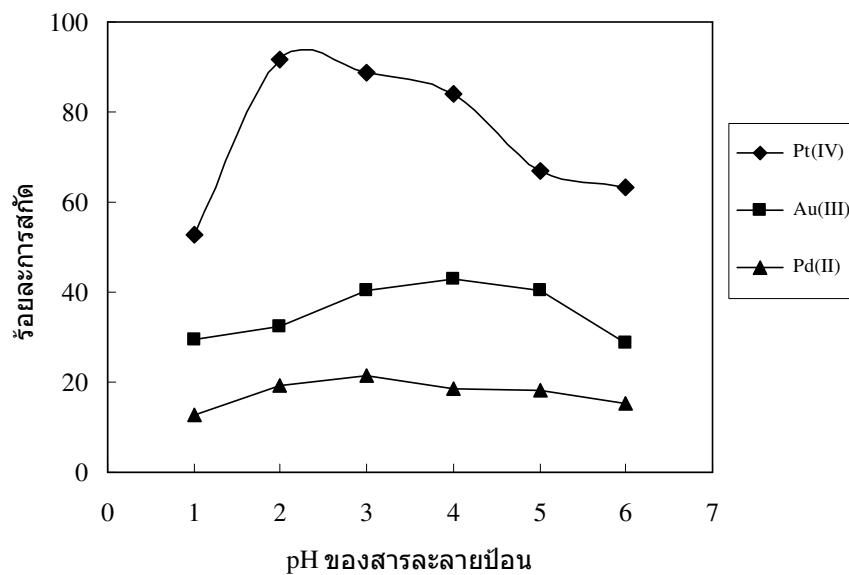

รูปที่ 4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของสารสกัดกับร้อยละการสกัดและนำกลับไฮดราซิน เมื่อความเข้มข้นของสารสกัดแต่ละชนิด = 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร, $[Thiourea]_s = 0.1$ มิลลิตรต่อลิตร และ $Q_f = Q_s = 100$ มิลลิลิตรต่อนาที

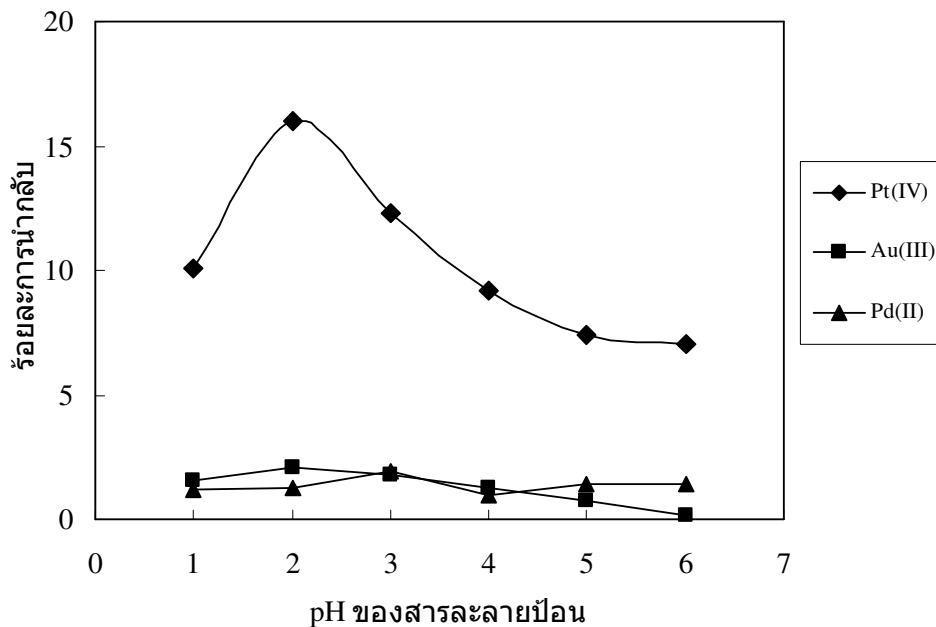
จากรูปที่ 4.1 เมื่อเปลี่ยนแปลงชนิดของสารสกัด พบร่วมกับร้อยละการสกัดและนำกลับของไฮดราซินของสารสกัดแต่ละชนิดไม่เท่ากัน โดยจะเห็นได้ว่าสารสกัดชนิด Aliquat 336 สามารถให้ร้อยละการสกัดและนำกลับไฮดราซินได้สูงที่สุด เนื่องจากสารประกอบไฮดราซินและไฮดราซินที่เป็นประจุลบในรูปของ $(PtCl_6)^{2-}$ สามารถทำปฏิกิริยาได้กับสารสกัดชนิดเบส [15] ซึ่ง Aliquat 336 เป็นสารสกัดชนิดเดียวที่มีฤทธิ์เป็นเบส

4.2 ผลของความเป็นกรด-เบส ในสารละลายน้ำต่อการสกัดและนำกลับไอกอนแพลทินัมด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยก Ludwig

การทดลองเพื่อศึกษาผลของความเป็นกรด-เบสในสารละลายน้ำต่อการเปลี่ยนแปลงค่าความเป็นกรดในสารละลายน้ำต่อน้ำเป็น 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 ส่วนปัจจัยอื่นๆ มีค่าคงที่ ดังนี้คือ โมดูลของเส้นไยก Ludwig บรรจุสารสกัด Aliquat 336 ความเข้มข้น 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร ที่ละลายในตัวทำละลายเครโตรีชีน และใช้สารละลาย Thiourea ความเข้มข้น 0.1 มิลลิตร เป็นสารละลายนำกลับ อัตราการให้ผลของสารละลายน้ำต่อน้ำและสารละลายนำกลับมีค่าเท่ากันคือ 100 มิลลิลิตรต่อน้ำที่ รูปแบบการให้ผลเป็นแบบสวนทางกันและให้ผ่านโมดูลของเส้นไยก Ludwig ครั้งเดียว ผลการทดลองที่ได้แสดงดังรูปที่ 4.2 และ 4.3

รูปที่ 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า pH ในสารละลายน้ำต่อน้ำกับร้อยละการสกัดไอกอนโลหะ เมื่อ $[Aliquat\ 336]_m = 15$ เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร, $[Thiourea]_s = 0.1$ มิลลิตร และ $Q_f = Q_s = 100$ มิลลิลิตรต่อน้ำที่

รูปที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า pH ในสารละลายน้ำมันกับร้อยละการนำกลับไฮดราโนโลหะ เมื่อ $[Aliquat\ 336]_m = 15$ เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร, $[Thiourea]_s = 0.1$ มิลลิตร และ $Q_f = Q_s = 100$ มิลลิลิตรต่อน้ำมัน

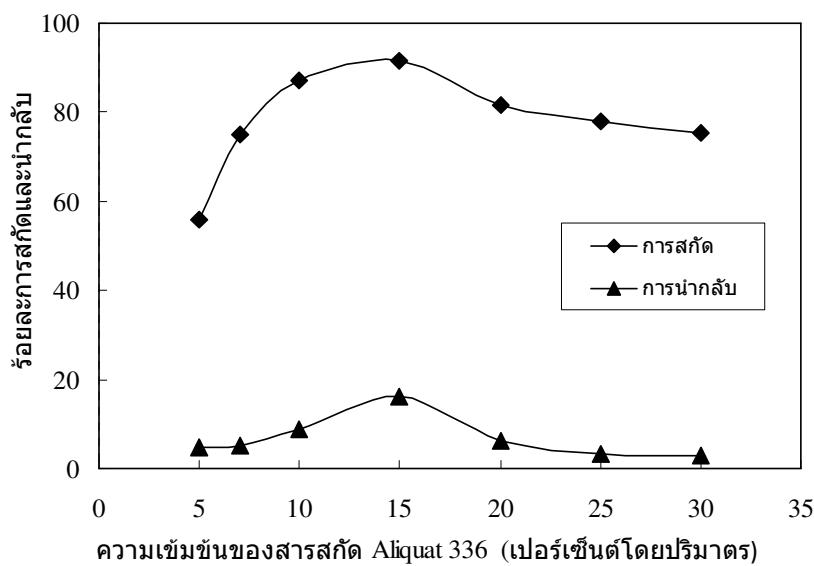
จากรูปที่ 4.3 และ 4.4 พบร่วกรณีที่ค่า pH ในสารละลายน้ำมัน มีค่า้น้อยกว่า 2 ร้อยละ การสกัดไฮดราโนโลหะทินัมจะมีค่าลดลง เนื่องจาก Aliquat 336 เป็นสารสกัดชนิดเบสจะทำการสกัดไฮดราโนโลหะได้ดีที่สุดเมื่อความเป็นกรดไม่สูง [34] ดังนั้นเมื่อความเข้มข้นกรดในสารละลายน้ำมันเพิ่มสูงขึ้นจึงส่งผลให้ร้อยละการสกัดลดลง อีกทั้งยังพบว่าสามารถสกัดไฮดราโนโลหะทินัมได้มากกว่าไฮดราโนลงคำและแพลเลเดียม

ส่วนค่าร้อยละการนำกลับไฮดราโนโลหะทินัมจะมีแนวโน้มเข่นเดียวกับค่าร้อยละการสกัดเมื่อพิจารณาจากผลการทดลองจะเห็นว่าค่า pH ในสารละลายน้ำมันที่เหมาะสม คือ 2 ซึ่งมีค่าร้อยละการสกัดและค่าร้อยละการนำกลับไฮดราโนโลหะทินัมเท่ากับ 91 และ 16 ตามลำดับ

4.3 ผลของความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 ในสารละลายน้ำมันต่อการสกัดและนำกลับไฮดราโนโลหะทินัมด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไอกลวง

การศึกษาปัจจัยผลของความเข้มข้นของสารสกัดที่เหมาะสมในงานวิจัยนี้พิจารณาจากค่าร้อยละการสกัดและค่าร้อยละการนำกลับไฮดราโนโลหะทินัม โดยเปลี่ยนค่าความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 เป็น 5, 10, 15, 20, 25 และ 30 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร ส่วนปัจจัยอื่นๆ มีค่าคงที่ ดังนี้คือ ค่า pH ในสารละลายน้ำมัน เป็น 2 (ค่าที่เหมาะสมจากหัวข้อ 4.2) และใช้ Thiourea

เข้มข้น 0.1 มอลต่อลิตร เป็นสารละลายน้ำกลับ อัตราการไหลของสารละลายป้อนและสารละลายนำกลับมีค่าเท่ากัน คือ 100 มิลลิลิตรต่อนาที รูปแบบการไหลเป็นแบบสวนทางกัน ผลการทดลองที่ได้แสดงดังรูปที่ 4.4 และ 4.5

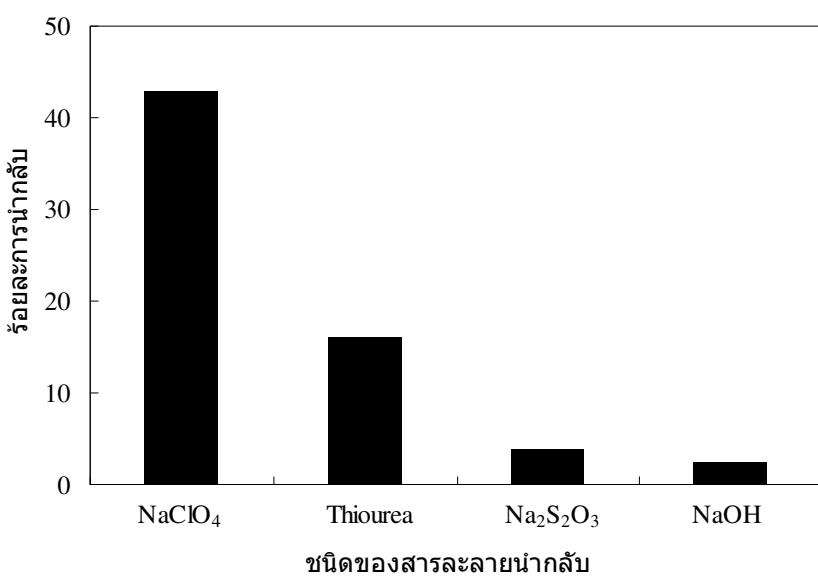

รูปที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 กับร้อยละการสกัดและนำกลับไอโอดินแพลทินัม เมื่อ pH ในสารละลายป้อน = 2, $[\text{Thiourea}]_s = 0.1$ มอลต่อลิตร และ $Q_f = Q_s = 100$ มิลลิลิตรต่อนาที

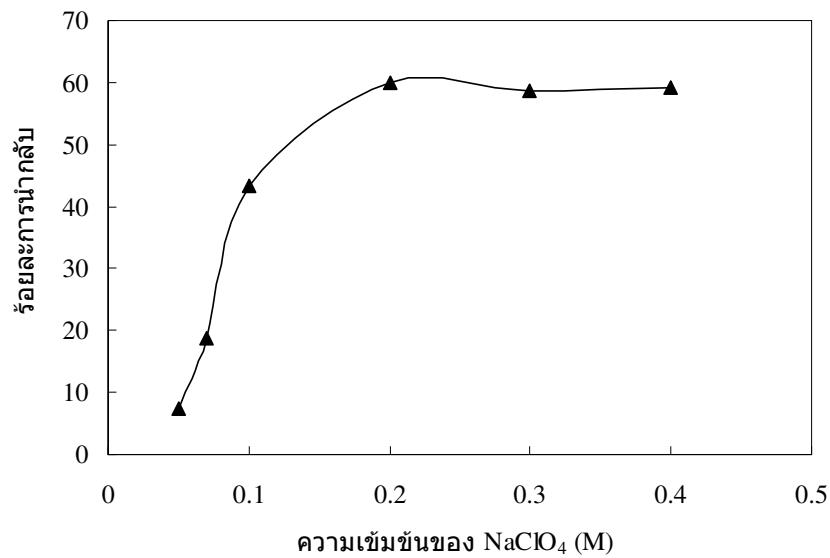
จากการทดลองในรูป 4.4 พบร้าร้อยละการสกัดและนำกลับของไอโอดินแพลทินัมมีแนวโน้มสูงขึ้นเมื่อเพิ่มความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 จาก 5 ไปจนถึง 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร อธิบายได้ด้วยทฤษฎีของเสนรี หลุยส์ เลโอชาเตอร์เรียร์ ได้ว่าเมื่อความเข้มข้นของสารสกัดเพิ่มขึ้นจะทำให้ปฏิกิริยาดำเนินไปช้าลงมากขึ้น เนื่องจากไอโอดินแพลทินัมเกิดเป็นสารประกอบเชิงซ้อน ($\text{RR}_3\text{N}_2\text{PtCl}_6$) กับสารสกัด และไอโอดินมักถูกสกัดมากขึ้น ทำให้เกิดการนำกลับไอโอดินแพลทินัมมากขึ้น เช่นกัน อีกทั้งในกรณีที่ความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 มีค่ามากกว่า 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร ค่าร้อยละการสกัดและค่าร้อยละการนำกลับไอโอดินแพลทินัมจะมีค่าลดลงเนื่องจากเมื่อเพิ่มความเข้มข้นของสารสกัดจะส่งผลให้สารละลายเยื่อแผ่นเหลวมีความหนืดลื่นมากขึ้น [58] ทำให้ขวางกั้นการถ่ายโอนมวลไอโอดินแพลทินัมจากสารละลายป้อนไปสู่สารละลายเยื่อแผ่นเหลวหรือก็คือจะส่งผลต่อค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ (Diffusion Coefficient, D) ของสารประกอบเชิงซ้อนระหว่างไอโอดินแพลทินัมกับสารสกัดที่ละลายในสารละลายเยื่อแผ่นเหลวให้มีค่าน้อยลง

4.4 ผลของชนิดและความเข้มข้นของสารละลายนำกลับต่อการนำกลับไฮอนแพลทินัมด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไอกลวง

การศึกษาปัจจัยของชนิดและความเข้มข้นของสารละลายนำกลับต่อการสกัดไฮอนแพลทินัม โดยเปลี่ยนชนิดของสารละลายนำกลับเป็น NaClO_4 , $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$, NaOH ให้มีค่าความเข้มข้นคงที่ที่ 0.1 มอลต่อลิตร เมื่อได้ชนิดสารละลายนำกลับที่ให้ร้อยละการนำกลับไฮอนแพลทินัมที่ดีที่สุด จะนำสารละลายนำกลับนั้นมาค่าความเข้มข้นของสารละลายนำกลับเป็น 0.05, 0.07, 0.2, 0.3 และ 0.4 มอลต่อลิตร ส่วนปัจจัยอื่นๆ มีค่าคงที่ ดังนี้คือ ค่า pH ในสารละลายปั๊น เป็น 2 (ค่าที่เหมาะสมจากหัวข้อ 4.2) ความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 ในโมดูลของเส้นไอกลวงบรรจุ 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร (ค่าที่เหมาะสมจากหัวข้อ 4.3) อัตราการไหลของสารละลายน้ำกลับและสารละลายนำกลับมีค่าเท่ากัน คือ 100 มิลลิลิตรต่อนาที ผลการทดลองที่ได้แสดงดังรูปที่ 4.5 และ 4.6

รูปที่ 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของสารละลายนำกลับกับร้อยละการนำกลับไฮอนแพลทินัมนิ่อ pH ในสารละลายน้ำปั๊น = 2, $[\text{Aliquat 336}]_m = 15$ เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร และ $Q_f = Q_s = 100$ มิลลิลิตรต่อนาที

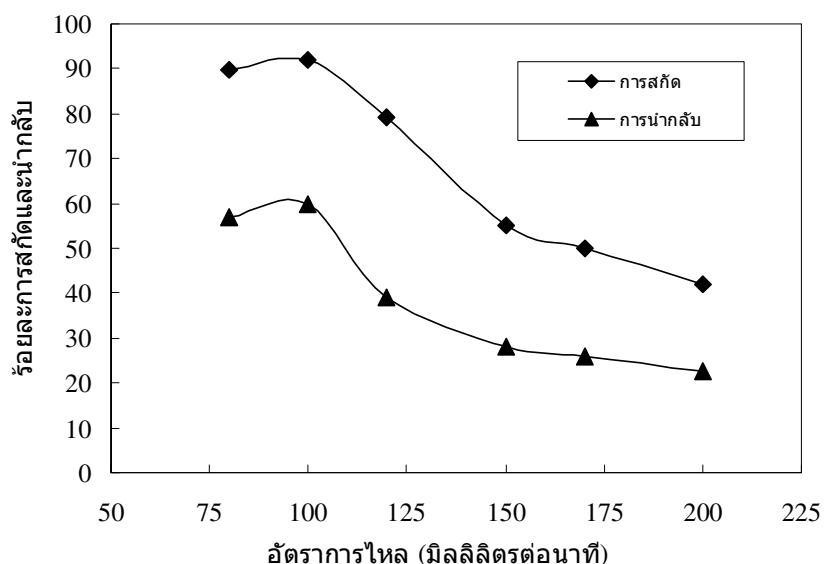

รูปที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของ NaClO_4 กับร้อยละการนำกลับไอโอนแพลทินัมเมื่อ pH ในสารละลายป้องกัน = 2, $[\text{Aliquat 336}]_m = 15$ เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร และ $Q_f = Q_s = 100$ มิลลิตรต่อนาที

จากรูปที่ 4.5 เมื่อทดลองเปลี่ยนแปลงชนิดของสารละลายนำกลับ พบร้า สารละลายที่ให้ค่าร้อยละการนำกลับไอโอนแพลทินัมสูงที่สุดคือ NaClO_4 เนื่องจากขนาดไอโอนลบ (ClO_4^-) มีความเหมาะสมในการเกิดปฏิกิริยามากที่สุด อีกทั้งจากการทดลองค่า pH ทางผู้试验 สารละลายนำกลับมีสภาพความเป็นกรด แต่ $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ สามารถทำปฏิกิริยาได้ในสภาพที่เป็นเบสหรือกลาง และจะเกิดการสลายตัวในสภาพที่เป็นกรด ส่งผลให้ในการทดลองถัดไปในการหาค่าความเข้มข้นของสารละลายนำกลับจะใช้ NaClO_4 เป็นสารละลายนำกลับ โดยในรูปที่ 4.6 ทำการทดลองเปลี่ยนแปลงค่าความเข้มข้นของ NaClO_4 พบร้าที่ความเข้มข้น 0.2 มอลต่อลิตร ค่าร้อยละการนำกลับไอโอนแพลทินัมให้ค่าได้สูงที่สุดที่ 59.94 และเมื่อพิจารณาจากปฏิกิริยาการนำกลับจากสมการที่ 4.2 ที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่าเมื่อความเข้มข้นของสารละลายนำกลับสูงขึ้น ปฏิกิริยาไปข้างหน้าจะเกิดมากขึ้นหรือการนำกลับมากขึ้น และหลังจากนั้นจะมีค่าคงที่ เนื่องจากพื้นที่ในการถ่ายโอนมวลของโมดูลเส้นไอกลวงมีค่าคงที่ จึงมีอัตราการถ่ายโอนมวลที่จำกัด

4.5 ผลของอัตราการไหลของสารละลายน้ำกลับที่ผ่านโมดูลของเส้นไยกลวงต่อการสกัดไอโอนแพลทินัม

การทดลองเพื่อศึกษาผลของอัตราการไหลของสารละลายน้ำกลับที่ผ่านโมดูลของเส้นไยกลวงทำโดยเปลี่ยนค่าอัตราการไหลเป็น 80, 100, 120, 150, 170 และ 200 มิลลิลิตรต่อนาที ส่วนปัจจัยอื่นๆ มีค่าคงที่ ดังนี้คือ ค่า pH ในสารละลายน้ำกลับ เป็น 2 (ค่าที่เหมาะสมจากหัวข้อ 4.2) ความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 ในโมดูลของเส้นไยกลวงบรรจุ 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร (ค่าที่เหมาะสมจากหัวข้อ 4.3) และใช้สารละลายน้ำกลับ NaClO_4 ความเข้มข้น 0.2 มอลต่อลิตร (ค่าที่เหมาะสมจากหัวข้อ 4.4) ผลของอัตราการไหลของสารละลายน้ำกลับที่ผ่านโมดูลของเส้นไยกลวงต่อการสกัดไอโอนแพลทินัม แสดงดังรูปที่ 4.7

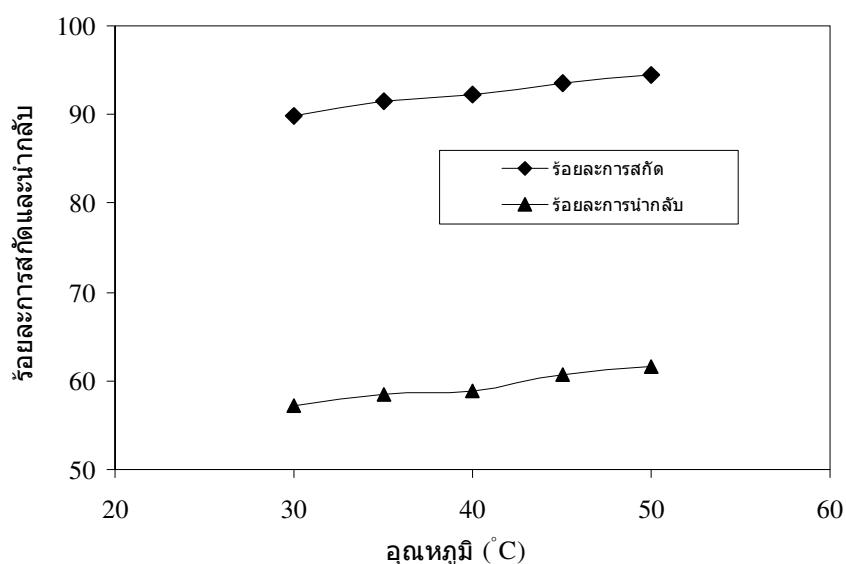
รูปที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการไหลของสารละลายน้ำกลับกับร้อยละการสกัดและการนำกลับไอโอนแพลทินัมเมื่อ pH ในสารละลายน้ำ = 2, $[\text{NaClO}_4]_s = 0.2$ มอลต่อลิตร และ $[\text{Aliquat 336}]_m = 15$ เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร

จากรูปที่ 4.9 พบร่วมกับอัตราการไหลของสารละลายน้ำกลับเพิ่มขึ้น ประสิทธิภาพในการสกัดและการนำกลับไอโอนแพลทินัมจะลดลงเนื่องจากระยะเวลาที่ไอโอนโลหะและสารสกัด Aliquat 336 ในชุดทดลองเส้นไยกลวงสัมผัสกัน หรือ Resident Time ซึ่งคือ อัตราส่วนระหว่างปริมาตรของชุดทดลองเส้นไยกลวง (V) กับอัตราการไหลเชิงปริมาตรของสารละลายน้ำ (Q) หรืออัตราส่วนระหว่างปริมาตรของชุดทดลองเส้นไยกลวงกับอัตราการไหล

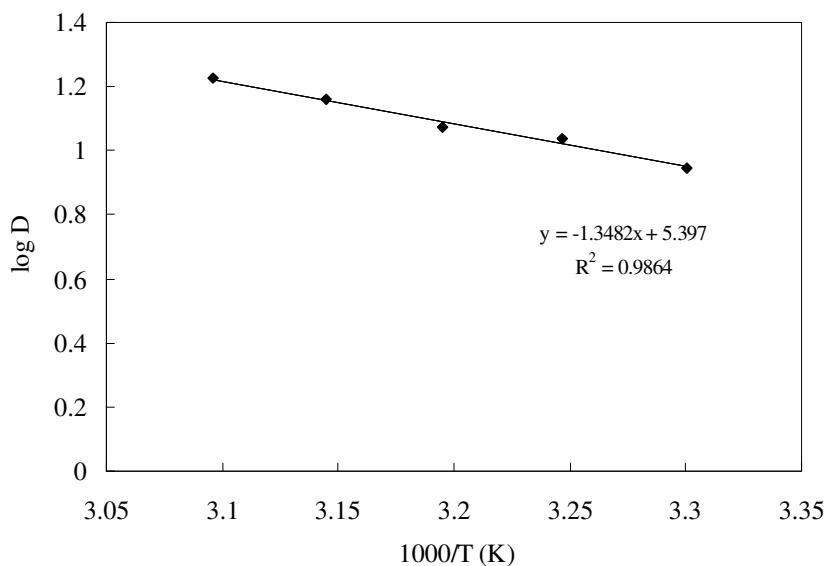
เชิงปริมาณของสารละลายน้ำกลับมีค่าลดลง อีกทั้งเมื่อทำการทดลองที่อัตราการไอลที่สูงเกินไป อาจทำให้ระบบเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไอกลวงเสียหายหรือเกิดการร้าวซึ่ง ดังนั้นอัตราการไอลที่ให้ค่าร้อยละการสกัดและนำกลับไอกอนแพลทินัมได้ดีที่สุดคือ 100 มิลลิลิตรต่อนาทีมีความเหมาะสมที่สุดในการทดลอง

4.6 ผลของอุณหภูมิในการดำเนินงานต่อการสกัดและนำกลับไอกอนแพลทินัม

การทดลองเพื่อศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงค่าอุณหภูมิไอล เป็น 30, 35, 40, 45 และ 50 °C ส่วนปัจจัยอื่นๆ มีค่าคงที่ ดังนี้คือ ค่า pH ในสารละลายน้ำเป็น 2 (ค่าที่เหมาะสมจากหัวข้อ 4.2) ความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 ในโมดูลของเส้นไอกลวงบรรจุ 15 เบอร์เซ็นต์โดยปริมาตร (ค่าที่เหมาะสมจากหัวข้อ 4.3) และใช้สารละลายน้ำกลับ NaClO_4 ความเข้มข้น 0.2 มोลต่อลิตร (ค่าที่เหมาะสมจากหัวข้อ 4.4) อัตราการไอลของสารละลายน้ำกลับและสารละลายน้ำกลับมีค่า 100 มิลลิลิตรต่อนาที (ค่าที่เหมาะสมจากหัวข้อ 4.5) รูปแบบการไอลเป็นแบบสวนทางกัน ผลการทดลองแสดงดังรูปที่ 4.8 และ 4.9

รูปที่ 4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิในการดำเนินงานกับร้อยละการสกัดและการนำกลับไอกอนแพลทินัมเมื่อ pH ในสารละลายน้ำเป็น 2, $[\text{Aliquat 336}]_m = 15$ เบอร์เซ็นต์โดยปริมาตร, $[\text{NaClO}_4]_s = 0.2$ มोลต่อลิตรและ $Q_f = Q_s = 100$ มิลลิลิตรต่อนาที

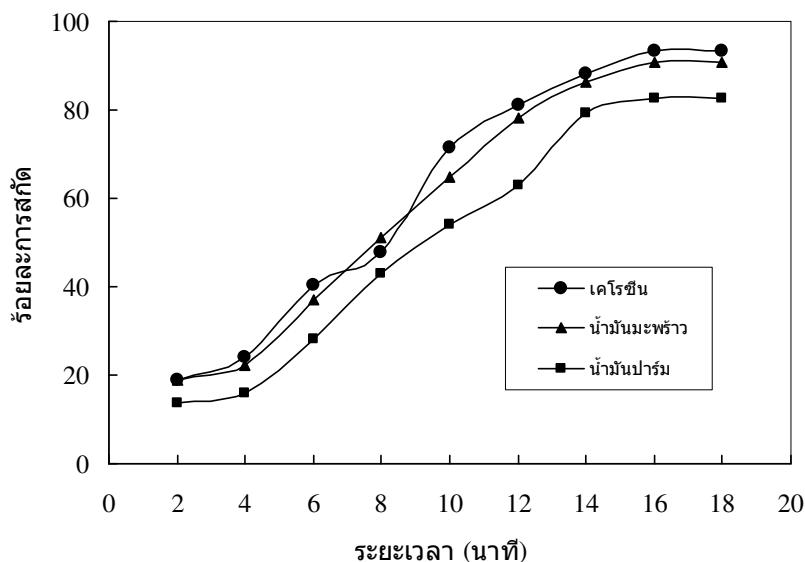
รูปที่ 4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิในการดำเนินงานกับค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของไอโอดินแพลทินัมเมื่อ pH ในสารละลายป่อน = 2, $[Aliquat\ 336]_m = 15$ เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร, $[NaClO_4]_s = 0.2$ มอลต่อลิตรและ $Q_f = Q_s = 100$ มิลลิลิตรต่อนาที

จากรูปที่ 4.8 พบร่วมกับเมื่ออุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้น ค่าร้อยละการสกัดและนำกลับไอกอนแพลทินัมมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เช่นเดียวกันเนื่องจากเมื่อเพิ่มค่าของอุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้นจะส่งผลให้ค่าสัมประสิทธิ์การแพรวเพิ่มสูงขึ้นด้วย ดังสมการของ Stokes และ Einstein [40] นอกจากนี้เมื่อมีการคำนวณหาค่าการเปลี่ยนแปลงเอนทัลปีซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยผลการทดลองในรูปที่ 4.9 แสดงค่าระหว่าง $\log D$ กับ $[1000/T\ (1/K)]$ และจะได้ค่าความชันเป็น $-\Delta H/2.303R$ ดังสมการที่ (2.13) โดยค่า ΔH คือค่าการเปลี่ยนแปลงของเอนทัลปี สามารถคำนวณได้จากค่าความชันที่ได้จากรูปที่ 4.9 จะได้ค่า $\Delta H = -25.81\ J/mol$ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปฏิกิริยาการถ่ายโอนมวลของแพลทินัมเป็นปฏิกิริยา Endothermic หรือ ดูดความร้อน เนื่องจากค่าการเปลี่ยนแปลงเอนทัลปีมีค่าเป็นบวก ดังนั้นการเพิ่มอุณหภูมิจะช่วยให้การสกัดและนำกลับไอกอนแพลทินัมมีการถ่ายโอนมวลเพิ่มขึ้น

4.7 ผลของชนิดของตัวทำละลายที่มีผลต่อการสกัดไอกอนแพลทินัม

การทดลองเพื่อศึกษาผลของชนิดของตัวทำละลายต่อการสกัดไอกอนแพลทินัมด้วยเยื่อแผ่นเหลวที่พูงด้วยเส้นใยกลวงทำโดยเก็บตัวอย่างทุกๆ 2 นาทีส่วนปัจจัยอื่นๆ มีค่าคงที่ ดังนี้คือค่า pH ในสารละลายป่อนเป็น 2 (ค่าที่เหมาะสมจากหัวข้อ 4.2) ความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat

336 ในไมดูลของเส้นไอกลางบรรจุ 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร (ค่าที่เหมาะสมจากหัวข้อ 4.3) และสารละลายน้ำกลับ NaClO_4 ความเข้มข้น 0.5 มอลต่อลิตร (ค่าที่เหมาะสมจากหัวข้อ 4.4) ขั้ตตราการให้ผลของสารละลายน้ำกลับมีค่า 100 มิลลิลิตรต่อนาที (ค่าที่เหมาะสมจากหัวข้อ 4.5) รูปแบบการให้ผลเป็นแบบสวนทางกัน ผลการทดลองที่ได้แสดงดังรูปที่ 4.10 และ 4.11 ตามลำดับ

รูปที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของตัวทำละลายกับร้อยละการตกของไอโอดินแพลทินัม เมื่อ pH ในสารละลายน้ำ = 2, $[\text{Aliquat } 336]_m = 15$ เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร, $[\text{NaClO}_4]_s = 0.2$ มอลต่อลิตรและ $Q_f = Q_s = 100$ มิลลิลิตรต่อนาที

จากรูปที่ 4.10 เมื่อเปรียบเทียบชนิดของตัวทำละลายทั้งสามชนิด พบว่า เมื่อใช้เคโรซีน เป็นตัวทำละลายจะให้ร้อยละการตกได้ดีที่สุด เนื่องจากอาจเป็นผลมาจากการค่าความหนืดของตัวทำละลายเคโรซีนที่มีค่าน้อยกว่าค่าความหนืดของน้ำมันมะพร้าวและน้ำมันปาล์ม เพราะว่าค่าความหนืดของสารละลายน้ำมีผลกับการถ่ายอนุมูลของไอโอดินโดยที่เมื่อค่าความหนืดเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ของไอโอดินโดยมีค่าลดลง ดังสมการที่ (4.4) ของ Stokes และ Einstein [40]

$$D^* = \frac{k_B T}{6\pi\eta r} \quad (4.4)$$

เมื่อ

- D^* = ค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ (เซนติเมตร²ต่อวินาที)
 T = อุณหภูมิสัมบูรณ์ของสารละลายเยื่อแผ่นเหลว (เคลวิน)
 η = ความหนืดของสารละลายเยื่อแผ่นเหลว (กิโลกรัมต่อมเมตรต่อวินาที)
 r = รัศมีของโมเลกุลของสารที่แพร่ผ่าน (เมตร)
 k_B = ค่าคงที่ของ Boltzmann มีค่าเท่ากับ 1.3807×10^{-23} (จูลต่อเคลวิน)
 π = ค่าคงที่ในสมการของ Stokes และ Einstein มีค่า 3.1416

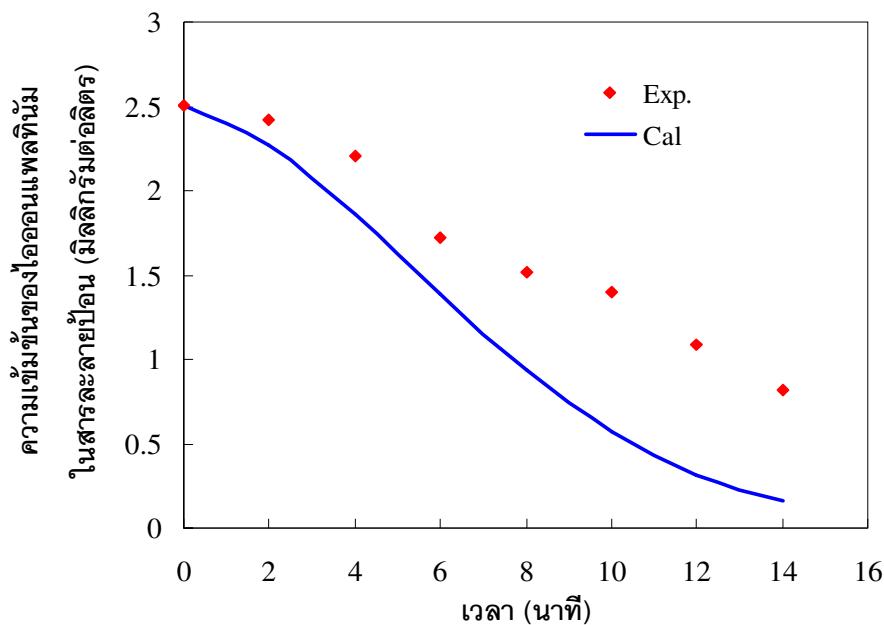
ตารางที่ 4.1 ค่าความหนืดของสารละลายเยื่อแผ่นเหลว

ชนิดตัวทำละลาย	ค่าความหนืดของเยื่อแผ่นเหลว (cP) ที่อุณหภูมิ 25°C
เครือขื่น	45
น้ำมันมะพร้าว	85
น้ำมันปาล์ม	107

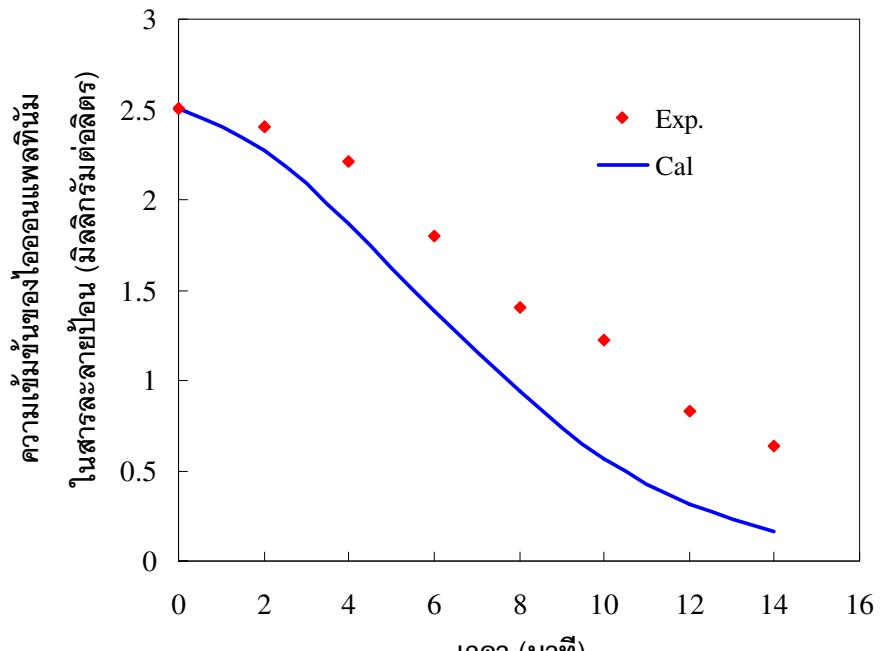
4.8 การเปรียบค่าความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมในสารละลายป้อนจากการทดลองกับการคำนวนจากแบบจำลองฟลักซ์การถ่ายเทมวล

การถ่ายเทมวลของไอโอดินแพลทินัมผ่านเยื่อแผ่นเหลวที่พยุงด้วยเส้นไยกลวงแสดงได้ดังรูปที่ 4.11 (ก-ง) เป็นการเปรียบเทียบความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมในสารละลายป้อนที่ได้จากการทดลองกับการคำนวนจากแบบจำลองฟลักซ์การถ่ายเทมวล โดยมีสภาวะการทดลองดังนี้คือความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมในสารละลายป้อนเท่ากัน คือ 2.5 มิลลิกรัมต่อลิตร pH ในสารละลายป้อนเท่ากับ 2 เปลี่ยนความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 ในสารละลายเยื่อแผ่น

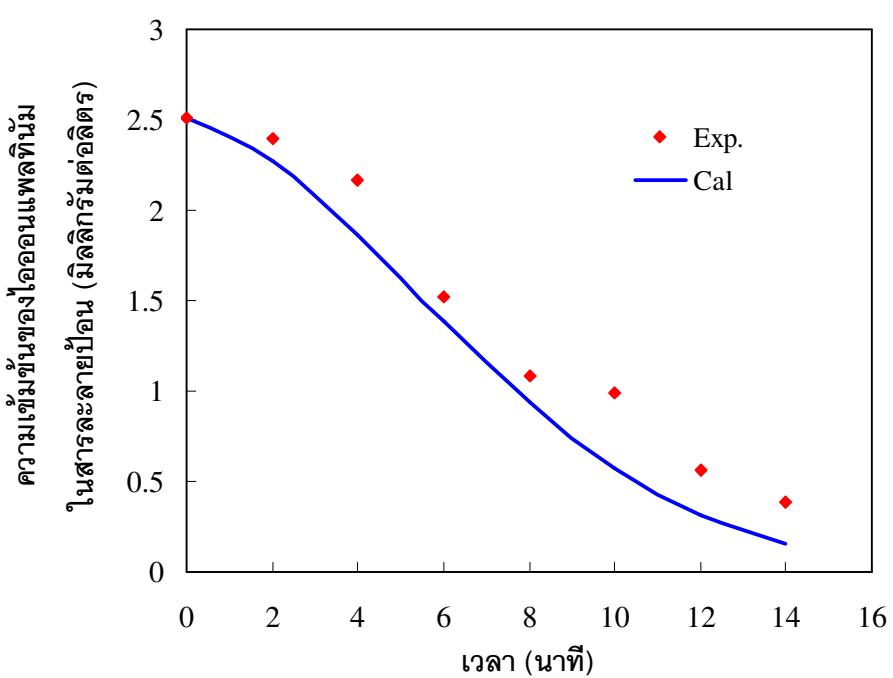
เหลวเป็น 5, 7, 10, และ 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร และใช้ NaClO_4 เป็นสารละลายน้ำกลับที่ความเข้มข้น 0.2 มอลต่อลิตร จากผลการทดลองของการทำงานค่าความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมในสารละลายน้ำป้อนที่เวลาใดๆ สามารถคำนวณได้จากสมการที่ (2.38) พบว่า จากรูปที่ 4.11 (ก) ค่าความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมที่ได้จากการทดลองและการคำนวณมีแนวโน้มไปในทางเดียวกัน กล่าวคือมีค่าลดลงจากนาทีที่ 0 ไปจนถึงนาทีที่ 14 แต่ยังพบว่าค่าการคำนวณกับค่าที่ได้จากการทดลองยังไม่แม่นนัก ซึ่งเมื่อทำการเพิ่มความเข้มข้นของ Aliquat 336 มากกว่า 5 เป็น 7, 10 และ 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร ตามลำดับ ค่าความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมที่ได้จากการคำนวณกับค่าที่ได้จากการทดลองมีความแม่นยำมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับค่าร้อยละการเบี่ยงเบน (Percentage of deviation) ในตารางที่ 4.2 ซึ่งค่าร้อยละการเบี่ยงเบนที่ได้จากรูป 4.11 (ก) มีค่าน้อยที่สุด สามารถสรุปได้ว่า เมื่อความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 เท่ากับ 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร จะให้ค่าการถ่ายเทมวลตี่ที่สุดและให้ความแม่นยำในการทำงานผลมากที่สุด อีกทั้งการใช้สารสกัดที่น้อยเกินไปจะส่งผลให้การช่วยถ่ายโอนมวลของไอโอดินแพลทินัมเกิดขึ้นได้ช้าลง แต่หากเพิ่มความเข้มข้นของ Aliquat 336 เป็น 20, 25 และ 30 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร จะส่งผลให้การสกัดไอโอดินแพลทินัมลดลง สังเกตได้จากการทดลองในรูปที่ 4.4 เนื่องมาจากค่าความหนืดที่เพิ่มขึ้นทำให้ค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ของไอโอดินลดลง สอดคล้องกับสมการที่ (4.4)

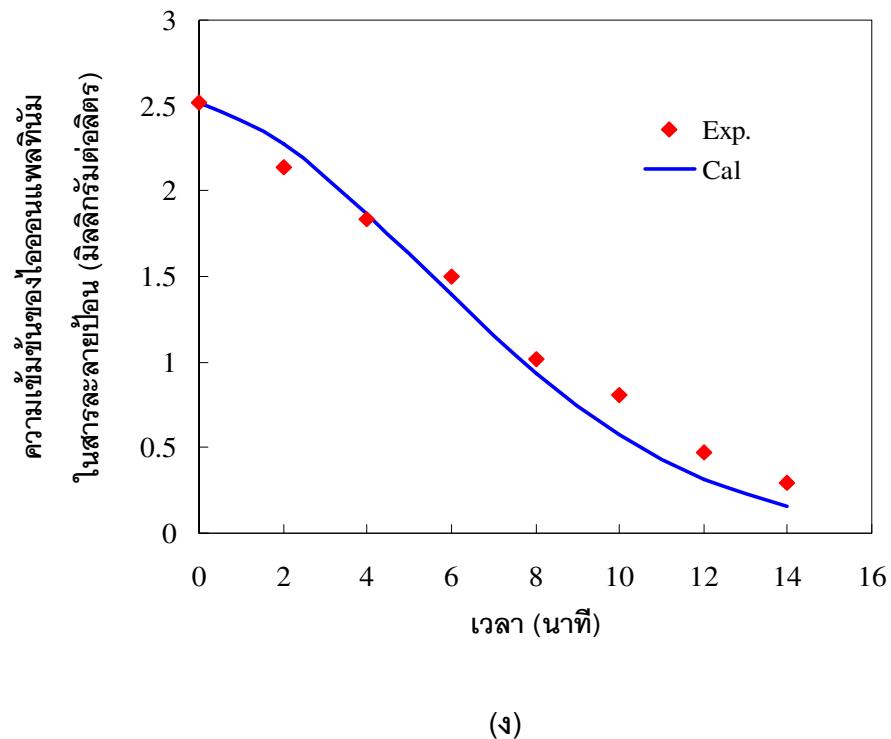
(ก)

(ภ)

(ค)

รูปที่ 4.11 การเปรียบเทียบความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมในสารละลายปั๊กอนที่เวลา 0-14 นาที จากผลการทดลองกับการคำนวนจากแบบจำลองฟลักซ์ ที่ความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 (ก) 5 (ข) 7 (ค) 10 และ (ง) 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร

ตารางที่ 4.2 ค่าร้อยละการเบี่ยงเบน (Percentage of deviation)

[Aliquat 336] เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร	ค่าร้อยละการเบี่ยงเบน
5	41.54
7	38.33
10	26.46
15	16.54

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

การศึกษาการสกัดไอก่อนแพลทินัมในน้ำทึ้งที่ได้จากการกระบวนการการสกัดทองคำโดยใช้กระบวนการเยื่อแผ่นเหลวที่พყุงด้วยเส้นไยกลวงโดยมีรูปแบบการไหลของสารละลายป้อนและสารละลายนำกลับเป็นแบบสวนทางกันและไหลผ่านโมดูลของเส้นไยกลวงให้ครบ มีปัจจัยสำคัญต่างๆที่ได้ทดลอง ได้แก่ ชนิดของสารสกัด ความเข้มข้นของสารสกัด ความเป็นกรด-เบสในสารละลายป้อน ชนิดและความเข้มข้นของสารละลายนำกลับ อัตราการไหลของสารละลายป้อน และสารละลายนำกลับ ผลของคุณภาพมีในการดำเนินงาน และชนิดของตัวทำละลาย สูตรผลการทดลองได้ดังนี้

5.1.1 เมื่อเปลี่ยนแปลงค่าความเป็นกรดในสารละลายป้อนในช่วง pH 1 ถึง 6 โดยให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ พบร่วมค่าความเป็นกรดในสารละลายป้อนที่ให้ค่าวิธีการสกัดและนำกลับไปอ่อนแพลงทินัมสูงสุด คือ pH = 2

5.1.2 ผลของความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 ในสารละลายเยื่อแผ่นเหลวในช่วง 5 ถึง 30 เบอร์เซ็นต์โดยปริมาตร ต่อการสกัดและการนำกลับไอก่อนแพลทินัมเมื่อปัจจุบันๆ คงที่ พบร่วมกับความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 เพิ่มขึ้นส่งผลให้การสกัดและการนำกลับไอก่อนแพลทินัมเพิ่มสูงขึ้น ค่าความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 ที่เหมาะสม คือ 15 เบอร์เซ็นต์โดยปริมาตร ซึ่งแม้จะใช้ความเข้มข้นสูงกว่านี้ก็ไม่ได้ทำให้ค่าร้อยละการสกัดและค่าร้อยละการนำกลับเพิ่มขึ้น

5.1.3 ผลของความเข้มข้นของสารละลายน้ำกลับ NaClO_4 ในช่วงความเข้มข้น 0.05 ถึง 0.4 มอลต่อลิตร ต่อการสกัดและการนำกลับไออกอนแพลทินัมเมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่ พบว่า เมื่อเพิ่มความเข้มข้นของสารละลาย NaClO_4 จะส่งผลให้การสกัดและการนำกลับไออกอนแพลทินัมเพิ่มสูงขึ้นและจะคงที่เมื่อความเข้มข้นสูงกว่า 0.2 มอลต่อลิตร ดังนั้นความเข้มข้นของสารละลายน้ำกลับ NaClO_4 ที่เหมาะสม คือ 0.2 มอลต่อลิตร

5.1.4 ผลของอัตราการไอลุของสารละลายน้ำกลับที่ผ่านโมดูลของเส้นใยกลวงในช่วง 80 ถึง 200 มิลลิเมตรต่อน้ำที่โดยให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ พบร่วมกับเพิ่มอัตราการ

ให้เหลือสารละลายน้ำกลับจาก 80–100 มิลลิลิตรต่อน้ำที่ การสกัดและการนำกลับไอกอนแพลทินัมเพิ่มขึ้น แต่จะลดลงเมื่ออัตราการให้เหลือสารละลายน้ำกลับมากกว่า 100 มิลลิลิตรต่อน้ำที่ ดังนั้นอัตราการให้เหลือสารละลายน้ำกลับที่เหมาะสม คือ 100 มิลลิลิตรต่อน้ำที่

5.1.4 ผลของอุณหภูมิในการดำเนินงานในช่วง 30-50°C โดยให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ พบร่วมกับเมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้น การสกัดและการนำกลับไอกอนแพลทินัมก็จะเพิ่มมากขึ้น เป็นผลมาจากการเพิ่มอุณหภูมิจะส่งผลต่อค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ของไอกอนโลหะ เนื่องจากค่าความหนืดจะมีค่าลดลง นอกจากนี้ปฏิกิริยาการถ่ายโอนมวลของแพลทินัมเป็นปฏิกิริยา Endothermic หรือ ดูดความร้อน ซึ่งดูได้จากการเปลี่ยนแปลงเน้นทัลบีที่มีค่าเป็นบวกเข่นกัน

5.1.5 ภาชนะในการดำเนินการทดลองที่เหมาะสมเมื่อสารละลายน้ำกลับมีไอกอนแพลทินัมเจือปน คือ ค่าความเป็นกรดในสารละลายน้ำกลับมีค่า $\text{pH} = 2$ โดยไม่ดูดซึมน้ำได้โดยไอกอนโลหะ Aliquat 336 ความเข้มข้น 15 เปรอร์เซ็นต์โดยปริมาตร และความเข้มข้นของสารละลายน้ำกลับมีค่าเท่ากันที่ 100 มิลลิลิตรต่อน้ำที่ เมื่อทำการทดลองหากน้ำมันดูดของตัวทำละลายที่ให้ประสิทธิภาพของ การสกัดแยกไอกอนโลหะแพลทินัมที่ดีที่สุด พบร่วมกับเครื่องมือที่เหมาะสม โดยให้ค่าร้อยละการสกัดได้ดีที่สุด เมื่อเทียบกับน้ำมันมะพร้าวและน้ำมันปาล์ม

5.1.6 การนำสารละลายน้ำกลับมีไอกอนแพลทินัมในสารละลายน้ำกลับที่เวลาใดๆ ประยุกต์ใช้ได้ ที่ความเข้มข้น 15 เปรอร์เซ็นต์โดยปริมาตรของ Aliquat 336 สามารถให้ผลการทำนายได้แม่นยำที่สุด เพราะให้ค่าร้อยละการเบี่ยงเบนน้อยที่สุด

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 เมื่อมีการใช้ระบบนี้อย่างต่อเนื่องอาจทำให้สารสกัดที่ละลายอยู่ในสารละลายน้ำกลับมีไอกอนแพลทินัมลดลง จึงควรเติมสารสกัดเป็นระยะๆ เพื่อ ให้แน่ใจว่ามีสารสกัดอยู่ในน้ำกลับมากขึ้น เมื่อแผ่นเหลวเพียงพอต่อการสกัดและการนำกลับไอกอนแพลทินัม

5.2.2 จากผลการทดลองในงานวิจัยนี้ ควรศึกษาเพิ่มเติมในการเพิ่มขนาดของกระบวนการสกัดและการนำกลับไปอ่อนแพลงทินัมโดยใช้ตัวทำละลายเป็นน้ำมันมะพร้าว เพราะว่าเป็นสารอินทรีย์ที่ได้จากธรรมชาติและไม่มีความเป็นพิษต่อร่างกายมนุษย์

5.2.3 ในงานวิจัยนี้ ควรศึกษาความเป็นไปได้ในการเพิ่มขนาดของกระบวนการสกัดและการนำกลับไปอ่อนแพลงทินัม เพื่อที่จะนำมาใช้กับสารละลายป้อนที่มีปริมาณมากๆ และประยุกต์ใช้ในระดับอุตสาหกรรม

รายการอ้างอิง

- [1] McDonald, D. *A history of platinum and its allied metals*. London: Johnson Matthey Plc, 1982.
- [2] Ravindra, K., Bencs, L., and Van Grieken, R. Platinum group elements in the environment and their health risk. *The Science of The Total Environment* 318(1-3) (2004): 1-43.
- [3] Lorand, J.-P., Reisberg, L., and Bedini, R. M. Platinum-group elements and melt percolation processes in Sidamo spinel peridotite xenoliths, Ethiopia, East African Rift. *Chemical Geology* 196(1-4) (2003): 57-75.
- [4] Suwannasing, A. *Platinum*. Bangkok: Economic Geology Division, Department of Mineral Resources, 1981.
- [5] Barakat, M. A., and Mahmoud, M. H. H. Recovery of platinum from spent catalyst. *Hydrometallurgy* 72(3-4) (2004): 179-184.
- [6] Crovini, L., Actis, A., Coggiola, G., and Mangano, A. Accurate thermometry by means of industrial platinum resistance thermometers. *Measurement* 10(1) 31-38.
- [7] Perry, D. L., and Phillips, S. L. *Handbook of Inorganic Compounds*. California: CRC Press, 1995.
- [8] Petrucci, R. H., Harwood, W. S., Herring, G. E., and Madura, J. *General Chemistry: Principles and Modern Application*. 9th Edition. New York: Prentice Hall, 2007.
- [9] Wells, A. The wear of precious jewellery. *Wear* 112(3-4) (1986): 363-370.
- [10] Kononova, O. N., Leyman, T. A., Melnikov, A. M., Kashirin, D. M., and Tselukovskaya, M. M. Ion exchange recovery of platinum from chloride solutions. *Hydrometallurgy* 100(3-4) (2010): 161-167.
- [11] Malik, P., and Paiva, A. P. Solvent Extraction Studies for Platinum Recovery from Chloride Media by A $\text{N,N}'$ -Tetrasubstituted Malonamide Derivative. *Solvent Extraction and Ion Exchange* 27(1) (2009): 36-49.
- [12] Pan, L., and Zhang, Z.-d. Solvent extraction and separation of palladium(II) and platinum(IV) from hydrochloric acid medium with dibutyl sulfoxide. *Minerals Engineering* 22(15) (2009): 1271-1276.

- [13] Kumar, J. R., Lee, H.-I., Lee, J.-Y., Kim, J.-S., and Sohn, J.-S. Comparison of liquid-liquid extraction studies on platinum(IV) from acidic solutions using bis(2,4,4-trimethylpentyl) monothiophosphinic acid. Separation and Purification Technology 63(1) (2008): 184-190.
- [14] Bhandare, A. A., and Argekar, A. P. Separation and recovery of platinum and rhodium by supported liquid membranes using bis(2-ethylhexyl)phosphoric acid (HDEHP) as a mobile carrier. Journal of Membrane Science 201(1-2) (2002): 233-237.
- [15] Fontàs, C., Tayeb, R., Tingry, S., Hidalgo, M., and Seta, P. Transport of platinum(IV) through supported liquid membrane (SLM) and polymeric plasticized membrane (PPM). Journal of Membrane Science 263(1-2) (2005): 96-102.
- [16] Yang, Q., and Kocherginsky, N. M. Copper removal from ammoniacal wastewater through a hollow fiber supported liquid membrane system: Modeling and experimental verification. Journal of Membrane Science 297(1-2) (2007): 121-129.
- [17] Gyves, J. d., and Miguel, E. R. Metal ion separations by supported liquid membranes. Industrial & Engineering Chemistry Research 38(6) (1999): 2182-2202.
- [18] Loiacono, O., Drioli, E., and Molinari, R. Metal ion separation and concentration with supported liquid membranes. Journal of Membrane Science 28(2) (1986): 123-138.
- [19] Porter, M. C. *Handbook of Membrane Industrial Technology*. New Jersey: Noyes Publications, 1990.
- [20] Yang, X. J., Fane, A. G., and Pin, C. Separation of zirconium and hafnium using hollow fibers: Part I. Supported liquid membranes. Chemical Engineering Journal 88(1-3) (2002): 37-44.
- [21] Lothongkum, A. W., Khemglad, Y., Usomboon, N., and Pancharoen, U. Selective recovery of nickel ions from wastewater of stainless steel industry via HFSLM. Journal of Alloys and Compounds 476(1-2) (2009): 940-949.

- [22] Fu, S. S., Mastuyama, H., and Teramoto, M. Ce(III) recovery by supported liquid membrane using polyethylene hollow fiber prepared via thermally induced phase separation. *Separation and Purification Technology* 36(1) (2004): 17-22.
- [23] Wannachod, P., Chaturabul, S., Pancharoen, U., Lothongkum, A. W., and Pathaveekongka, W. The effective recovery of praseodymium from mixed rare earths via a hollow fiber supported liquid membrane and its mass transfer related. *Journal of Alloys and Compounds* 509(2) (2011): 354-361.
- [24] Duche, S. N., and Dhadke, P. M. Extraction of platinum(IV) via liquid emulsion membrane containing Cyanex-923 from bromide media. *Separation Science and Technology* 37(13) (2002): 3011 - 3024.
- [25] Rane, M. V., and Venugopal, V. Study on the extraction of palladium(II) and platinum(IV) using LIX 84I. *Hydrometallurgy* 84(1-2) (2006): 54-59.
- [26] Uheida, A., Zhang, Y., and Muhammed, M. Extraction of Platinum(IV) with nonylthiourea dissolved in chloroform from hydrochloric acid media. *Solvent Extraction and Ion Exchange* 21(6) (2003): 827 - 840.
- [27] Lee, J.-Y., Kumar, J. R., Kim, J.-S., Kim, D.-J., and Yoon, H.-S. Extraction and separation of Pt(IV)/Rh(III) from acidic chloride solutions using Aliquat 336. *Journal of Industrial and Engineering Chemistry* 15(3) (2009): 359-364.
- [28] Fontàs, C., Salvadó, V., and Hidalgo, M. Solvent extraction of Pt(IV) by Aliquat 336 and its application to a solid supported liquid membrane system. *Solvent Extraction and Ion Exchange* 17(1) (1999): 149-162.
- [29] Fu, J., Nakamura, S., and Akiba, K. Carrier-mediated transport of platinum(IV) through a supported liquid membrane impregnating an 8-quinolinol derivative. *Journal of Membrane Science* 105(3) (1995): 281-286.
- [30] Fu, J., Nakamura, S., and Akiba, K. Selective transport of platinum (IV) from a palladium (II) mixture across a liquid membrane impregnated with an 8-quinolinol derivative. *Journal of Membrane Science* 107(3) (1995): 283-288.

- [31] Fontàs, C., Salvadó, V., and Hidalgo, M. Separation and concentration of Pd, Pt, and Rh from automotive catalytic converters by combining two hollow-fiber liquid membrane systems. *Industrial & Engineering Chemistry Research* 41(6) (2002): 1616-1620.
- [32] Patthaveekongka, W., Vijitchalermpong, N., and Pancharoen, U. Selective recovery of palladium from used aqua regia by hollow fiber supported with liquid membrane. *Korean Journal of Chemical Engineering* 20(6) (2003): 1092-1096.
- [33] Ramakul, P., and Pancharoen, U. Synergistic extraction and separation of mixture of lanthanum and neodymium by hollow fiber supported liquid membrane. *Korean Journal of Chemical Engineering* 20(4) (2003): 724-730.
- [34] Pancharoen, U., Poonkum, W., and Lothongkum, A. W. Treatment of arsenic ions from produced water through hollow fiber supported liquid membrane. *Journal of Alloys and Compounds* 482(1-2) (2009): 328-334.
- [35] Pancharoen, U., Somboonpanya, S., Chaturabul, S., and Lothongkum, A. W. Selective removal of mercury as $HgCl_4^{2-}$ from natural gas well produced water by TOA via HFSLM. *Journal of Alloys and Compounds* 489(1) (2010): 72-79.
- [36] Muthuraman, G., and Palanivelu, K. Transport of textile dye in vegetable oils based supported liquid membrane. *Dyes and Pigments* 70(2) (2006): 99-104.
- [37] Venkateswaran, P., Gopalakrishnan, A. N., and Palanivelu, K. Di(2-ethylhexyl)phosphoric acid-coconut oil supported liquid membrane for the separation of copper ions from copper plating wastewater. *Journal of Environmental Sciences* 19(12) (2007): 1446-1453.
- [38] Chakrabarty, K., Saha, P., and Ghoshal, A. K. Separation of mercury from its aqueous solution through supported liquid membrane using environmentally benign diluent. *Journal of Membrane Science* 350(1-2) (2010): 395-401.
- [39] Jirattananon, R. *Synthetic membrane separation processes*. Bangkok: King Mongkuts University of Technology Thonburi, 2000.
- [40] Schulz, G. Separation techniques with supported liquid membranes. *Desalination* 68(2-3) (1988): 191-202.
- [41] Pancharoen, U. *Graph prediction*. Bangkok: Chulalongkorn University, 2008.

- [42] Kulkarni, P. S., and Mahajani, V. V. Application of liquid emulsion membrane (LEM) process for enrichment of molybdenum from aqueous solutions. Journal of Membrane Science 201(1-2) (2002): 123-135.
- [43] Gu, Z.-M. A new liquid membrane technology-electrostatic pseudo liquid membrane. Journal of Membrane Science 52(1) (1990): 77-88.
- [44] O'Hara, P. A., and Bohrer, M. P. Supported liquid membranes for copper transport. Journal of Membrane Science 44(2-3) (1989): 273-287.
- [45] Komasawa, I., Otake, T., and Yamashita, T. Mechanism and kinetics of copper permeation through a supported liquid membrane containing a hydroxyoxime as a mobile carrier. Industrial & Engineering Chemistry Fundamentals 22(1) (1983): 127-131.
- [46] Teramoto, M., Matsuyama, H., Takaya, H., and Asano, S. Development of spiral-type supported liquid membrane module for separation and concentration of metal ions. Separation Science and Technology 22(11) (1987): 2175-2201.
- [47] Izatt, R. M., Lamb, J. D., and Bruening, R. L. Comparison of bulk, emulsion, thin sheet supported, and hollow fiber supported liquid membranes in macrocycle-mediated cation separations. Separation Science and Technology 23(12-13) (1988): 1645-1658.
- [48] Ramakul, P., Songkun, E., Pattawekongka, W., Hronec, M., and Pancharoen, U. Permeation study on the hollow-fiber supported liquid membrane for the extraction of Cobalt(II). Korean Journal of Chemical Engineering 23(1) (2006): 117-123.
- [49] Rathore, N. S., Sonawane, J. V., Kumar, A., Venugopalan, A. K., Singh, R. K., Bajpai, D. D., and Shukla, J. P. Hollow fiber supported liquid membrane: a novel technique for separation and recovery of plutonium from aqueous acidic wastes. Journal of Membrane Science 189(1) (2001): 119-128.
- [50] Danesi, P. R. A simplified model for the coupled transport of metal ions through hollow-fiber supported liquid membranes. Journal of Membrane Science 20(3) (1984): 231-248.

- [51] Kumar, A., Haddad, R., Benzal, G., Ninou, R., and Sastre, A. M. Use of modified membrane carrier system for recovery of gold cyanide from alkaline cyanide media using hollow fiber supported liquid membranes: feasibility studies and mass transfer modeling. *Journal of Membrane Science* 174(1) (2000): 17-30.
- [52] Prakorn Ramakul. *Separation of mixture of lanthanum and neodymium ions by hollow fiber supported liquid membrane*. Master's Thesis, Department of Chemical Engineering Faculty of Engineering Chulalongkorn, 2001.
- [53] Jia, Q., Wu, J., Li, T.-T., and Zhou, W.-H. Synergistic extraction of Zn(II) by mixtures of tri-butyl-phosphate and trialkyl amine extractant. *Chinese Journal of Analytical Chemistry* 36(5) (2008): 619-622.
- [54] Franken, T. Liquid Membranes-academic exercise or industrial separation process. *Membrane Technology* (85) (1997): 6-10.
- [55] Danesi, P. R. Separation of metal species by supported liquid membranes. *Separation Science and Technology* 19(11-12) (1984): 857-894.
- [56] Lee, J.-C., Jeong, J., Park, J. T., Youn, I. J., and Chung, H.-S. Selective and simultaneous extractions of Zn and Cu ions by hollow fiber SLM modules containing HEH(EHP) and LIX84. *Separation Science and Technology* 34(8) (1999): 1689-1701.
- [57] Pancharoen, U., Ramakul, P., Pattawekongka, W., and Hronec, M. Feasibility study on the separation of uranium and thorium by a hollow fiber supported liquid membrane and mass transfer modeling. *Journal of Industrial and Engineering Chemistry* 12(5) (2006): 673-681.
- [58] Di Luccio, M., Smith, B. D., Kida, T., Borges, C. P., and Alves, T. L. M. Separation of fructose from a mixture of sugars using supported liquid membranes. *Journal of Membrane Science* 174(2) (2000): 217-224.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่ใช้ในการศึกษา

ก-1 ค่าคงที่สมดุล (Equilibrium Constant, K_{ex}) ของปฏิกิริยาการสกัดไอโอดินแพลทินัม

จากปฏิกิริยาการสกัดไอโอดินแพลทินัมในสมการที่ (2.7) เวียนความสัมพันธ์ค่าคงที่สมดุลได้ดังนี้

$$K_{ex} = \frac{[(R'R_3N)_2PtCl_6][Cl^-]^2}{[(PtCl_6)^{2-}]^2[(R'R_3N^+Cl^-)]^2} \quad (ก-1)$$

ก-2 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Distribution Coefficient, D) [54]

$$D_t = \frac{[(R'R_3N)_2PtCl_6]}{[(PtCl_6)^{2-}]} \quad (ก-2)$$

ก-3 ค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่าน (Permeability Coefficient, P) [55]

$$V_f \ln\left(\frac{C_f}{C_{f,0}}\right) = AP \frac{\varphi}{\varphi + 1} t \quad (ก-3)$$

โดยที่

$$\varphi = \frac{Q_f}{PL\pi N r_i} \quad (ก-4)$$

เมื่อ

P	= ค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่าน	(เซนติเมตรต่อวินาที)
$C_{f,0}$	= ความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมที่เวลาเริ่มต้น	(โมลต่อลิตร)
C_f	= ความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมที่เวลา t	(โมลต่อลิตร)
A	= พื้นที่การถ่ายโอนมวล	(ตารางเซนติเมตร)
V_f	= ปริมาตรของสารละลายป้อน	(ลูกบาศก์เซนติเมตร)
Q_f	= อัตราการไหลของสารละลายป้อน	(ลูกบาศก์เซนติเมตรต่อวินาที)
L	= ความยาวของเส้นไยกลวง	(เซนติเมตร)
N	= จำนวนเส้นไยกลวงในโมดูล	(เส้น)
r_i	= รัศมีภายในของเส้นไยกลวง	(เซนติเมตร)
ε	= ความพุ่นของเส้นไยกลวง	
π	= ค่าคงที่เท่ากับ 3.1416	

ก-4 ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวล (Mass Transfer Coefficient)

ความสัมพันธ์ระหว่างความต้านทานของการถ่ายโอนมวลกับค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวล

[54]

$$\frac{1}{P} = \frac{1}{k_i} + \frac{r_i}{r_{lm}} \frac{1}{P_m} + \frac{r_i}{r_o} \frac{1}{k_s} \quad (ก-5)$$

เมื่อ

r_{lm}	= รัศมี Log-mean ของเส้นไยกลวง	(เซนติเมตร)
r_o	= รัศมีภายนอกของเส้นไยกลวง	(เซนติเมตร)
k_i	= ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลายป้อน	(เซนติเมตร)
k_s	= ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลายนำกลับ	(เซนติเมตร)
P_m	= ค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่านของเยื่อแผ่นเหลว	(เซนติเมตรต่อวินาที)

ก-5 ความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Distribution Coefficient, D) และค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่านของเยื่อแผ่นเหลว (Permeability Coefficient, P_m) [54]

$$P_m = D_t k_m \quad (ก-6)$$

$$\frac{1}{P} = \frac{1}{k_i} + \frac{r_i}{r_{lm}} \frac{1}{k_m D_t} \quad (ก-7)$$

เมื่อ

$$k_m = \text{ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของเยื่อแผ่นเหลว (เซนติเมตรต่อวินาที)}$$

ภาคผนวก ข

ข้อมูลดิบและผลการคำนวณ

ตารางที่ ข-1 การศึกษาผลของชนิดสารสกัดต่อการสกัดและนำกลับไปอ่อนแพลงทินัม

ชนิดของสารละลายนำกลับ	$[Pt(IV)]_f$ (ppm)		$[Pt(IV)]_s$ (ppm) ขาดออก	% การสกัด	% การนำกลับ
	ขาเข้า	ขาออก			
Cyanex 923	4.732	4.086	0.151	13.65	3.19
Aliquat 336	4.832	1.798	0.516	62.79	10.68
LIX-841	4.951	4.602	0.089	4.46	1.84
D2EHPA	4.99	4.846	0.005	2.12	0.10

ภาวะที่ทดลอง: pH ในสารละลายน้ำ = 5, $[Pt(IV)]_m = 15$ เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร, $[Thiourea]_S = 0.1$ มิลลิโตร และ $Q_f = Q_s = 100$ มิลลิลิตรต่อนาที

ตารางที่ ข-2 การศึกษาผลของความเป็นกรด-เบส ในสารละลายป้อนในสารละลายป้อนต่อการสกัดและนำกลับไออกอนโลหะ (ดูตัวอย่างการคำนวณได้จากภาคผนวก ค-1 และ ค-2)

pH	[Pt(IV)] _f (ppm)		[Au(III)] _f (ppm)		[Pd(II)] _f (ppm)		[Pt(IV)] _s (ppm) ขาออก	Au(III)] _s (ppm) ขาออก	Pd(II)] _s (ppm) ขาออก	% การสกัด			% การนำกลับ		
	ขาเข้า	ขาออก	ขาเข้า	ขาออก	ขาเข้า	ขาออก				Pt(IV)	Au(III)	Pd(II)	Pt(IV)	Au(III)	Pd(II)
1	2.151	1.017	0.189	0.133	0.351	0.306	0.217	0.003	0.004	52.72	29.63	12.82	10.09	1.59	1.17
2	2.597	0.217	0.152	0.103	0.156	0.126	0.416	0.003	0.002	91.64	32.24	19.23	16.02	2.11	1.28
3	1.943	0.217	0.206	0.123	0.211	0.166	0.239	0.003	0.004	88.83	40.29	21.33	12.30	1.80	1.90
4	1.978	0.315	0.241	0.138	0.495	0.403	0.182	0.003	0.004	84.07	42.74	18.59	9.20	1.24	0.93
5	2.415	0.8	0.283	0.169	0.365	0.299	0.179	0.002	0.005	66.87	40.28	18.08	7.41	0.71	1.40
6	2.215	0.817	0.741	0.529	0.215	0.182	0.156	0.001	0.003	63.12	28.61	15.35	7.04	0.13	1.40

ภาวะที่ทดลอง: $[Aliquat\ 336]_m = 15$ เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร, $[Thiourea]_s = 0.1$ มิลลิตรต่อเดซิลิตร และ $Q_f = Q_s = 100$ มิลลิลิตรต่อนาที

ตารางที่ ข-3 การศึกษาผลของความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 ในสารละลายเยื่อแผ่นเหลวต่อการสกัดและนำกลับไออกอนแพลทินัม

ความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 (เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร)	[Pt(IV)] _f (ppm)		[Pt(IV)] _s (ppm) ขาดอก	% การสกัด	% การนำกลับ
	ขาดอก	ขาดอก			
3	2.289	0.845	0.101	63.08	4.41
5	2.567	0.615	0.108	73.13	4.72
7	2.45	0.575	0.118	74.88	5.16
10	2.536	0.297	0.196	87.02	8.73
15	2.597	0.217	0.416	91.64	16.02
20	2.285	0.419	0.142	81.70	6.21
25	2.831	0.507	0.198	77.85	3.40
30	2.531	0.547	0.128	75.49	3.03

ภาวะที่ทดลอง: [Pt(IV)]_f = 2.5 ppm, pH ในสารละลายปั๊มน = 2 , [Thiourea]_s = 0.1 มิลลิตรต่อ ลิตร และ Q_f = Q_s = 100 มิลลิลิตรต่อนาที

ตารางที่ ข-4 การศึกษาผลของชนิดของสารละลายน้ำกลับต่อการสกัดและนำกลับไออกอนแพลทินัม

ชนิดของสารละลายน้ำกลับ	[Pt(IV)] _f (ppm)		[Pt(IV)] _s (ppm) ขาดออก	% การสกัด	% การนำกลับ
	ขาเข้า	ขาออก			
NaClO ₄	2.234	0.171	0.957	92.35	42.84
Thiourea	2.597	0.217	0.217	91.64	16.02
Na ₂ S ₂ O ₃	2.399	0.297	0.096	87.62	4.00
NaOH	2.583	0.338	0.064	86.91	2.48

ภาวะที่ทดลอง: pH ในสารละลายน้ำ = 2, [Aliquat 336]_m = 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร, [สารละลายน้ำกลับ]_s = 0.1 มิลลิลิตร และ Q_f = Q_s = 100 มิลลิลิตรต่อหนาที

ตารางที่ ข-5 การศึกษาผลของความเข้มข้นของสารละลายน้ำกลับ NaClO_4 ต่อการสกัดและนำกลับไปอ่อนแพลทินัม

ความเข้มข้นของสารละลายน้ำกลับ NaClO_4 (มิลลิต่อลิตร)	$[\text{Pt(IV)}]_f$ (ppm)		$[\text{Pt(IV)}]_s$ (ppm) ขากอก	% การสกัด	% การนำกลับ
	ขาเข้า	ขาออก			
0.05	2.151	0.26	0.16	87.91	7.43
0.07	3.045	0.245	0.568	88.60	18.65
0.1	1.343	0.1916	0.581	92.34	43.26
0.2	2.479	0.202	1.486	91.85	59.94
0.3	3.664	0.339	0.789	90.74	58.74
0.4	2.514	0.259	1.468	89.69	59.21

ภาวะที่ทดลอง: pH ในสารละลายน้ำ = 2, $[\text{Aliquat 336}]_m = 15$ เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร และ $Q_f = Q_s = 100$ มิลลิลิตรต่อนาที

ตารางที่ ข-6 การศึกษาผลของอัตราการให้หลังสารละลายน้ำกลับที่ผ่านโมดูลของเส้นใยกลวงต่อการสกัดและนำกลับไอกอนแพลทินัม

อัตราการให้หล (มิลลิลิตรต่อนาที)	$[Pt(IV)]_f$ (ppm)		$[Pt(IV)]_s$ (ppm) ขาดออก	% การสกัด	% การนำกลับ
	ขาเข้า	ขาออก			
80	2.047	0.208	1.168	89.84	57.06
100	2.479	0.202	0.485	91.85	59.94
120	2.597	0.541	1.014	79.17	39.05
150	2.285	1.023	0.638	55.23	27.92
170	2.691	1.348	0.696	49.91	25.86
200	2.831	1.189	0.462	41.91	22.57

ภาวะที่ทดลอง: pH ในสารละลายน้ำ = 2, $[Aliquat 336]_m = 15$ เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร และ $[NaClO_4]_s = 0.2$ มิลลิโอลิตร

ตารางที่ ข-7 การศึกษาผลของความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 ในสารละลายเยื่อแผ่นเหลวต่อการสกัดไอกอนแพลทินัมที่เวลาใดๆ (ความเข้มข้นแพลทินัมหน่วย ppm)

เวลา (นาที)	ความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 ในสารละลายเยื่อแผ่นเหลว (เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร)			
	5	7	10	15
2	2.418	2.408	2.401	2.041
4	2.209	2.208	2.164	1.834
6	1.718	1.803	1.519	1.421
8	1.512	1.409	1.082	1.017
10	1.401	1.222	0.987	0.809
12	1.081	0.829	0.559	0.472
14	0.821	0.634	0.383	0.297

ภาวะที่ทดลอง: pH ในสารละลายปั๊บอน = 2, $[NaClO_4]_S = 0.2$ มิลลิโตร และ $Q_f = Q_S = 100$ มิลลิลิตรต่อนาที

ตารางที่ ข-8 การศึกษาผลของอุณหภูมิในการดำเนินงานต่อการสกัดและนำกลับไอโอดินแพลทินัมที่ผ่านโมดูลของเส้นใยกลวง

อุณหภูมิ(°C)	[Pt(IV)] _f (ppm)		[Pt(IV)] _s (ppm) ขาดออก	% การสกัด	% การนำกลับ
	ขาเข้า	ขาออก			
30	2.446	0.249	1.398	89.82	57.15
35	2.597	0.219	1.518	91.56	58.45
40	2.485	0.194	1.461	92.19	58.79
45	2.441	0.158	1.481	93.52	60.67
50	2.431	0.136	1.498	94.40	61.62

ภาวะที่ทดลอง: pH ในสารละลายปืน = 2, [Aliquat 336]_m = 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร และ [NaClO₄]_s = 0.2 มิลลิโอลิตร

ตารางที่ ข-9 การศึกษาผลของชนิดของตัวทำละลายที่มีผลต่อการสกัดไอกอนแพลทินัมที่ผ่านโมดูลของเส้นใยกลวง

ระยะเวลา	เครื่องชีน		น้ำมันมะพร้าว		น้ำมันปาล์ม	
	ขากอก	% การสกัด	ขากอก	% การสกัด	ขากอก	% การสกัด
2	2.041	19.01	2.04	18.73	2.145	13.86
4	1.914	24.05	1.951	22.27	2.091	16.02
6	1.501	40.44	1.577	37.17	1.791	28.07
8	1.317	47.74	1.225	51.20	1.418	43.05
10	0.719	71.47	0.881	64.90	1.141	54.18
12	0.472	81.27	0.552	78.01	0.919	63.09
14	0.297	88.21	0.341	86.41	0.512	79.44
16	0.171	93.21	0.232	90.76	0.431	82.69
18	0.167	93.37	0.231	90.80	0.435	82.53

ภาวะที่ทดลอง: pH ในสารละลายป้อน = 2, $[Aliquat\ 336]_m = 15$ เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร และ $[NaClO_4]_S = 0.2$ มิลลิโอลิตร

ชนิดตัวทำละลาย	เครื่องชีน	น้ำมันมะพร้าว	น้ำมันปาล์ม
$[Pt(IV)]_f$ ชาเขียว (ppm)	2.49	2.51	2.52

ตารางที่ ข-10 ข้อมูลความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินมในสารละลายปั๊บอนขากอกที่ได้จากการทดลองเมื่อเปลี่ยนความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 และค่าที่คำนวณจากแบบจำลองฟลักซ์การถ่ายเทmvd

เวลา (นาที)	ความเข้มข้นของ Aliquat 336 (เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร)							
	5		7		10		15	
	ทดลอง	คำนวณ	ทดลอง	คำนวณ	ทดลอง	คำนวณ	ทดลอง	คำนวณ
0	2.501	2.501	2.506	2.506	2.51	2.51	2.513	2.513
2	2.418	2.266	2.408	2.271	2.401	2.274	2.141	2.277
4	2.209	1.860	2.208	1.864	2.164	1.867	1.834	1.869
6	1.718	1.384	1.803	1.386	1.519	1.389	1.501	1.390
8	1.512	0.933	1.409	0.934	1.082	0.936	1.017	0.937
10	1.401	0.569	1.222	0.571	0.987	0.571	0.809	0.572
12	1.081	0.315	0.829	0.316	0.559	0.316	0.472	0.316
14	0.821	0.158	0.634	0.158	0.383	0.158	0.297	0.159

ภาวะที่ทดลอง: pH ในสารละลายปั๊บอน = 2, $Q_f=Q_s = 100$ มิลลิลิตรต่อนาที และ $[NaClO_4]_S = 0.2$ มิลลิโคลิตร, ตัวทำละลาย = เครื่องชีวนิรภัย

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างการคำนวณ

ค-1 ตัวอย่างการคำนวณร้อยละการสกัด

ข้อมูลจากภาคผนวก ข ตารางที่ ข-3 ที่ความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 = 15 เปอร์เซ็นต์ โดยปริมาตร

$$\text{ความเข้มข้นของไอกอนแพลทินัมในสารละลายปั๊บอนขาเข้า} = 2.597 \text{ ppm (mg/l)}$$

$$\text{ความเข้มข้นของไอกอนแพลทินัมในสารละลายปั๊บอนขาออก} = 0.217 \text{ ppm (mg/l)}$$

$$\begin{aligned} \text{ร้อยละการสกัด} &= \frac{2.597 - 0.217}{2.597} \times 100 \\ &= 91.64 \quad (\text{ดังตารางที่ ข-2}) \end{aligned}$$

ค-2 ตัวอย่างการคำนวณร้อยละการนำกลับ

ข้อมูลจากภาคผนวก ข ตารางที่ ข-3 ที่ความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 = 15 เปอร์เซ็นต์ โดยปริมาตร

$$\text{ความเข้มข้นของไอกอนแพลทินัมในสารละลายนำกลับขาออก} = 0.416 \text{ ppm (mg/l)}$$

$$\begin{aligned} \text{ร้อยละการนำกลับ} &= \frac{0.416}{2.597} \times 100 \\ &= 16.02 \quad (\text{ดังตารางที่ ข-2}) \end{aligned}$$

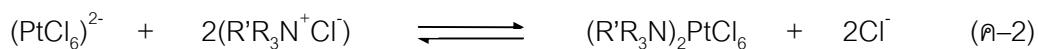
ค-3 ตัวอย่างการคำนวณค่าคงที่สมดุล (Equilibrium Constant, K_{ex}) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Distribution Coefficient, D)

1. การคำนวณค่าคงที่สมดุล

$$K_{ex} = \frac{[(R'R_3N)_2PtCl_6][Cl^-]^2}{[(PtCl_6)^{2-}][(R'R_3N^+Cl^-)^2]} \quad (\text{ค-1})$$

ตัวอย่างวิธีการหาค่าความเข้มข้นของสารแต่ละตัวที่ความเข้มข้น Aliquat 336 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร

จากปฏิกิริยาการสกัดไฮดอนแพลทินัมและข้อมูลที่ภาวะความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร หรือเท่ากับ 0.3281 มลต่อลิตร ซึ่งมีข้อมูลดังนี้

$$\text{สารละลายป้อนขาเข้า} = 7.77 \times 10^{-6} \quad \text{มลต่อลิตร}$$

$$\text{สารละลายป้อนขาออก} = 0.73 \times 10^{-6} \quad \text{มลต่อลิตร}$$

$$\begin{aligned} \text{สารละลายป้อนที่หายไปทำปฏิกิริยา} &= 7.77 \times 10^{-6} - 0.73 \times 10^{-6} \quad \text{มลต่อลิตร} \\ &= 7.04 \times 10^{-6} \quad \text{มลต่อลิตร} \end{aligned}$$

ดังนั้นความเข้มข้นของสารละลายป้อนที่หายไปทำปฏิกิริยาหรือความเข้มข้นของสารประกอบเชิงชื่อ $(R'R_3N)_2PtCl_6$ ที่เกิดขึ้นในปฏิกิริยาการสกัดไฮดอนแพลทินัม มีค่าเท่ากับ 7.040×10^{-6} มลต่อลิตร

ความเข้มข้นของสารตั้งต้นที่เวลาเริ่มต้นมีค่าดังนี้

$$\begin{aligned} (PtCl_6)^{2-} &= \text{ความเข้มข้นของไฮดอนแพลทินัมในสารละลายป้อนขาเข้า} \\ &= 7.77 \times 10^{-6} \text{ มลต่อลิตร} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} [(R'R_3N^+Cl^-)] &= \text{ความเข้มข้นของสารสกัด 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร} \\ &= 0.3281 \text{ มลต่อลิตร} \end{aligned}$$

ความเข้มข้นของสารตั้งต้นที่สมดุลมีค่าดังนี้

$$\begin{aligned} (\text{PtCl}_6)^{2-} &= \text{ความเข้มข้นของไออกอนแพลทินัมในสารละลายป้อนข้าวอก} \\ &= 0.73 \times 10^{-6} \text{ มิลลิโอลิตร} \end{aligned}$$

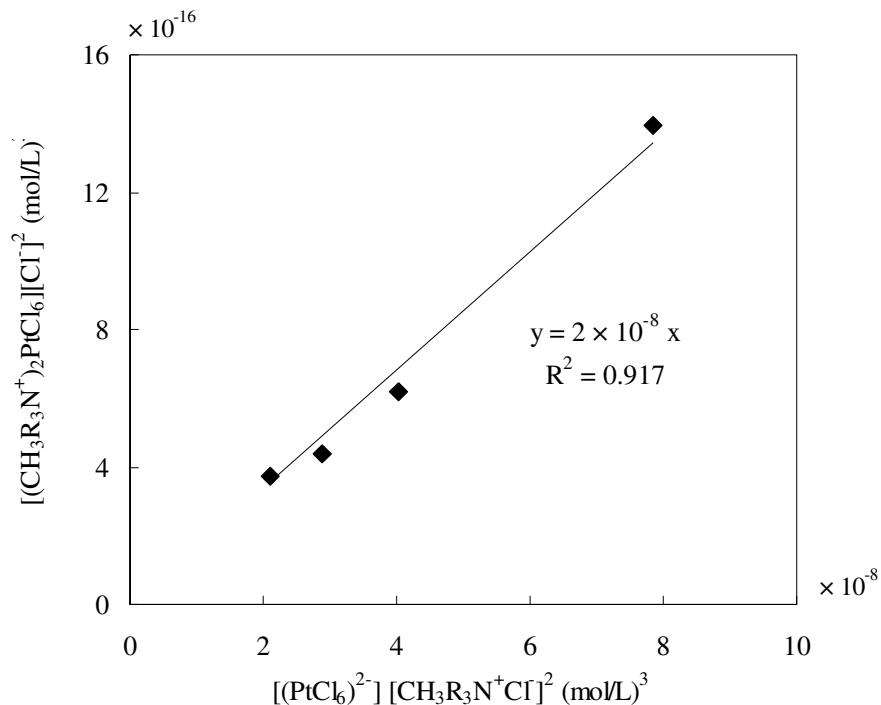
$$\begin{aligned} [(\text{R}'\text{R}_3\text{N})_2\text{PtCl}_6] &= 7.77 \times 10^{-6} - 0.73 \times 10^{-6} \text{ มิลลิโอลิตร} \\ &= 7.04 \times 10^{-6} \text{ มิลลิโอลิตร} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} [\text{Cl}^-] &= 2 \times (7.04 \times 10^{-6}) \text{ มิลลิโอลิตร} \\ &= 14.08 \times 10^{-6} \text{ มิลลิโอลิตร} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น } [(\text{PtCl}_6)^{2-}] [\text{R}'\text{R}_3\text{N}^+\text{Cl}^-]^2 &= (7.37 \times 10^{-6}) \times (0.3281)^2 \\ &= 7.83 \times 10^{-8} \text{ (มิลลิโอลิตร)}^3 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{และ } [(\text{R}'\text{R}_3\text{N})_2\text{PtCl}_6] [\text{Cl}^-]^2 &= (3.61 \times 10^{-4}) \times (14.08 \times 10^{-6})^2 \\ &= 1.39 \times 10^{-15} \text{ (มิลลิโอลิตร)}^3 \end{aligned}$$

ແລະງູບທີ ດົກ-1

ຮູບທີ ດົກ-1 ຄວາມສ້ານຮັບຂອງຄວາມເຂັ້ມຂັ້ນຂອງສາຮສັດ Aliquat 336 ລະຫວ່າງເຮີມຕັ້ນປົກກົງຍາກັບທີ່ ສຸດທ້າຍຂອງປົກກົງຍາກາຮສັດໄອອອນແພລທິນັມ ເມື່ອເປີ່ມຢັນແປລງຄ່າຄວາມເຂັ້ມຂັ້ນຂອງສາຮສັດ Aliquat 336 ໃນສາຮລະລາຍເຢືອແຜ່ນແລວໃນໂມດູລຂອງເສັ້ນໄຍກລວງໃນຊ່ວາງ 5-15 ເປົ້ອງເຫັນຕົ້ນໂດຍ ປົງມາດວ

ໂດຍຫາຄ່າຄົງທີ່ສົມດູລຂອງປົກກົງຍາກາຮສັດໄອອອນແພລທິນັມ (K_{ex}) ໄດ້ຈາກຄວາມຫັນຂອງ ກາຮພື້ນມີຄ່າເທົກກັບ 2×10^{-8}

2. ກາຮຄໍານວນຄ່າສົມປະສົງສິທິກິດກາຮກະຈາຍ

ຈາກສົມກາຮສົມປະສົງສິທິກິດກາຮກະຈາຍ

$$D_t = \frac{[(R'R_3N)_2PtCl_6]}{[(PtCl_6)^{2-}]} \quad (\text{ດົກ-3})$$

ເນື່ອ

$$\begin{aligned} K_{\text{ex}} &= \text{ค่าคงที่สมดุลของปฏิกิริยาการสกัดไอกอนแพลทินัม} \\ &= 2 \times 10^{-8} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} [(\text{RR}_3\text{N}^+\text{Cl}^-)] &= \text{ความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร} \\ &= 0.3281 \text{ มิลลิลิตร} \\ [\text{Cl}^-] &= 14.08 \times 10^{-6} \text{ มิลลิลิตร} \end{aligned}$$

แทนในสมการที่ ค-3

$$\begin{aligned} D_t &= 2 \times 10^{-8} \times (0.3281 \text{ มิลลิลิตร})^2 / (14.08 \times 10^{-6} \text{ มิลลิลิตร})^2 \\ &= 10.86 \times 10^3 \end{aligned}$$

ดังนั้นค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (D_t) ของปฏิกิริยาการสกัดไอกอนแพลทินัมมีค่าเท่ากับ 10.86×10^3

ค-4 ตัวอย่างการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่าน (Permeability Coefficient, P)

จากสมการ

$$V_f \ln \frac{C_f}{C_{f,0}} = AP \frac{\Phi}{\Phi + 1} t \quad (\text{ค-4})$$

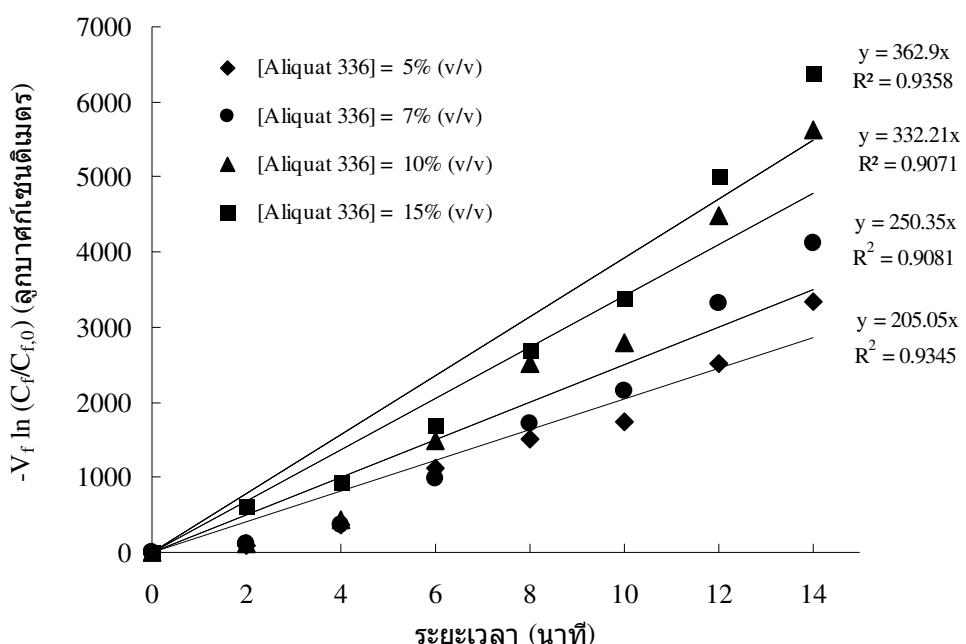
โดยที่

$$\Phi = \frac{Q_f}{PL \epsilon \pi N r_i} \quad (\text{ค-5})$$

เมื่อ

P	= ค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่าน	(เซนติเมตรต่อวินาที)
$C_{f,0}$	= ความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมที่เวลาเริ่มต้น	(มิลลิตอลิตร)
C_f	= ความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมที่เวลา t	(มิลลิตอลิตร)
A	= พื้นที่การถ่ายโอนมวล	(ตารางเซนติเมตร)
V_f	= ปริมาตรของสารละลายป้อน	(ลูกบาศก์เซนติเมตร)
Q_f	= อัตราการไหลของสารละลายป้อน	(ลูกบาศก์เซนติเมตรต่อวินาที)
L	= ความยาวของเส้นไฮกลวง	(เซนติเมตร)
N	= จำนวนเส้นไฮกลวงในโมดูล	(เส้น)
r_i	= รัศมีภายในของเส้นไฮกลวง	(เซนติเมตร)
ε	= ความพรุนของเส้นไฮกลวง	
π	= 3.1416	

ແລະງູບທີ ດົກ-2

ຮູບທີ ດົກ-2 ດາວວ່າ $-V_f \ln(C_f / C_{f,0})$ ຂອງໄໂອດິນແພລທິນັມໃນສາຮະລາຍປ້ອນກັບເວລາ (t) ເມື່ອເປີ່ມແປງຄ່າຄວາມເຂັ້ມຂັ້ນຂອງສາວສັດ Aliquat 336 ໃນສາຮະລາຍເຢືອແພ່ນເຫດໃນໂມດູລຂອງເສັ້ນໃຍກລວງ ເມື່ອ pH ໃນສາຮະລາຍປ້ອນ = 2, $[\text{NaClO}_4]_S = 0.2$ ມິລລິຕົວ ແລະ $Q_f = Q_S = 100$ ມິລລິຕົວຕ່ອນາທີ

ກາງໜາຄ່າສັນປະສິກົງກາຮື່ມຜ່ານທຳໂດຍສ້າງກາຟວ່າງ $-V_f \ln \frac{C_f}{C_{f,0}}$ ກັບເວລາ (t) ຈະໄດ້

ความชันของกราฟ คือ $AP = \frac{\Phi}{\Phi + 1}$ ซึ่งทำให้หาค่า P หรือค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่านได้

พิจารณาข้อมูลของไอกอนแพลทินัมที่ความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 เท่ากับ 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร โดยที่

$$C_{f,0} = 6.12 \times 10^{-6} \text{ มิลลิลิตร}$$

$$C_f = 7.27 \times 10^{-7} \text{ มิลลิลิตร}$$

$$t = 840 \text{ วินาที}$$

$$A = 1.4 \times 10^4 \text{ ตารางเซนติเมตร}$$

$$V_f = 5,000 \text{ ลูกบาศก์เซนติเมตร}$$

$$Q_f = 1.67 \text{ ลูกบาศก์เซนติเมตรต่อวินาที (100 มิลลิลิตรต่อนาที)}$$

$$L = 20.3 \text{ เซนติเมตร}$$

$$N = 240 \text{ เส้น}$$

$$r_i = 120 \times 10^{-4} \text{ เซนติเมตร}$$

$$\varepsilon = 0.25$$

$$\pi = 3.1416$$

จากรูปที่ ค-2 พิจารณาความชันที่ความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร มีค่าเท่ากับ 362.9 ซึ่งก็คือเทอม $AP \frac{\Phi}{\Phi + 1}$ และแทนค่าตัวแปรต่างๆ ในสมการที่ ค-4 และ ค-5 คำนวณค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่านได้ดังนี้

$$\Phi = \frac{Q_f}{PL\varepsilon\pi Nr_i}$$

$$= \frac{1.67 \text{ cm}^3/\text{s}}{P \times (20.3 \text{ cm}) \times (0.25) \times (3.1416) \times (240) \times (120 \times 10^{-4} \text{ cm})}$$

$$\Phi = \frac{0.36369 \text{ cm/s}}{P} \quad (\text{ค-6})$$

แทนค่า Φ จากสมการที่ ค-6 ลงในเทอม $AP \frac{\Phi}{\Phi + 1} = 362.9$ จะได้

$$362.9 = (1.4 \times 10^4) \times P \times \frac{\frac{0.36369}{P}}{\frac{0.363}{P} + 1}$$

$$P = 9.02 \text{ cm/s}$$

นั่นคือค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่านของไอโอดินแพลทินัม (P) ที่ความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร มีค่าเท่ากับ 9.02 เซนติเมตรต่อวินาที (cm/s)

ค-5 ตัวอย่างการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลายป้อน (k_i) และค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของเยื่อแผ่นเหลว (k_m)

จากสมการ

$$\frac{1}{P} = \frac{1}{k_i} + \frac{r_i}{r_{lm} K_{ex} k_m [R'R_3N^+Cl^-]^2} \quad (\text{ค-7})$$

โดยที่

$$P = \text{ค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่าน} \quad (\text{เซนติเมตรต่อวินาที})$$

$$k_i = \text{ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลายป้อน} \quad (\text{เซนติเมตรต่อวินาที})$$

$$k_m = \text{ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของเยื่อแผ่นเหลว} \quad (\text{เซนติเมตรต่อวินาที})$$

$$r_i = \text{รัศมีภัยในของเส้นไยกลวง} \quad (\text{เซนติเมตร})$$

$$r_{lm} = \text{รัศมี Log-mean ของเส้นไยกลวง} \quad (\text{เซนติเมตร})$$

$$K_{ex} = 2 \times 10^{-8}$$

$$[(R'R_3N^+Cl^-)] = \text{ความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336} \quad (\text{มิลลิลิตร})$$

$[Cl^-]$ = ความเข้มข้นของสารละลายกรดไฮโดรคลอริกในสารละลายปั๊บอน (มิลลิโอลิตร)
จากผลการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่านของไอออนแพลทินัม (P) เมื่อ

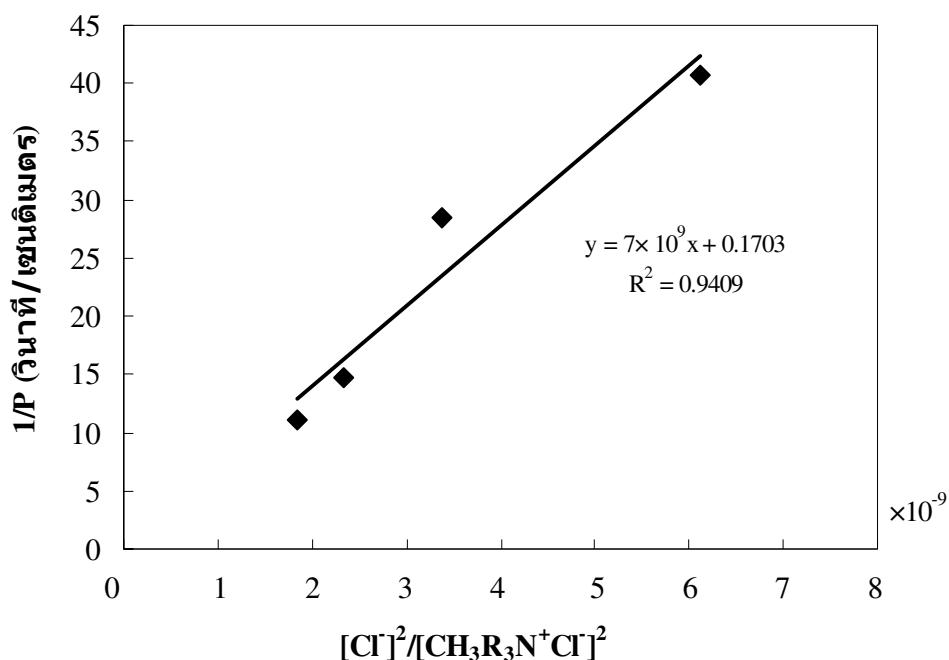
เปลี่ยนแปลงค่าความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 ในสารละลายเยื่อแผ่นเหลวในโมดูลของ

เด็นไยกูลว์ในหัวข้อ ค-4 สร้างกราฟระหว่าง $\frac{1}{P}$ กับ $\frac{[Cl^-]^2}{[R'R_3N^+Cl^-]^2}$ แสดงดังรูปที่ ค-3

สามารถคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของเยื่อแผ่นเหลว (k_m) ได้จากการซั่นของ

กราฟซึ่งคือเทอม $\frac{r_i}{r_{lm}} \frac{1}{K_{ex} k_m}$ และคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลาย

ปั๊บอน (k_i) ได้จากการจุดตัดแกน $\frac{1}{P}$

รูปที่ ค-3 ความสัมพันธ์ระหว่าง $1/P$ กับ $[Cl^-]^2/[R'R_3N^+Cl^-]^2$ เมื่อเปลี่ยนแปลงค่าความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 ในสารละลายเยื่อแผ่นเหลวในโมดูลของเด็นไยกูลว์ เมื่อ pH ในสารละลายปั๊บอน = 2, $[NaClO_4]_S = 0.2$ มิลลิโอลิตร และ $Q_f = Q_S = 100$ มิลลิลิตรต่อนาที

1. การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของเยื่อแผ่นเหลว (k_m)

จากเทอม $\frac{r_i}{r_{lm}} \frac{1}{K_{ex} k_m}$ ซึ่งคือความซั่นของกราฟมีค่าเท่ากับ 7×10^9 เซนติเมตรต่อวินาที

จากสมการ

$$r_{lm} = \frac{r_o - r_i}{\ln \frac{r_o}{r_i}} \quad (\text{ค-8})$$

เมื่อ

$$r_o = \text{รัศมีภายในนอกของเส้นไฮกลวง} = 150 \times 10^{-4} \text{ เมตร}$$

$$r_i = \text{รัศมีภายในของเส้นไฮกลวง} = 120 \times 10^{-4} \text{ เมตร}$$

ดังนั้น

$$r_{lm} = \frac{(150 \times 10^{-4}) - (120 \times 10^{-4})}{\ln \left(\frac{150 \times 10^{-4}}{120 \times 10^{-4}} \right)}$$

$$= 1.34 \times 10^{-2} \text{ เมตร}$$

เมื่อแทนค่าต่างๆ ในเทอม $\frac{r_i}{r_{lm}} \frac{1}{K_{ex} k_m}$ $= 7 \times 10^9 \text{ เมตรต่อวินาที}$

$$\frac{120 \times 10^{-4} \text{ cm}}{1.34 \times 10^{-2} \text{ cm}} \frac{1}{2 \times 10^{-8}} \frac{1}{k_m} = 7 \times 10^9 \text{ เมตรต่อวินาที}$$

$$k_m = 6.4 \times 10^{-3} \text{ เมตรต่อวินาที}$$

นั่นคือค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของเยื่อแผ่นเหลว (k_m) มีค่าเท่ากับ 6.4×10^{-3} เมตรต่อวินาที

2. การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลายน้ำ (k_i)

จากกฎที่ ค-3 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลายน้ำ (k_i) ได้จาก

$$\frac{1}{P}$$

$$\frac{1}{k_i}$$

จุดตัดแกน โดยที่จุดตัดแกนมีค่าเท่ากับ 0.1703 ซึ่งคือเทอม จะได้ว่า

$$\frac{1}{k_i} = 0.1703 \text{ วินาทีต่อเซนติเมตร}$$

$$k_i = 5.872 \text{ เซนติเมตรต่อวินาที}$$

ดังนั้นค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลของสารละลายป้อนที่มีไอโอดินแพลทินัม (k_i) มีค่าเท่ากับ 5.872 เซนติเมตรต่อวินาที

ค-6 การหาค่าร้อยละการเบี่ยงเบน (Percentage of deviation)

$$\text{ค่าร้อยละการเบี่ยงเบน} = \frac{\sum_{i=1}^j \frac{[Pt]_{Exp.} - [Pt]_{Cal.}}{[Pt]_{Exp.}}}{j} \times 100 \quad (\text{ค-9})$$

ข้อมูลจากภาคผนวก ข ตารางที่ ข-10 ที่ความเข้มข้นของสารสกัด Aliquat 336 = 15 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร ที่เวลา 0-14 นาที ($j=7$)

$$\sum_{i=1}^j \frac{[Pt]_{Exp.} - [Pt]_{Cal.}}{[Pt]_{Exp.}} = \left\langle \frac{2.141 - 2.277}{2.141} \right\rangle + \left\langle \frac{1.834 - 1.869}{1.834} \right\rangle + \left\langle \frac{1.501 - 1.390}{1.501} \right\rangle$$

$$+ \left\langle \frac{1.017 - 0.937}{1.017} \right\rangle + \left\langle \frac{0.809 - 0.572}{0.809} \right\rangle + \left\langle \frac{0.472 - 0.316}{0.472} \right\rangle + \left\langle \frac{0.297 - 0.159}{0.159} \right\rangle = 1.16$$

$$\text{ค่าร้อยละการเบี่ยงเบน} = \frac{1.16}{7} \times 100 = 16.54$$

เมื่อ

$[Pt]_{Exp.}$ = ความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมที่ได้จากการทดลอง

$[Pt]_{Cal.}$ = ความเข้มข้นของไอโอดินแพลทินัมที่ได้จากการคำนวณ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ	นายปฐกร บุณยเกียรติ เป็นบุตรคนที่ 1 จากจำนวนทั้งหมด 2 คน	
เกิดเมื่อ	15 ธันวาคม 2529 ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	
ปิดา	นายคำเกิง	บุณยเกียรติ
มารดา	นางมาลี	บุณยเกียรติ
การศึกษา		
พ.ศ. 2538-2543	ประถมศึกษาจากโรงเรียนทวีรัตน์	
พ.ศ. 2543-2548	มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายจากโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย สมบูรณ์กุลกั้นยา	
พ.ศ. 2548-2552	วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	
พ.ศ. 2552-2554	วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	